

ክህንድም : ፓስተር : ገብረ ገብረ
ፋሪስ : መጽሐፍ : ማርቆስ 16
ታላቅ : ዓለተ : ቀረጠን ቆል :
ክንተም : በተሰከኝ ነ : ሆኖህ :
ክንተም ታላቅ : ተሰላ : ከጸናሁ :

7-17-07

ሆኖህ : ሠላምን ወ/ሪግራፊ :

እውነተኛ

የክርስትና ሕይወት

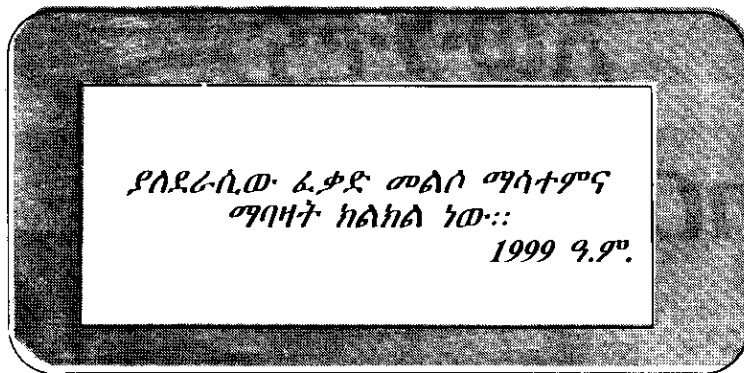
ከዳግም ልደት እስከ አክሊል

መጋቢ ሰሎሞን ወ/አምላክ

ሁለተኛ እትም 1999 ዓ.ም.
2007

የቀድሞው ርዕሰ
የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ ዕድገት

የመጀመሪያ እትም 1989 ዓ.ም.
1997

ማሳሰቢያ

ይህች መጽሐፍ የመጀመሪያ እትም «የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ እድገት» በሚል ርዕስ ታትማ ነበር። በዚህ በሁለተኛው እትም የመጽሐፉን አጠቃላይ ሃሳብ የበለጠ ይገልጻል ብለው አንዳንድ ወገኖች በሰጡት አስተያየት መሰረት «እውነተኛ የክርስትና ሕይወት፡ ከዳግም ልደት እስከ አክሊል» በሚል ርዕስ ታትማለች።

Pastor Solomon Woldeamlak Araraso
1799 S. Winchester Bl
Cambell, CA 95008
U.S.A.
E-Mail ararsosol@yahoo.com
Tel. (408) 590-2842

ምሥጋና

ይህቺን ቡለተኛዋንም መጽሐፍ መልሼ እንደገና ለማሳተም ላበቃኝ አምላክ የሰማይና የምድር ቡሉ ፈጣሪ ለሆነው ጌታ፡ ከሁሉም በፊት ላከብረውና ላመሰግነው እወዳለሁ።

በመቀጠልም ጊዜዋን መስዋእት አድርጋ፡ የኩምፒዩተሩን ሥራ እንደገና የሰራቺው እህት መሰረት ዳምጠው ስለሆነች ክልብ የሆነ ምሥጋናዬን እያቀረብኩ፡ የበረከት አምላክ እርሱ፡ እንደባለጠግነቱ መጠን በበረከቱ ይሞላት ዘንድ ፀሎቴ ነው።

እንደገናም የኩምፒዩተሩን ሥራ በማረምና በማስተካከል የደከመውን ወንድሜ መጋቢ ሳምሶን እንዳለን ክልብ የሆነ ምሥጋና አቀርባለሁ።

በዚህ በሁለተኛው እትሙ ሥነ ጽሁፉን በማስተካከልና ቅርጽ በማስያዝ ያዝዝኝን ልጄን እስጢፋኖስ ሰለሞንን ጌታ ይባርክህ እለዋለሁ።

በመጨረሻም ይህቺን መጽሐፍ መልሼ እንዳሳትማት ያነሳሱኝን ወገኖች ቡሉ ጌታ ይባርካችሁ እላለሁ።

ማግኘት

መቅደም5

መግቢያ 9

**I. ክርስቲያን ስለ መሆን መጽሐፍ ቅዱስ
ምን ይላል?.....**13

II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁ እርምጃዎች 25

**III. ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት
የምናገኘው ሥፍራ.....** 44

IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ 77

V. በክርስትና ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች ..112

**VI. በክርስትና ሕይወት ለማድግ እንቅፋት የሚሆኑብን
ነገሮች.....**151

VII. የታማኝ ክርስቲያን ዋጋ166

መቅደም

ይህቺን የክርስትና ሕይወት መንፈሳዊ እድገት የተባለችውን መጽሐፍ የመጀመሪያ እትም ለማሳተም እየተዘጋጀሁ ሳለ (በሰኔ ወር 1988 ዓ.ም. በኢትዮጵያ አቆጣጠር) በወባ በሽታ ታምሜ ለሞት ተቃርቤ ነበር። ከኢትዮጵያ በስተደቡብ አርባ ምንጭ አቅራቢያ ላንቴ የምትባል አነሥተኛ ከተማ ለወንጌል አገልግሎት ሄጄ ስመለስ ወባዋ ራሴ ላይ ወጥታ ነበርና እተርፋለሁ የሚል ግምት አልነበረኝም።

በእራሴ ውስጥ የአውሮፕላን ሞተር የተተከለ እስኪመስለኝ ድረስ ብርቱ ሥቃይ ይሠማኝ ነበር። በዚያን ወቅት ወደጌታ መሄዴን እያሰብኩ ሥቃዬን በደስታ እታገሥ ነበር። ይሁን እንጂ በሁለት ምክንያት ልቤ ተከፍሎ ነበር።

ባለቤቴ ሥራ የላትም፤ ልጆቻችንም ሥራ አልያዙም፤ ለእነርሱ መተዳደሪያ የሚሆን የረባ ንብረት አልነበረኝም። ከአመት በፊት ደግሞ ሁለተኛው ልጄችን በሃያ አንድ ዓመቱ በድንገት ወደጌታ ሄዷል። ይህ ሁሉ ተጨምሮ የእኔ ወደጌታ መሄድ በባለቤቴና በተቀሩት ሁለት ልጆቼ ላይ የሚደርሰውን የመረረ ሀዘን እያሰብኩ ወደጌታ ለመሄድ የነበረብኝን ደስታ ከፈለብኝ። ስለዚህ ወደሞት እየተቃረብኩ ስሄድ ቤተሰቤን እንዳይጨነቁ የሚሠማኝን ሥቃይ እስከ መጨረሻው ታገሥኩ። በህይወቴ ለሞት የሚያደርሱ ብዙ አጋጣሚዎችን አልፌአለሁ። ይሄኛው ግን ቆርጦ የመጣነው ብዬ አሰብኩ። ቤተሰቤ እንዳይደናገጡ ላለመናዘዝ ያደረግሁት ጥረት ሁሉ አለቀ። ስለዚህ የነብሄ ቃል ለመስጠት ወደምቀርባቸው ወገኖች ላኩኝ። ሰዓቱ የዓመት ያህል ረዘመብኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ እንደምሠናበት ሥለገመትኩኝ በአጠገቤ ለነበረ ዶ/ር ብሩክ ታፈሰ የነብሄ ቃል ለመስጠት ተገደድኩ።

በዚያን ወቅት ልቤን ይከፍለው የነበረው ሁለተኛ ምክንያት ይህቺን የጀመርኳትን መጽሐፍ ሳላሳትም በመቅረቴ ቁጭት ይሠማኝ ነበር። ዶ/ር ብሩክ ከክፍሌ እንደወጣ ትልቁ ልጄ እስጢፋኖስ መኝታ ክፍሌ ገብቶ ቆሞ እያየኝ ሳለ የጌታ ድምጽ በውስጤ አለፈ። “ቀርተሃል” የሚል ድምጽ ነበር። ይህ ድምጽ እንደሰይፍ ሆኖ አንድ ነገር ከውስጤ ቆርጦ ሲያልፍ ይሠማኝ ነበር። እኔም ያንኑ ድምጽ በማስተጋባት ለእስጢፋኖስ “ቀርቻለሁ” አልኩት። እርሱም መልሶ “አውቄአለሁ” አለኝ።

ይህ ሲሆን ክርስቲያን ወገኖች ተሰብስበው “ጌታ ሆይ አንተ ልትወስደው ብትፈልግም እድሉን ለእኛ ስጠን” እያሉ በብርቱ ይወልዩ ነበር።

መቅረትህን ስታውቅ ምን ተሰማህ ትሉኝ ይሆናል። መጀመሪያ ጌታ እንደሚወስደኝ እርግጠኛ ሆኜ እጠባበቀው ስለነበር በመቅረቴ ብርቱ ጋዘን ተሰማኝ። አስቡት! ወደ እሩቅ አገር ለመሄድ ዘመዶቻችሁን ተሰናብታችሁ፤ ወደ አውሮፕላን ለመግባት ስትሉ፤ በሆነ ምክንያት እንዳትሄዱ ስትከለከሉ ምን ይሠማችኋል? መጽናናት እስኪያቅታችሁ አታዝኑም? እኔ ግን በመቅረቴ ከዚያም በላይ የሆነ ሀዘን ተሰማኝ። በአንድ በኩል ደግሞ ቤተሰቤ ከሚደርስባቸው መራራ ሀዘን መትረፋቸውን አሰብኩ፤ ደግሞም ይህቺን መጽሐፍ ለማሳተም እድል ማግኘቴን አሰብኩና ትንሽ ተጽናናሁ። መጽሐፉ ብትታተም ለብዙዎች በረከት እንደምትሆን ቀድሞም አስብ ነበር።

ዛሬ ያ ሁሉ አልፎ ከአሥር ዓመት በኋላ ለሁለተኛ ጊዜ ደግሜ ለማሳተም ስዘጋጅ ትልቅ ደስታ ይሠማኛል።

ይህቺን መጽሐፍ አንብበው አቅማን የተረዱ አንዳንድ ወገኖች ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ እንዳስተረጉማት ገፋፋተውኛል። እኔም አቅሙ ኖሮኝ ባስተረጉማት ከዚያ በመቀጠል ወደሌሎች ቋንቋዎች መመለስ ለሚሹ አመቺ እንደምትሆን አስባለሁ። ብዙ ወገኖች ይህቺን መጽሐፍ እያጣጣሙ ደጋግመው እንዳነበቧት ይነግሩኛል። አምስት ጊዜ ደጋግሜ አንብበናታለሁ ያለኝም ሰው አለ። ሁለት ጊዜና ሦስት ጊዜ አንብበናታል ያሉኝ ብዙዎች ናቸው። ይህቺን መጽሐፍ በማንበብ ወደጌታ መምጣታቸውን የግፋልኝም አለ። በሰሜን ሸዋ አካባቢ በህብረት ሆነው እያጠኑ ወደ ጌታ የመጡ እንዳሉ ከሰዎች ሠምቻለሁ።

የመጀመሪያ እትም በአቅም ምክንያት የታተመው በቂጥር አነሥተኛ ስለነበር በበቂ ሁኔታ አልተሰራጨም። ስለሆነም አንዳንድ ቦታ ፎቶ ኮፒ አድርገው በሕብረት ሆነው ለመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እየተጠቀሙባት እንደሆነ ይነግሩኛል። በአሁኑ ወቅት በድጋሚ ለማሳተም ያነሳሳኝ አንዱ ምክንያት ይህ ነው።

ይህቺ ሁለተኛይቱ እትም ከመጀመሪያው ይልቅ የበለጠ ተፈላጊ የሚያደርጋት ተጨማሪ ነገሮች አሏት።

የመጀመሪያዋን እትም ለእትሙት ካዘጋጀሁ በኋላ ከውስጡ ቀንሼ ያስቀረሁትን የግል መንፈሳዊ ልምምድና እንዳንድ ኃሳቦችን በዚህ በሁለተኛው እትም እክፍብታለሁ።

እኛ ኢትዮጵያኖች ከባህል የወረሰነው ይሉኝታና እንጉል ፍርሃት ወደኋላ አስቀርቶናል። ብዙዎቻችን ሰዎች በምስክርነታችን ላይ የሚሰጡትን አስተያየት ከወዲሁ እንፈራለን። እኔም የዚሁ ፍርሃት ተጠቂ መሆኔን የተገነዘብኩት ኋላ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ የሰዎች ሕይወት ምስክርነት የተሞላ መጽሐፍ መሆኑን መረዳቴ ድፍረትን ሰጥቶኛል። እነርሱም ቢሆኑ በዘመናቸው ብዙ ተቺዎች ቢገጥማቸውም ያዩትንና የሰሙትን ከመመስከር ወደኋላ አላሉም። እግዚአብሔርም ራሱን ለየት ባለሁኔታ የሚገልጽልን ምስክሮቹ እንድንሆን ነው። የሚተቹ ቢኖሩም ልበቅኖች አይጠፉምና የእግዚአብሔር ሰዎች በሚሠጡት ምስክርነት እምነትንና መጽናናትን ያገኛሉ። በተለይ በጽሁፍ የሚተላለፍ እውነተኛ ምስክርነት ለተተኪውም ትውልድ ይተርፋል።

እኔም የመጀመሪያዋን እትም ሳዘጋጀ እግዚአብሔር ያሳየኝን ነገር በዚህች መጽሐፍ ውስጥ ያሉትን ኃሳቦች የበለጠ ግልጽ ለማድረግ ይረዳል ብዬ በቅን ልብ ባስብም ድፍረት አጣሁና ከውስጡ አውጥቼ አሥቀረሁት። ያየሁትን ነገር በውስጧ አካትቼ ባቀርብ በቅን ልብ የሚያነቡ ሁሉ እንደሚታነቡበት ባስብም፣ ደፋሮችና ተጓዳኞች ሰዎች አይጠፉምና በእግዚአብሔር ነገር ላይ ለፈዛቸው ምክንያት እንዳልሆነ ብዬ ፈራሁ። አሁን ግን ፍርሃቴ እንጉል ፍርሃት ሳይሆን አይቀርም ብዬ አሰብኩ።

ፍርሃቴ በእርግጥ ሁለት መልክ ነበረው። አንደኛው በቅርብ የሚያውቁኝ ወገኖች አእምሮአቸው ወደእኔ እንዳይሳብ ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ ያየሁትንና የተገለጠልኝን የማያምኑ ቢኖሩስ? የሚል ነበር። የሰዎች አእምሮ ወደእኛ እንዳይሳብ፣ እኛም የእግዚአብሔርን ክብር እንዳንሰርቅ ምንጊዜም ጥንቃቄ ማድረጉ መልካም ነው። የማያምኑ ቢኖሩ ብሎ በራስ ላይ ተጋቅቦ ማድረግ ግን እንጉል ፍርሃት ነው። የማያምኑ አለማመናቸው የራሳቸው ችግር ነውና፤ አለማመናቸውን የሚያስቀረው ነገር የለም ብሎ ማሰብ ተገቢ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። መኖር ብቻ ሳይሆን መሄድም አለና፤ ይህ ለሁሉም የማይቀር ነው። እንግዲህ መቼ እንደምሄድ ባለውቅም ጥሪ ደርሶኝ ከሄድኩኝ ይፀፅተኛል ብዬ አላስብም።

ስለሆነም አሁን የተቀደሰ ድፍረት አግኝቻለሁ። ስለዚህ እግዚአብሔር የገለፀልኝን ታላቅ ነገር በዚህ በሁለተኛው እትም እከፍ አቅርቤአለሁ። ይህም ሆኖ በአገልግሎቴ ዘመን ያየሁትን የእግዚአብሔር ድንቅ ስራ ሁሉ እያጨምርም። ከትምህርቱ ጋር የሚሄደውን ብቻ አቅርቤአለሁ።

ይህቺ ሁለተኛዋ እትም አወቃቀሯ ከመጀመሪያው እትም በመጠኑም ቢሆን የተሻለ ቅርጽ እንዲኖረው ለማድረግ ሞክረዋለሁ። ይህቺ መጽሐፍ በደብቷ አነስተኛ ብትመስልም በውስጧ የታመቀና የተከማቸ ኃሳቦችን ይዟለች። ብዙ ወገኖችም ደጋግመው እንዲያነቧት ያደረጋቸው ምክንያቱም ይህ ነው። በውስጧ ያለው ኃሳብ ቢመነዘር ትልቅ መጽሐፍ እንደሚወጣት አውቃለሁ።

ይሁን እንጂ መንፈሳዊ ጥያቄ ላላቸው፣ ደግሞም ዘመኑ ባመጣው በስመ ስልጣኔ ምክንያት በተበወዘ የክርስትና ጉር፣ አቅጣጫ ለጠፋባቸው፣ እውነተኛውን የክርስትና ሕይወት ለመኖር ለሚሹ፣ መጽሐፍ ቅዱስን መሰረት በማድረግ አቅጣጫን ታስይዟለች።

እንዲህ ብሎ መናገር ድፍረት ነው ብሎ የሚያስብ ሰው ይኖር ይሆናል። ነገር ግን በቅን ልብ ሆኖ የሚያነባት ሁሉ “የተባለው እውነት ነው” እንደሚል እርግጠኛ ነኝ።

ይህቺ መጽሐፍ ሌላ ገጽታ አላት፤ መልእክቷን አስተላልፋ የምታቆም ወቅታዊ መጽሐፍ ብቻ አትሆንም። በግልም ሆነ በቤተክርስቲያን ደረጃ ሌሎችን ለማስተማርና የጌታ ደቀመዛሙርት ለማፍራት ምንጊዜም ጠቃሚ ናት የሚል እምነት አለኝ።

እንግዲህ የተወደዳችሁ ወገኖቼ ሆይ! ይህቺ ሁለተኛይቱን እትም ለማሳተም የረዳኝን ጌታን በታላቅ ደስታ እያመሰገንኩ፣ በቅን ልብ ሆናችሁ ለምታነቧት ለበረከት እንድትሆናችሁ በፀሎት ሆኜ ለእናንተ ለወገኖቼ ለበረከት በፍፁም ትህትና ውስጥ ሆኜ ነው።

ክብርና ምስጋና ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ከአሁን እስከ ዘላለም ይሁን።

ወንድማችሁ
መጋቢ ሠሉምን ወ/አምላክ

መግቢያ

የክርስትና እምነት ለሰው ልጆች ሁሉ እግዚአብሔር ያዘጋጀው የመዳን መንገድ ነው፤ የክርስትና እምነት መመሪያና መሠረት መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ነው፤ ነገር ግን በክርስቲያኑ ዓለም መከፋፈል በመፈጠሩ ምክንያት ዲያብሎስ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ኃሳብ የሚያርቅበትን መንገድ ለማስፋፋት አመቺ ሁኔታ ፈጥሮለታል። የዲያብሎስ ሥራ እንዲፈርስና የእግዚአብሔር መንግሥት እንዲስፋፋ ከተፈለገ ያለው አማራጭ የዲያብሎስን ሥራ ሲያፈርስ የተገለጠውን ኢየሱስ ክርስቶስን መከተል ነው (1ዮሐ. 3:8)። ለክርስቲያኖች መለያየት መንገድ የሆኑ ሁለት ዋና ነገሮች አሉ፤ አንደኛው፡ በጌታ የተሰጠውን እውነተኛ ወንጌል ትቶ ተጨማሪ ሌላ ወንጌል መቀበል ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ የወንጌሉን ቀጥተኛ ትርጉም አለመከተል ነው (ገላ. 1:6፤ 1ቆሮ. 4:6፤ 2ኤጥ. 1:20)።

ብዙ ሰዎች የትርጉም ስህተት ላይ የሚደርሱት ማንም ያልደረሰበትን ልዩ መረዳት ለማግኘት ሲጥሩ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ከያዘው እውነት ውጭ ለእያንዳንዱ የሚሆን የተለያየ ትርጉም አይኖረውም። ነገር ግን ጥልቅ የሆነ ምስጢር ቆፍረው ለማግኘት ሲሉ አንዳንዶች የቃሉን እውነት ማደፍረሳቸው አልቀረም። አቆፋፈሩንና አመጋገቡን ካወቅንበት መጽሐፍ ቅዱስ የማያልቅ ዕውቀትና ጥበብ የምናገኝበት ማዕድ ነው። ልዩ ትርጉም ከመፈለግ ባሻገር ለተለያየ ትርጉም የሚዳረጉበት ምክንያቶች ደግሞ አሉ፤ እነዚህም የሚከተሉት ናቸው።

1. የግል መንፈሳዊ ልምምድ፡ አንዳንድ ወገኖች ከራሳቸው መንፈሳዊ ልምምድ ጋር የመጽሐፍ ቅዱስን ክፍል ወስደው ለማመሳሰልና ለማዛመድ ሲጥሩ ከተጻፈው እውነት ዘለው በማለፍ የትርጉም ስህተት ላይ ይደርሳሉ።
2. ከሌሎች በቀደምትነት የሰሙት ትምህርት የሚፈጥረው ተጽዕኖ፡ በትክክለኛ መንገድ ይሁን በተሳሳተ መልኩ በመጀመሪያ የሰማነው መንፈሳዊ ትምህርት በሕይወታችን የመጀመሪያውን ቦታ ስለሚይዝ ለሌላ አመለካከት ብዙውን ጊዜ ሥፍራ አለመስጠት አለ።

3. የአስተዳደግና የባሕል ተጽዕኖ፡ ማንም ሰው ለሚያያቸውና ለሚሰማቸው ነገሮች ትርጉም የሚሰጠው ቀደም ሲል ካያቸውና ከሚያውቃቸው ነገሮች ጋር በማመሳሰልና በማዛመድ ነው፤ ይሁን እንጂ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት ቀደም ሲል ከሰማነውና ከምናውቀው ነገር ጋር አዛምዶና አገናኝቶ ትርጉም መስጠት የመጽሐፍ ቅዱስን ፍጹም እውነት እንጸራዊ ማድረግ ስለሚሆን መጠንቀቅ ያስፈልጋል።

4. የመጽሐፍ ቅዱስ ባሕርይ በቀላሉ ለመተርጎም አዳጋች መሆን፡ የመጽሐፍ ቅዱስ አጻጻፍ በተለያዩ ዘይቤ የተጻፈ ስለሆነ ማንም ሰው በራሱ በመደገፍ ሊተረጎም አይችልም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደ ማንኛውም መጽሐፍ የሚነበብ ቢሆንም ከሰው አዕምሮ የፈለቀ አይደለም። በክርስቲያኑ ዓለም መከፋፈል መፈጠር መጽሐፍ ቅዱስ ከሰው አእምሮ የፈለቀ አለመሆኑ ራሱ በቂ ማስረጃ ነው። ከሰዎች አእምሮ የፈለቁትን መጽሐፍት የሚያነቧቸው ሁሉ ወደ አንድ የመረዳት ደረጃ መድረስ ይችላሉ። መጽሐፍ ቅዱስን ለመረዳት የምንችለው መንፈስ ቅዱስ ለጸሐፊዎቹ የሰጠውን መረዳት ሲሰጠን ብቻ ነው።

በሌላ በኩል ስናይ ወደ ደህንነት የሚያደርሰን የወንጌል ቃል ደህንን ያህል ውስብስብ የሆነና ለመረዳት የሚያዳግት አልነበረም፤ ነገር ግን በሕዝብ ክርስቲያኑ መካከል መለያየት የመጣው እውቀት ፍለጋ እንጂ እውነትን ፍለጋ ጥረት ሲደረግ አይደለም። በመንፈስ ቅዱስ ላይ መደገፍን ገሸሽ በማድረግ ሰዎች የደረሱበት እውቀት ላይ ለመድረስ ብቻ የሚደረግ እሽቅድምድም ፍቅር የጎደለው ሆኖ ወደ ትዕቢት ማድረሱ አይቀርም (1ቆሮ. 8:1)።

በሌላ በኩል ደግሞ የደህንነታቸውን ወንጌል ይዘው በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማደግ የዕድገት አቅጣጫው የጠፋባቸው ወገኖች መኖራቸው ተስተውለዋል። ክርስቲያኖች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ማደግ እንደሚገባቸው በቤተ ክርስቲያን ይሰበካል፤ ይህ መልካም ነው ይሁን እንጂ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ለማደግ ዓላማ አድርገው እንዲነሱ የሚያድጉባቸውን አቅጣጫዎች አለማሳየት በሰቀቀን እንዲሞሉ ማድረግ ይሆናል። ስለዚህ በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ማደግ እንዳለባቸው ማስተማሩ ብቻ በቂ አይሆንም፤ ተያይዞ መቅረብ ያለበት ትምህርት የሚያድጉበትን አቅጣጫ የሚጠቁም መሆን አለበት።

በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው ማደግ እየናፈቁ የሚያድጉበት አቅጣጫ ጠፍቷቸው የራሳቸው መንፈሳዊ ሕይወት ለራሳቸው ጥያቄ የሆነባቸው ሞልተዋል።

ስለሆነም መንፈሳዊ ጥማታቸውን ለማርካት አዳዲስ ትምህርት በመጣ ቁጥር ጥንቃቄ ሳያደርጉ የተለያዩ መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ገብተው የተወሰዱም አልታጡም። በእርግጥ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ጎልሞሶና አድን እራሱን ማየት የማይናፍቅ ክርስቲያን የለም። በቅድሚያ ግን የምናድግበትን አቅጣጫ ማወቅና የእግዚአብሔርን ቃል መመሪያ እድርገን መነሳት ይኖርብናል። መንፈሳዊ ልምምድ ውስጥ ገብተን ለማደግ የእኛ ምርጫ ወሳኝነት አለው። መንፈሳዊ ዕድገት የሚያስፈልገውን መንፈሳዊ ምግብ ወይም መንፈሳዊ ልምምድ በማድረግ ብቻ አይታደግም፤ መንፈሳዊውን ልምምድ ከመለማመድ ተጨማሪ ማደግ ወደተፈለገበት አቅጣጫ ለማደግ ፈቃደኛ መሆን ያስፈልጋል።

በተጨማሪም በመንፈሳዊ ሕይወታችን ለማደግ ስንሻ እንቅፋት የሚሆኑብንን ነገሮች አውቀንና ተገንዝበን እንዲገቡ ማድረግ ምርጫችን መሆን አለበት። እኛ ውሳኔና ምርጫ ስናደርግ የሚያግዝንን ጸጋ እግዚአብሔር አትረፍርፎ ይሰጠናል። ከዚያ በኋላ በክርስትና ሕይወት በድል መጓዝ እንጀምራለን፤ እንደንሰር ስንበር ያዩን ከእኛም በኋላ የሚመጡ ወገኖች ፈለጋችንን ተከትለው መብረር ይጀምራሉ። እግዚአብሔር ለእኛ ያለው እቅድ ዳግም በመወለድና ክርስቲያን በመሆን ብቻ የሚያበቃ አይደለም። በሚሰጠን ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመታገዝ እየበረርን ይህንን የአሁኑን ዓለም አሸንፈን በሰማያዊ አገር ከእርሱ ጋር ለዘላለም እንድንኖር ነው።

ይህ ብቻ አይደለም፤ በዚህ ዓለም ስንኖር ስለ ስሙና ስለ ቃሉ ታምንን በመቆም የከበረውንና የላቀውን የክብር ሽልማት ከእጁ ለመቀበል እንድንሰለፍ ሁላችን ተጠርተናል (1ቆሮ. 9:24)። በዚህች መጽሐፍ ለቀረቡ ኃሳቦች መነሻ መጽሐፍ ቅዱስን በማድረግ በሚከተሉት ሦስት አቅጣጫዎች ላይ ትኩረት እድርጌ ለማዘጋጀት ሞክራለን።

1) ስለ ክርስትና እምነት ምንም ግንዛቤ ለሌላቸው የክርስትና እምነት እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ሁሉ በክርስቶስ ያዘጋጀው የመዳን መንገድ መሆኑን ማሳየት፤

- 2) ዳግም ልደትን ሳያገኙ በስም ክርስቲያን ተብለው ለሚጠሩት።
 - ሀ. ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ልዩነት እንዳለ ማስረዳት።
 - ለ. ዳግም በመወለድና ክርስቲያን ለመሆን የሚቀራቸው እርምጃ ምን እንደሆነ ማሳየት ነው።
- 3) ክርስቲያን ለሆኑት።
 - ሀ. በክርስትና ሕይወት በድል ለመጓዝ የሚያስችላቸውን መንፈሳዊ ልምምድ ማስረዳት።
 - ለ. በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው ለማደግ እንዳይችሉ እንቅፋት የሚሆኑ ረቂቅ ነገሮች እንዳሉ ማሳየት፤
 - ሐ. በጌታ ታምነው እስከ መጨረሻ ለፀኑ ጌታ ለሚከፍለው ዋጋ አድናቆት እንዲኖራቸውና መሉ ይመወዝ ከጌታ ማግኘት እንዲችሉ ማነሳሳት ነው።

ከላይ እንደጠቀስኩት መሠረት እድርጌ የተነሳሁት መጽሐፍ ቅዱስን ስለሆነ የጥቅሶችን ቁጥር ብቻ ጽፎ ከማለፍ ጥቅሱን እንዳለ መጽፍ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼዋለሁ። በተጨማሪም የመጽሐፉን ኃሳብ አቋርጦ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ አውጥቶ ለማንበብ ብዙ ጊዜ ምቹ አይሆንም። አንዳንድ ጊዜም መጽሐፍ ቅዱስ በአቅራቢያ ላይኖር ስለሚችል የመጽሐፉን ኃሳብ ከጥቅሱ ጋር ለማገናዘብ አዳጋች እንደሚሆን ግንዛቤ ውስጥ በማስገባት አስፈላጊ በሆነበት ሥፍራ ጥቅሱ እንዳለ ተጽፏል።

ከዚህ ባሻገር የመጽሐፉን ኃሳብ አጣጥሞ ለመያዝና አስፈላጊም ከሆነ ለማስተማሪያ እንዲሆን በየምዕራፉ መጨረሻ ጥያቄዎች ተዘጋጅተዋል። እነዚህ ጥያቄዎች በንባብ ጊዜ የተዘለሉ ጠቃሚ ነጥቦችን መልሶ ለማስጨበጥ የተዘጋጁ በመሆናቸው እራስንም ለማየት ያስችላል ብዬ እገምታለሁ።

“የክርስትና ሕይወትና መንፈሳዊ ዕድገት” በትንሽ ትምህርት ተጀምሮ ለመጽሐፍ በቅታለች። ሳስተምርና ስጸልይ በውስጤ የሚፈሰውን የእግዚአብሔርን ኃሳብ አምቁ ከመያዝ ይልቅ በየጊዜው በጽሑፍ አሰናፍቆ ስለነበር ከልቤ ውስጥ በጸሎት ተፈልፍላ የወጣች በመሆኗ ጌታ ረድቶኝ ለሕትመት በመብቃቷ እጅግ ታላቅ እርካታ ይሰማኛል።

መጋቢ ሰሎሞን ወ/አምላክ

I. ክርስቲያን ስለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

የክርስትና ሕይወት ከየት ይጀምራል? ክርስቲያን መሆን እንዴት ይቻላል? የክርስትና እምነት ከቤተሰብ ሊወረስ ይችላል? የክርስቲያኖች መጽሐፍ አንድ ብቻ ሆኖ ሳለ የክርስትና ዓይነት ለምን በዛ? የሚሉ ተመሳሳይ ጥያቄዎች በአሁኑ ጊዜ በብዙ ሰዎች አእምሮ ውስጥ ይመላለሳሉ። ለእነዚህ ጥያቄዎች ተገቢ የሆነ መልስ ለመስጠት እንዲቻል በመጀመሪያ ክርስቲያን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ማየት አስፈላጊ ነው።

ክርስቲያን ማለት የክርስቶስ የሆነ ወይም ክርስቶሳዊ ማለት ነው። ክርስቲያን የሚለው ስያሜ የተገኘው ከአረማውያን ነው፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምንረዳው የመጀመሪያ አማኞች ደቀ መዛሙርትና ቅዱሳን ተብለው ይጠሩ ነበር። ነገር ግን በአንጾኪያ የነበሩ አማኞች ለመጀመሪያ ጊዜ በአረማውያን ክርስቲያን ተባሉ (የሐዋ. 11:26)። አረማውያን የጌታን ደቀ መዛሙርት “ክርስቲያን” ሲሉ “የክርስቶስ የሆነ” ወይም “ክርስቶሳውያን” ማለታቸው ነበር።

ክርስቲያን የሚለው ስያሜ በዚህ መልክ ስለተፈጠረ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ቦታ ተጽፎ አይገኝም፤ ምናልባት ሦስት ቦታ ብቻ ተጠቅሶ እናገኘው ይሆናል። በእነዚህም ሦስት ቦታዎች ክርስቲያን ተብሎ የተጠቀሰው አረማውያን በሚሉት ዓይነት ነው (የሐዋ. 11:26፣ 26:28፣ 1ጴጥ. 4:15)። ስለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ አሥራ ሦስት የተለያዩ መልእክቶችን ሲጽፍ እንኳን “ክርስቲያን” የሚለውን ቃል ተጠቅሞ አያውቅም። ክርስቲያን በሚለው አባባል አፍሮ ሳይሆን እንደ አሁኑ ጊዜ የተለመደ ባለመሆኑ ነው። በአሁኑ ጊዜ ግን ክርስቲያን መባልን እንደመመከያ አድርገው ሊጠሩበት ይፈልጋሉ፤ ክርስቲያን ለሆነ ሁሉ ይህ ስም የሚያስመካ ነው። ዋናው ቁም ነገር ክርስቲያን ተብሎ መጠራቱ ሳይሆን ክርስቲያን ሆኖ መገኘቱ ነው፤ ክርስቲያን በመሆኑና ክርስቲያን ተብሎ በመጠራት መካከል ብዙ ልዩነት አለና። አንድ ሰው ክርስቲያን ሳይሆን ክርስቲያን ተብሎ መጠራት ይችላል፤ ይሁን እንጂ ክርስቲያን ተብለው የሚጠሩትን ለመለየት የሚያስችግር አይደለም። በአሁኑ ጊዜ ክርስቲያን ነን የሚሉት ክርስቲያን ለመሆናቸው ቢጠየቁ የሚሰጡት መልስ፡ ከክርስቲያን ቤተሰብ ተወልጃለሁ፣ ተጠምቄአለሁ፣ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ በማለት ይሆናል።

ይሁን እንጂ እነዚህን ሥርዓቶች መፈጸሙ አግባብና መልካም ቢሆንም ይህን በመፈጸም ብቻ ማንም ክርስቲያን መሆን አይችልም፤ እነዚህን ሥርዓቶች የፈጸመ ሰው ክርስቲያን መባል ይችላል ይሆናል፤ ክርስቲያን መሆን ግን አይችልም። እነዚህ ሥርዓቶች ክርስቲያን ከሆነን በኋላ የምንፈጽማቸው ናቸው እንጂ ክርስቲያን ለመሆን የምንፈጽማቸው አይደሉም።

ታዲያ ክርስቲያን መሆን የሚቻለው ምን በማድረግ ነው? የክርስትና ሕይወት ከየት ይጀምራል? ወይም አንድ ሰው ክርስቲያን መሆን የሚችለው እንዴት ነው? ብሎ መጠየቅ አግባብ ያለው ጥያቄ ነው። የዚህ ጽሁፍ ዋነኛ ዓላማ ከሆኑት አንዱ ክርስቲያን ተብለው በሚጠሩትና ክርስቲያን በሆኑት መካከል ያለውን ልዩነት ከመጽሐፍ ቅዱስ ገልጾ ማሳየት ነው። ለዚህ ጥያቄ ቀጥተኛና ግልጽ የሆነ መልስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ማግኘት ይኖርብናል፤ ምክንያቱም ለክርስትና እምነት መመሪያ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነውና።

አንዳንድ ሰዎች የክርስቲያኖች መጽሐፍ አንድ ሆኖ ሳለ በክርስቲያኖች መካከል የእምነት ልዩነት ለምን ሊፈጠር ቻለ? ብለው ጥያቄ ያቀርባሉ። ጥያቄው አግባብ ያለው ነው፤ ሆኖም ግን አንዳንዶቹ ይህን ጥያቄ የሚያቀርቡት መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ቢሆን ኖሮ በክርስቲያኖች ዘንድ መለያየት አይኖርም ነበር ለማለት አስበው ነው። ይሁን እንጂ መጽሐፍ ቅዱስን በሚያነቡት መካከል መለያየት መፈጠሩ መጽሐፍ ቅዱስ ከሰዎች አእምሮ ያልወጣና የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን ያረጋግጣል። ለምን ቢባል ከሰዎች አእምሮ ወጥቶ ቢሆን ኖሮ የሚያነቡ ሁሉ ወደ አንድ ሦሳብ በደረሱ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ እየተነዱ የጻፉት ስለሆነ የሚያነቡትም ደግሞ በእግዚአብሔር መንፈስ እየተረዱ ካላነበቡ በስተቀር ሊገባቸው አይችልም (1ጴጥ. 1:20-21፤ 1ቆሮ. 2:10-14)።

ነገር ግን ብዙ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ላይ ሳይደገፉ እንዲሁም የመጽሐፍ ቅዱስን የአተረጓጎም ሕግ ሳይከተሉ በራሳቸው ጥረት ብቻ እንብበው ለመረዳት ሲሞክሩ የተለያዩ መረዳት ላይ ደረሱ (ማቴ. 22:29)። ለሕዝብ ክርስቲያን መለያየት ሌላው ምክንያት የሆነው ሁሉም መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ አለመቀበል ነው። ይህ ደግሞ ልጓም እንደሌለው ፈረስ መሆን ነው፤ ልጓም የሌለው ፈረስ መግቻ የለውምና ከድንበር

አልፎ መሄዱ አይቀርም። እንዲሁም መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ የማይቀበል ወገን ከእግዚአብሔር ጋሳብ ርቆ መሄዱ አይቀርም (1ቆሮ. 4:6)። ስለዚህ ክርስቲያን ስለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል? ብለን መጠየቃችን አግባብ ነው። ምክንያቱም ስለክርስቲና ሕይወት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ እውነቱን ሊያስጨብጠን የሚችል ሌላ የለም።

ወደ ዋናው ጋሳብ እንምጣና በመጀመሪያ ክርስቲያን ለሚለው ቃል “የክርስቶስ የሆኑ” ወይም “ክርስቶሳውያን” የሚል ትርጉም ማግኘታችንን እናስታውስ። “የክርስቶስ የሆኑ” ወይም “ክርስቶሳውያን” የሚለው ጋሳብ ከዘላለም ሕይወት ጋር መያያዝ ይኖርበታል። ክርስቶሳውያን የሆኑ ሁሉ ወይም የክርስቶስ የሆኑ ሁሉ የዘላለም ሕይወት አላቸው። አንድ ሰው የክርስቶስ የሚሆነው ወይም የዘላለም ሕይወት የሚያገኘው እንዴትና መቼ ነው? መልሱ በዮሐንስ ወንጌል 3:1-16 በግልጽ ተጽፎ ይገኛል።

በዚህ ክፍል ውስጥ የምናየው ኒቆዲሞስ በሌሊት ወደ ጌታ መጥቶ ከጌታ ጋር ያደረገውን ውይይት ነው። ኒቆዲሞስ ማነው? ኒቆዲሞስ ከፈሪሳውያን ወገን የአይሁድ አለቃና መምህር እንደነበረ በዚህ የንባብ ክፍል ውስጥ እናያለን፤ በሁለተኛ ደረጃ ስለ ኒቆዲሞስ ልንጠይቅ የሚገባን ጥያቄ አለ፤ ይኸውም ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ በሌሊት ለምን መጣ? የሚል ነው፤ ለዚህ ጥያቄ ቀጥተኛ የሆነ ወይም በግልጽ የተቀመጠ መልስ አናገኝም። ይሁን እንጂ ተገቢ የሆኑ ነጥቦችን በማንሳት ለምን ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ እንደመጣ ልንደርስበት እንችላለን።

ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ ኢየሱስ በተለያዩ ምክንያት ይመጡ ነበር፤ አንዳንዶች ከገዢዎች የሚሰሙትን ዛቻ ሊነግሩት ይመጡ ነበር (ሉቃ. 13:34)፤ አንዳንዶች ደግሞ የሚከሰቡትን ምክንያት ለማግኘት በነገር ሊያጠምዱት ይመጡ ነበር (ማቴ. 22:15-18)፤ አንዳንዶች ደግሞ ሊከተሉትና ደቀ መዛሙርት ለመሆን ይመጡ ነበር (ሉቃ. 9:57)፤ ሌሎች ደግሞ የዘላለም ሕይወት የሚገኝበትን መንገድ ሊጠይቁት ይመጡ ነበር (ማቴ. 19:16)። ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣው ከእነዚህ በአንዱ ሊሆን ይችላል። ታዲያ ወደ ኢየሱስ የመጣበት በየትኛው ምክንያት ይሆን?

ኢየሱስ ከአይሁድ አለቆች ተቃውሞ ስለደረሰበት ተስፋ እንዳይቆርጥ ሊያበረታታው ይሆን? አነጋገሩ ይመስላል፤ ነገር ግን

ለዚህ ብሎ አለመምጣቱን ቀጥሎ ከሚለው ጋሳብ እንረዳለን፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣህ “አውቄአለሁ” እንደማለት ፈንታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ተልከህ እንደመጣህ “አውቀናል” አለው። ይህ እውነት አልነበረም። ምክንያቱም በዚህ ወቅት አይሁድ ስለኢየሱስ በጥያቄ ላይ ነበሩና (ዮሐ. 2:18)። እርሱም ቢሆን በሌሊት ወደ ኢየሱስ የመጣው አይሁድን ፈርቶ ነበር፤ ደግሞም ጌታ የሰጠው መልስ ከእርሱ አባባል ጋር አይዛመድም፤ ስለዚህም ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣበት ምክንያት ይህ ሊሆን አይችልም።

እንደ ሌሎች ፈረሳውያንና ጸሓፍት በነገር ሊፈትነውና ሊያጠምደው ፈልጎ ይሆን? ይህም ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን በእርሱ ላይ ሲያሴሩ ኒቆዲሞስ ሕጋቸውን በመጥቀስ ሊያደርጉበት ያለው ነገር አግባብ አለመሆኑን አንስቶ ሲከራከር እናያለን (ዮሐ. 7:50)። እውነተኛ ወዳጅ መሆኑንም አልፎ በተሰጠበት ጊዜ በስወር የጌታ ደቀ መዝሙር ከነበረው የእርማትያሱ ዮሴፍ ጋር የኢየሱስን ሥጋ በመውሰድ የክርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ እንደ አይሁድ የአገናነዝ ልማድ በመፈጸም በግልጽ ሲከተሉት የነበሩ ሐዋርያት እንኳን ያላደረጉትን ታላቅ ነገር አድርጓል (ዮሐ. 19:39)። ስለዚህ በነገር ሊያጠምደው የመጣ አለመሆኑን እንረዳለን።

ሊከተለውና ደቀ መዝሙር ሊሆን ፈልጎ ይሆን? ምናልባት ሊሆን ይችላል። ታዲያ በግልጽ ሊከተለው ከሆነ ለምን በሌሊት መጣ? አይሁድ ጌታን ይቃወሙት ስለነበር በሌሊት ተደብቆ ወደ ኢየሱስ መምጣቱ በመፍራቱ ነው፤ ስለዚህ ይህ ነጥብ መልስ ሊሆን አይችልም።

ለራሱ ጉዳይ በልቡ ጥያቄ ይዞ መጥቶ ይሆን? ያለጥርጥር ይህ መልስ ነው፤ ኒቆዲሞስ ስለራሱ ጉዳይ ጥያቄውን በልቡ ይዞ ወደ ጌታ መጥቶ ነበር ማለት እንችላለን። ነገር ግን በልቡ የነበረው ጥያቄ ምን ይሆን? ጌታ የሰጠውን መልስ ወደ ጥያቄ ብንለውጠው የኒቆዲሞስ ጥያቄ ሆኖ እናገኛለን።

ቀጥለን እንይ። ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ መጥቶ “መምህር ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ከሆነ በቀር አንተ የምታደርጋቸውን እነዚህን ምልክቶች ሊያደርግ የሚችል የለምና መምህር ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደመጣህ እናውቃለን” አለው።

ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ተልኮ የመጣ ነው፤ ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣውም ይህንን በመረዳቱ ነው፤ በዚያ ሌሊት ወደ ኢየሱስ የመጣው ይህን ሊያስረዳውና አይሁድ እንደተቀበሉት ሊገልጽለት አይደለም። ያለጥርጥር ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ የመጣው ስለራሱ ጉዳይ ነው።

ስለዚህም የኒቆዲሞስን አባባልና ጌታ የሰጠውን መልስ ልብ ብለን ካስተዋልነው የልቡ ጥያቄ ምን እንደነበር ልንደርስበት እንችላለን። ኢየሱስም መልሶ “እውነት እልሃለሁ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው፤ ይህ መልስ ከኒቆዲሞስ ጥያቄ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሰጠው ምላሽ ከኒቆዲሞስ ጥያቄ ጋር አይዛመድም። ነገር ግን ዮሐ. 2:24-25 ብንመለከት “ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር ስለ ሰውም ማንም ሊመስክር አያስፈልገውም ነበርና፤ አይተማመናቸውም ነበር፤ ራሱ በሰው ያለውን ያውቅ ነበረና” በማለት ከፈረሳውያን ወገን የአይሁድ አለቃ የሆነ ኒቆዲሞስ የሚባል አንድ ሰው ነበር ብሎ ይቀጥላል። በምዕራፍ ሁለት መጨረሻ ቁጥርና በምዕራፍ ሦስት መጀመሪያ ቁጥር ላይ ያለው ኃሳብ የተያያዘ መሆኑን በቀላሉ መረዳት እንችላለን። የመጽሐፍ ቅዱስ ምዕራፎች ከጊዜ በኋላ የተከፋፈሉ ስለሆነ ተመሳሳይነት ያላቸውን ምዕራፎች ብዙ ቦታ ማግኘት እንችላለን። ስለዚህ አንድን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ስናጠና በምዕራፎች ሳንገደብ እውደ ንባቡን ማየት ይገባናል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የምናገኘው ዋናው ሃሳብ ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ በልቡ ውስጥ ለነበረው ጥያቄ የሰጠው መልስ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ የሰጠውን መልስ እንደገና እንመልከት፡- “ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። በዚህ መልስ ውስጥ ሁለት ኃሳብ እናገኛለን፤ አንደኛው ዳግም ስለመወለድ ሲሆን ሁለተኛው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት ነው።

ለኒቆዲሞስ ጥያቄ መልስ የሚሆነው የትኛው ኃሳብ ይሆን? ዳግም ስለመወለዱ ሊሆን አይችልም፤ ምክንያቱም ለኒቆዲሞስ ስለ ዳግም መወለድ ምንም ዓይነት ኃሳብ እንዳልነበረው ስለ ዳግም መወለድ በመገረም በጠየቀው ጥያቄ እንረዳለን። ይህ ካልሆነ የኒቆዲሞስ ጥያቄ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት ነው ማለት

እንችላለን። ስለዚህ ጌታ ለኒቆዲሞስ የሰጠውን መልስ ወደ ጥያቄ ለውጠን ብናይ “ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው ምን ቢያደርግ ነው?” የሚል ይሆናል ማለት ነው።

ይህ ጥያቄ በኒቆዲሞስ ልብ ውስጥ ባይኖር ኖሮ ጌታ ይህን መልስ ባልሰጠው ነበር። ይህ ጥያቄ በልቡ ውስጥ ሥር የሰደደና ለብዙ ጊዜ ያብሰለሰለው ሳይሆን አይቀርም። ኒቆዲሞስ ፈሪሳዊና የአይሁድ መምህር ነበር፤ ቅዱሳት መጻሕፍትን በሚገባ የሚያውቅና ሕግጋቱንም ጠንቅቆ የጠበቀ ሰው እንደነበር ይታወቃል። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለ መግባቱ እርግጠኛ አልነበረም። በዚያን ወቅት አይሁዶች የዘላለም ሕይወት የሚገኘው መጻሕፍትን በመመርመር ነው ብለው በማመናቸው መጻሕፍትን ይመረምሩ ነበር፤ ስለዚህም ጌታ ሲናገር “እናንተ በመጻሕፍት የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ይመስላችኋልና እነርሱን ትመረምራላችሁ” ያለው መጻሕፍትን በመመርመር የዘላለም ሕይወት ይገኛል ብለው ከሚያስቡት ውስጥ አንዱ ኒቆዲሞስ ቢሆንም በውስጡ ዕረፍት አላገኘም (ዮሐ. 5:39)። ስለዚህ ጉዳይ ሕግ አዋቂ ከሚባሉትና ከመምህራን ጋር ብዙ ቢወያይም የሚያረካ መልስ ከማናቸውም አላገኘም።

ኒቆዲሞስ ጽድቅን የተጠማ ሰው እንደነበር አያጠራጥርም፤ የአይሁድ መሪና መምህር ቢሆንም ስለ ሕይወት ጉዳይ ጥያቄ ነበረው። የዘላለም ሕይወት የማገኘው ምን ባደርግ ነው የሚል ጥያቄ ልቡን አስጨንቆት ነበር። በዚህ ሁኔታ ላይ እንዳለ ጌታ ወንጌል እየሰበከ መጣ፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስብከት እንደ ፈሪሳውያን ሳይሆን በኃይልና በሥልጣን ሲሆን የሚያደርጋቸውም ድንቅና ተዓምራቶች የብዙ ሰዎችን ልብ ማርኳል፤ ሰዎች ለሚጠይቁት ጥያቄ የሚሰጠው መልስም የማያዳግም ነበር፤ ስለዚህ ኒቆዲሞስ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ቢመጣ ለጥያቄው ሁሉ መልስ እንደሚያገኝ ተስፋ አደረገ፤ ነገር ግን በግልጽና በቀን ወደ ኢየሱስ እንዳይመጣ አይሁድን ፈራ፤ ስለዚህ በሌሊት ተሰውሮ ወደ ኢየሱስ መምጣትን መረጠ።

ታዲያ ኒቆዲሞስ ወደ ኢየሱስ እንደመጣ በልቡ የነበረውን ጥያቄ በቀጥታ እንዳይጠይቅ ምን አገደው? ፈሪሳዊነቱ ተጽዕኖ ሳያደርግበት አልቀረም፤ በአይሁድ የታወቀ መምሕርና ፈሪሳዊ ሆኖ እንዲህ ያለ ጥያቄ መጠየቅ የሚያስገምተው መስሎ ታይቶት ሊሆን ይችላል፤ ደግሞም በዙሪያ ጥምጥም እንጂ በቀጥታ ኃሳቡን

መግለጽ የአይሁዳውያን ባህል አልነበረም። ነቢያት ብዙውን ጊዜ የሚናገሩት በፈሊጥና በዘይቤ ስለነበር አይሁዳውያን የነቢያት የአነጋገር ፈሊጥ ተጽዕኖ ሳያደርግባቸው አልቀረም። ስለዚህ “መምህር ሆይ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የምችለው ምን ባደርግ ነው” ብሎ ስለ ራሱ በግልጽ መጠየቅ አልሆነለትም፤ ስለሆነም ስለ ራሱ ስለ ኢየሱስ ገዶት የመጣ ሰው መስሎ ቀረበ፤ ጌታ ኢየሱስ ደግሞ በሰው ያለውን ያውቅ ነበርና የኒቆዲሞስን ንግግር ወደ ጎን ተወና በልቡ ላለው ጥያቄ መልስ ሰጠው። “እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ዳግመኛ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። እንግዲህ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መልስ እንደምንረዳው በኒቆዲሞስ ልብ የነበረው ጥያቄ የዘላለም ሕይወት ስለማግኘትና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ስለመግባት እንደነበረ ግልጽ ነው። ይህ ባይሆን ኖሮ ኒቆዲሞስ ኢየሱስ ከንግግሩ መስመር እንደወጣ በመቁጠር ወደ መጀመሪያው ንግግር ሊመልሰው በቃጣው ነበር። ኒቆዲሞስና ኢየሱስ ልብ ለልብ ተገናኙ። ስለዚህም ኒቆዲሞስ ሁለተኛውን ጥያቄ ለመጠየቅ በቀጥታ ደፈረ።

ኒቆዲሞስ ጌታ ኢየሱስ የልቡን ጥያቄ እንዳገኘለት ካየ በኋላ በመቁጠል ሁለተኛውን ጥያቄ ከአፋ አውጥቶ ጠየቀው “ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማሕጸን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላል?” አለ። ኒቆዲሞስ የጌታን አባባል የወሰደው ቃል በቃል ነበር፤ ስለዚህ ይህን ጥያቄ ጠየቀው፤ ይህ ጥያቄ ማንም ተራ ሰው ሊጠይቀው የሚገባ ነው። ምክንያቱም ዳግም ስለ መወለድ ከዚያን በፊት ተሰምቶ አይታወቅም ነበርና፤ ስለዚህም ኒቆዲሞስን የሚያህል ታላቅ መምህር ይህን ጥያቄ ቢጠይቅ አያስገርምም፤ ሆኖም ይህን አባባል በፈዝ ለማለፍ አልፈለገም።

ኒቆዲሞስ ከፊት ያልቅ ስለ ራሱ ማንነት ሳያስብ አልቀረም፤ ዳግም ስለ መወለድ የሚያውቀው ነገር የለምና የመንግሥተ ሰማያት ሰው አለመሆኑን ሲያውቅ ፍርሃት፣ በሌላም በኩል ደስታና የተስፋ ጭላንጭል ሳይፈራረቁበት አልቀረም። ጌታ ኢየሱስ ወደ መንግሥተ ሰማያት የመግባትን ምስጢር እየነገረው ስለሆነ ከመጽሐፍትም እየጠቀሰ በክርክር አልገጠመውም፤ እንደሌሎች ፈሪሳውያንም በቸልታ ማለፍ አልሆነለትም የዘላለም ሕይወት ማግኘት ትልቁ ጥያቄው ነበርና።

ለዚህ ሁለተኛው ጥያቄ ጌታ የሰጠው ምላሽ ለኒቆዲሞስ ብቻ ሳይሆን ለሰው ሁሉ መሠረታዊና ቁልፍ መልስ ስለሆነ ልብ ብለን እንድናየው ያስፈልጋል። ጌታ የሰጠው መልስ፡- “እውነት እውነት እልሃለሁ ሰው ከውኃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው። ይሁን እንጂ የተሰጠው መልስ ለኒቆዲሞስ ግልጽ ስላልነበረ ሦስተኛውን ጥያቄ ለመጠየቅ ተገደደ።

የኒቆዲሞስ ሦስተኛው ጥያቄ “ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” የሚል ነበር፤ ማለትም “ሰው ከውኃና ከመንፈስ እንዴት ሆኖ ሊወለድ ይችላል?” ማለት ነው። ጥያቄው መሠረታዊ ጥያቄ ነው፤ ይሁን እንጂ ኒቆዲሞስ የእሥራኤል መምህር ሆኖ ይህን ጥያቄ መጠየቁ ጌታን አስገርሞታል። ስለዚህ “አንተ የእሥራኤል መምህር ሳለህ ይህን አታውቅም?” አለው።

ጌታ ኢየሱስ ከውኃና ከመንፈስ ስለ መወለድ ኒቆዲሞስ ማወቅ እንዳለበት መገመቱ እኛንም ያስገርመን ይሆናል። ምክንያቱም በዚህ ጉዳይ በብሉይ ኪዳን ውስጥ በግልጽ የተቀመጠ ነገር አናይም፤ ይሁን እንጂ ለእኛም በግልጽ ባይታየን፤ ኒቆዲሞስም ባይረዳ ስለ ዳግም መወለድ በብሉይ ኪዳን የተጻፈ ነገር አለ ማለት ነው። አለበለዚያም ኒቆዲሞስ ይህን ማወቅ እንዳለበት ጌታ አይጠብቅም ነበር።

ለኒቆዲሞስ ሦስተኛ ጥያቄ ጌታ የሰጠው መልስ ለክርስቲያኖች ሁሉ እምነት መሠረት የሚሆን ነው። እርሱም እንዲህ ብሎ መለሰለት “ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደሰቀለ እንዲሁ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ይገባዋል” አለው።

ኒቆዲሞስ ስለ ሙሴ መጽሐፍና ስለ እሥራኤል ታሪክ ጠንቅቆ የሚያውቅ ሰው ነው። ሙሴ የእሥራኤልን ሕዝብ ከምድረ ግብፅ በባርነት ይኖሩበት ከነበረው አገር በእግዚአብሔር ኃይል ነፃ አውጥቷቸዋል። ወደ ተስፋይቱ አገር ለመግባት በምድረ በዳ ሲጓዙ ከመንገዱ ርዝመት የተነሳ በደክሙ ጊዜ በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ አጥረመረሙ። በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ እባቦችን ሰደደ። ስለዚህ ብዙ ሕዝብ በመርዛሙ እባብ ተነድፈው ሞቱ። በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ወደ ሙሴ መጥተው በእንተና በእግዚአብሔር ላይ ስለፈጸሙ በደል

ይቅር ይለን ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸልይልን አሉት። ስለዚህም መሴ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ እግዚአብሔር መሴን እንዲህ አለው፡- “... እባብን ሠርተህ በዓላማ ላይ ስቀል፤ የተነደፈውም ሰው ሁሉ ሲያያት በሕይወት ይኖራል አለው።” በዚህም መሠረት መሴ እንደታዘዘው አደረገ፤ በእባብ የተነደፉ ሁሉ ወደ ነሐስ እባብ ሲያዩ ዳጉ (ዘኁ. 21:4-9)።

ይህን ታሪክ ኒቆዲሞስ ጠንቅቆ ያውቃል። ነገር ግን መሴ በምድረ በዳ የሰቀለው የነሐስ እባብ የክርስቶስ አምሳያነት እንዳለው አልተረዳም። የተሰቀለው እባብ የክርስቶስ አምሳያነት እንዳለው እርሱ ብቻ ሳይሆን መላው እሥራኤል የተገነዘበ አይመስልም። ጌታ ኢየሱስ ኒቆዲሞስ የሚያውቀውን ታሪክ በመጥቀስ መሴ በምድረ በዳ እባብን እንደሰቀለ በእባብ መርገዝ የተነደፈ ሰው ወደ ተሰቀለው እባብ ሲመለከት እንደሚድን ሁሉ እንዲሁም ክርስቶስ ለዓለም ሕዝብ እንደሚሰቀልና በአምነት ወደ እርሱ የሚመለከቱ ሁሉ ከኃጢአት እንደሚድኑና የዘላለም ሕይወት እንደሚያገኙ አስረዳው (ዮሐ. 3:14)።

እሥራኤላውያን በምድረ በዳ በመርዛማው እባብ ሲነደፉ ወደ ተሰቀለው የነሐስ እባብ ሲያዩ ከእባብ መርገዝ እንደሚድኑ አያጠራጥርም፤ ብዙ ሕዝብም እንደተባለው አድርገው ድነዋል። አንዳንዶች ደግሞ ወደ ተሰቀለው የነሐስ እባብ ማየትን ቀልድና ሞኝነት አድርገው በመውሰድ በመርዛሙ እባብ ተነደፈው የሞቱም ሳይኖሩ አይቀሩም። ነገር ግን በመርዛሙ እባብ የተነደፈ ሰው ለመዳን ያለው ምርጫ ወደተሰቀለው እባብ መመልከት ብቻ ነበር። ዛሬም ኃጢአተኛ ሰው ከኃጢአቱ ለመዳን ቢፈልግ ያለው ምርጫ ወደተሰቀለው ኢየሱስ በአምነት መመልከት ብቻ ነው።

በእሥራኤላውያን መካከል በእባብ ያልተነደፈ ሰው ይኖር ይሆናል፤ ስለዚህም ሁሉ ሰው ወደተሰቀለው እባብ መመልከት አያስፈልገውም። ነገር ግን ስለ ሰው ኃጢአት ስናስብ ኃጢአት የሌለበት ሰው በዓለም ላይ ጨርሶ የለም፤ የሰው ዘር ሁሉ ከአዳም የተገኘ ነው። የአዳም ልጆች ሁሉ ኃጢአትን ወርሰዋል። ስለዚህም የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያስረዳልና “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል የእግዚአብሔርም ክብር ነድሏቸዋል” ይላል (ሮሜ 3:23)። ደግሞም “ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው (በአዳም) ወደ ዓለም ሁሉ ገባ። በኃጢአት ሞት፤ እንዲሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ” ይላል (ሮሜ 5:12)።

ደግሞም በሌላ ሥፍራ “ኃጢአት የለብንም ብንል ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም” ይላል (1ዮሐ. 1:8)። እንግዲህ “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል” ሲል የማይመለከተው ሰው የለም ማለት ነው። ኃጢአት የለብንም የሚል ቢኖር ከአዳም ዘር አልተወለድኩም ማለቱ ነው።

ስለዚህ የአዳም ዘር ሁሉ ከኃጢአት ለመንጸት ያለው አማራጭ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም ክርስቶስን መቀበል ነው። “ሁሉ ኃጢአትን ሠርተዋል” ብሎ አልዘጋም፤ ቀጥሎም “በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነ ቤዛነት በኩል እንዲያው በጸጋው ይጸድቃሉ” ይላል። እንዲሁም “በኃጢአታችን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመፃም ሁሉ ሊያነጸን የታመነና ፃድቅ ነው” ተብሎ ተጽፎአል (1ዮሐ. 1:9)። ሰው የኃጢአት ይቅርታን ሲያገኝና ሲቤዥ የዘላለም ሕይወት አግኝቶ ይጸድቃል። ይህም የሚሆነው ሰው ወደና ፈቅዶ ክርስቶስን አምኖ ሲቀበል ብቻ ነው፤ ኒቆዲሞስ ለሦስተኛው ጥያቄው ከጌታ ያገኘው መልስ በቀጥታ ይህንን ነው።

እንግዲህ ሰው ዳግም ተወልዶ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው እንዴት ነው? ወይም አንድ ሰው የዘላለም ሕይወት የሚያገኘው እንዴት ነው? ቢባል በተሰቀለው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመኑ ብቻ መሆኑን ጌታ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አይተናል። ስለዚህ ክርስቲያን መሆን የሚቻለው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመንና ዳግም በመወለድ እንደሆነ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያሳያል።

ከመጀመሪያ ለመግለጽ እንደተሞከረው አንድ ሰው ዳግም ሳይወለድ ክርስቲያን ተብሎ ሊጠራ ይችል ይሆናል። ነገር ግን ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ያለውን ልዩነት ልብ እንድንል ያስፈልጋል። ክርስቲያን ለመባል አንዳንድ ሥርዓቶችን መፈጸም ብቻ በቂ ሲሆን ክርስቲያን ለመሆን ግን ዳግም መወለድ ያስፈልጋል፤ ዳግም ለመወለድ ደግሞ ንስሐ በመግባት ክርስቶስን መቀበል ያስፈልጋል።

እዚህ ላይ ክርስቶስን መቀበል ማለት ምን ማለት ነው? የሚል ጥያቄ መነሳቱ የማይቀር ነው። መልሱን ወደፊት እንደርስበታለን። ክርስቲያን ነን የሚሉ ሁሉ ክርስቶስን ያምናሉ፤ ክርስቶስን አይክዱም። ታዲያ ዳግም ተወልደዋል? ይህ ጥያቄ ተገቢ የሆነ ጥያቄ ነው።

ነገር ግን ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ልዩነት እንዳለ ለማየት ሞክረናል። አንድ ሰው በቤተ ክርስቲያን የሚደረጉ ሥርዓቶችን በመፈጸም ክርስቲያን ተብሎ ሊጠራ ይችላል።

ይሁን እንጂ ሰው ክርስቲያን የሚሆነው ዳግም ሲወለድ ብቻ እንደሆነ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተረድተናል። ስለዚህ አንድ ሰው ኢየሱስን ተቀብሎ ዳግም ሲወለድ የሚያልፋቸው ሦስት ደረጃዎች ወይም እርምጃዎች አሉ። እነዚህን በሚቀጥለው ምዕራፍ የምንመለከተው ይሆናል።

I. ክርስቲያን ስለመሆን መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል?

1. ለክርስትና እምነት መሠረትና መመሪያ ማድረግ ያለብን መጽሐፍ ቅዱስን ነው ያልንበት ምክንያት ምንድን ነው?
2. የክርስትና መጽሐፍ አንድ ሆኖ ሳለ በክርስቲያኑ ዓለም መክፋፈል የተፈጠረው ለምንድን ነው? ከሌሎች ጋር ተወያይበት።
3. የክርስትና ሕይወት በውርስ የሚተላለፍ አይደለም የተባለበት ምክንያት ምንድን ነው?
4. ክርስቲያን ተብሎ በመጠራትና ክርስቲያን በመሆን መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? ተወያይበት።
5. ክርስቲያን የሚለው ስያሜ ከየት መጣ? ምንስ ማለት ነው?
6. ክርስቲያን ከመሆን በኋላ የምንፈጽማቸው ሥርዓቶች ምንድን ናቸው?
7. ብዙ ሰዎች ወደ ክርስቶስ ይመጡ የነበረው በተለያዩ ምክንያት ነበር? ኒቆዲሞስስ ወደ ክርስቶስ ያመጣው ጉዳይ ምንድን ነው ብለህ ትገምታለህ?
8. ጌታ የኒቆዲሞስን ንግግር ወደ ጎን ትቶ “ሰው ዳግም ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም” ብሎ የመለሰለት ለምን ይሆን?
9. ጌታ ለኒቆዲሞስ በተናገረው መሠረት አንድ ሰው ክርስቲያን መሆን የሚችለውና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት የሚችለው ምን ሲያደርግ ነው?
10. ሙሴ በምድረ በዳ የሰቀላት የነሃስ እባብ እንደ ጥላ ሆና የምታመለክተው ማንን ነበር?
11. በምድረ በዳ በመርዛማው እባብ የተነደፈ ሰው ለመዳን የነበረው ምርጫ ምን ነበር? ለአዳም ዘር ሁሉ ከኃጢአት ለመንፃት ያለው ምርጫ ምንድን ነው?
12. እስራኤላውያን በምድረ በዳ ሲጓዙ በመርዛማው እባብ ያልተነደፈ ሰው ይኖር ይሆናል፤ ነገር ግን ከአዳም ልጆች ኃጢአት የሌለበት ሰው ይኖራል ብለህ ታስባለህ?
13. የአዳም ኃጢአት አይመለከተኝም የሚል ሰው ቢገጥምህ ምን ትለዋለህ?
14. እግዚአብሔር የመዳንን መንገድ አዘጋጅቷል፤ የሰውስ ድርሻ ምንድን ነው?

II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁን እርምጃዎች

አንድን ሰው ክርስቶስን እመን፤ የዘላለም ሕይወት ታገኛለህ ወይም ክርስቶስን እመንና ተቀበል ከዘላለም ሞት ትድናለህ ብትለው እኔ ክርስቶስን አምናለሁ፤ ክርስቶስን አልካድኩም፤ እንዲያውም ክርስቲያን ነኝ ሊልህ ይችላል። ነገር ግን ያ ሰው ዳግም እንዳልተወለደና ከኃጢአት እንዳልተላቀቀ፤ በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት አለመሆኑን ታውቃለህና ታዲያ ምን መልስ ትሰጠዋለህ? ስለምትሰጠው መልስ እስቲ ቆም ብለህ አስብ፤ እንደዚህ ያለ አመለካከት ያላቸውን ሰዎች ልትረዳቸው የምትችልበትን ኃሳብ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ስለምታገኝ በጥንቃቄ አንብብ።

ብዙ ሰዎች ክርስቲያን ነን የሚሉት በግትርነት አቋም ሳይሆን ከአያት ከቅድመ አያት ጀምሮ “ክርስቲያን ነኝ” ብለው ስለሚያስቡ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን የክርስትና ሕይወት እንደ አይሁዳዊነት ከእናት አባት የሚወረስ ሳይሆን በግል በምናደርገው ምርጫና ውሳኔ ንስሐ ገብተን ክርስቶስን በመቀበል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል (ዮሐ. 3:16-18)። በሥጋ ከአይሁድ የተወለደ ሁሉ አይሁድ ይሆናል፤ ነገር ግን ከክርስቲያን ቤተሰብ የተወለደ ሁሉ የግድ ክርስቲያን ሊሆን አይችልም። የቤተሰቡን አካሄድና አኗኗር በማየት ውሳኔ እንዲያደርግ ይረዳው ይሆናል እንጂ ከቤተሰቡና ከወላጆቹ ክርስትናን መውረስ አይችልም።

ከአያት ከቅድመ አያት ክርስቲያን ነን እያሉ በሕይወታቸውና በአኗኗራቸው ከኃጢአት በታች ታስረው የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው የሚኖሩ አሉ። ስለሆነም የማይወዱትን ያደርጋሉ፤ መልካም የሆነውን ለማድረግ ምርጫ ቢኖራቸውም እንኳን የኃጢአት ባሪያዎች ስለሆኑ መልካም ከማድረግ ይልቅ የማይወዱትን ከፋ ነገር ማድረግ ይቀላቸዋል። ስለዚህ ይዋሻሉ፤ ያመነዝራሉ፤ ይሰርቃሉ፤ ርኩስት የተባለውን ነገር ሁሉ ያደርጋሉ፤ ቁጣ፤ ቅንዓት፤ ምቀኝነት፤ ዘፋኝነት ከሕይወታቸው ጋር ተቆራኝተው ይኖራሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም ይላል (ገላ. 5:19-21፤ 1ቆሮ. 6:9-11፤ ኤፌ. 5:5) ምንም እንኳን እንደዚህ ያሉትን ነገሮች ሲያደርጉ አመፅ መሆኑን ቢያውቁም የኃጢአት እስረኞች ስለሆኑ ከእነዚህ ድርጊቶች መሬቅና ማምለጥ አይችሉም። ስለ ሃይማኖታቸው ቢጠየቁ ክርስቲያን ነን ብለው ይመልሱ ይሆናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ደግሞ እንደዚህ ከሚያደርጉት ጋር ምንም ንብረት የለውም (1ዮሐ. 1:7)። ይሁን እንጂ ሰዎች ሁሉ በኃጢአታቸው ቢኖዘዙና ኢየሱስ ክርስቶስን ቢቀበሉ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአታቸው ሁሉ እንደሚያነጻጽቸውና ዳግም በመወለድ ልጆቹ እንደሚያደርጋቸው መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ ያስረዳል (ዮሐ. 1:12-13) ስለዚህ አንድ ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን ተቀብሎ ዳግም ለመወለድ ቢፈለግ የሚከተሉትን እርምጃዎች መውሰድ አለበት። ወደ ዝርዝር ሁኔታ ውስጥ ከመግባታችን በፊት በዓለም ያሉትን ሰዎች በአራት ቦታ መደብን ማየት ይኖርብናል።

በመጀመሪያ ደረጃ የምንመድባቸው ስለ ጌታ ኢየሱስ ጨርሶ ያልሰሙትን ነው። በዚህ ዘመን በዓለም ስለጌታችን ያልሰሙ ሰዎች መኖራቸው ያስደንቅ ይሆናል። ይሁን እንጂ “ኢየሱስ ክርስቶስ” የሚለውን ስም እንኳን ያልሰሙ በሚሊዮን የሚቆጠሩ መኖራቸው የተረጋገጠ ነው።

በሁለተኛ ምድብ ያሉት ኢየሱስ ክርስቶስ በዚህ ዓለም በሥጋ ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱን፤ መሞቱንና መነሳቱን ከሃይማኖታቸው ጋር በተያያዘ ሁኔታ ወይም በታሪክ ስምተው ነገር ግን እውነትነቱን ያልተቀበሉ ናቸው። እነዚህ ምናልባት ከፍተኛውን ቁጥር የያዙ ይሆናሉ። ለምሳሌ እስላሞችን ብንወስድ ኢየሱስ ክርስቶስ ከድንግል ማርያም መወለዱን ያምናሉ ነገር ግን ስለ ስቅለቱ አያምኑም አይቀበሉምም። አይሁድ እንደ እስላሞች ከሃይማኖታቸው ጋር በተያያዘ ሁኔታ ስለ ኢየሱስ መወለድ፤ መሞትና መነሳት ስምተዋል፤ ነገር ግን ነቢያት የተናገሩለት ክርስቶስ ነው ብለው አይቀበሉም። አይሁድ ኢየሱስን “ክርስቶስ” ነው ብለው እንዳይቀበሉት ያደረጋቸው ነገር የአይሁድ መምህራን ስለ መሲህ ወይም ስለ ክርስቶስ አመጣጥ የነበራቸው የተለያዩ አመለካከት ነው።

ስለዚህም እስከ አሁን ድረስ እስራኤላውያን ኢየሱስን “ክርስቶስ” ነው ብለው አያምኑም። ይሁን እንጂ በፓልስታይን አገር የተወለደው ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ እስከ አሁን በክርስቲያኖች ስለሚሰበክ ስለ እርሱ በየዘመናቱ ያሉ አይሁድ መልስ መስጠት ነበረባቸውና አይሁድ ሁሉ ስለ ኢየሱስ ማንነት ስምተዋል ማለት እንችላለን።

ሌላው ቀርቶ ኮሚኒስቶችም ከታሪክ ጋር በተያያዘ መልኩ መስማታቸው አልቀረም፤ እነርሱ በድፍረት የእግዚአብሔርን ሕልውና በመካድ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እንደተጻፈው አይቀበሉም። የሚያሳዝነው ነገር ለእነዚህ ሁሉ ጥፋት መነሻ የሆኑት ጥቂት ሰዎች ቢሆኑም በቢሊዮን የሚቆጠሩትን ሰዎች ወደ ሲኦልና ወደ ዘላለም ጥፋት ለመምራት ምክንያት ሆነዋል።

ሦስተኛ ምድብ ውስጥ የምናገኛቸው በስም ክርስቲያን ነን የሚሉትን ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው እነዚህ ወንጌል ተሰብኮላቸው በራሳቸው ውሳኔ አድርገው ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው የተቀበሉ ሳይሆን በወርስ ክርስቲያን የሆኑ ናቸው። ከማንኛውም የሃይማኖት ክፍል ልጆች የቤተሰባቸውን ሃይማኖት በመውሰድ ይጠሩበታል። ዛሬም በዚህ መልኩ ክርስቲያን ነን ከሚሉ ቤተሰብ ስለተወለዱ “ክርስቲያን ነን” የሚሉ ብዙዎች ናቸው። ከእነዚህ ውስጥ ስለ ክርስቶስ የሚሰብኩ ሊኖሩ ይችላሉ። ይህ አያስደንቅም፤ ክርስቶስን ደጅ አቁሞ በእርሱ ማመን ይቻላል (ራዕ. 3:20)። ሰዎች በሕይወታቸው የሌለውን ነገር በአፋቸው መግለጥ ይቻላቸዋል። “ስለ ክርስቶስ” ማወቅና “ክርስቶስን ማወቅ” ይለያያል። የእግዚአብሔር ፍቅር በሕይወታቸው ሳይኖር ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ሊሰብኩ ይችላሉ፤ ሰላምና ደስታ በሕይወታቸው ሳይኖር ስለ ሰላምና ደስታ ሊሰብኩ ይችላሉ። ትሕትና ሳይኖራቸው ስለ ትሕትና ሊሰብኩ ይችላሉ። በተመሳሳይ ሁኔታ ክርስቶስ በሕይወታቸው ሳይኖር የኃጢአት ባሪያዎች ሆነው በክርስቶስ ያለውን አርነት ሳያገኙ ነፃ ውጡ ብለው ሌሎችን ሊያስተምሩና ሊሰብኩ ይችላሉ (2ኤፕ. 2:19)።

ከ1912-1929 እግዚአብሔር አስነስቶት የነበረ ሱንዳር ሲንግ የተባለ ሕንዳዊ ሰው በአንድ ወቅት ክርስቶስ ተገልጦለት እንዲህ ብሎት ነበር፦

“ስለምን ለብዙዎች አትገለጥም?” ብሎ ጌታን ጠየቀው። ጌታም ሲመልስለት “... በዚች ዓለም ላይ ስለ እኔ የሚናገሩ ብዙዎች ናቸው፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር ስላልተዋሃዱ ምንም አያውቁኝም፤ ስለ እኔ የሚናገሩትና የሚጽፉት በማያውቁት ነገር ብቻ ነው። እንግዲያስ ስለ እኔ ብለው የሚናገሩትን ሁሉ እንደሚገባ አድርገው አያውቁትም፤ እኔንም አላመኑኝም... በእውርነት የተወለደ ሰው ስለ ቀለማት ዓይነቶች ቢጠይቁት ጥቁር፣ ነጭ፣ ቀይ፣ ቢጫ፣

ቅጠልና እያለ በየስማቸው ሊሰይማቸው ይችላል። ነገር ግን በወራ እየሰማ አጥንቷቸው ነው እንጂ አላያቸውምና ኅብራቸውን አስተካክሎ ሊያስረዳ ከቶ አይችልም፤ ዓይኑ እስኪገለጥለት ድረስም ኅብራቸውን ሊያስተውል አይችልም። እንዲሁም የተማረ ሊቀ ሊቃውንት እንኳን ቢሆን መንፈሳዊ ዓይኑ ካልበራለት ስለ እኔ ሊናገር እንጂ እኔን ሊያውቀኝ አይችልም... እነዚያ እኔ በልባቸው ውስጥ መኖራንና ከእኔ ሕይወትንና ሰላምን ማግኘታቸው የታወቃቸው ሰዎች በዚያ በውጭ ባለው ዓይናቸው ምንም ሊያዩ አይችሉም። ዓይኑ ብዙውን ነገር ትመለከታለች፤ መድኃኒት ጠብ ቢያደርጉላት ግን ያ መድኃኒት በውስጣ መኖሩ ብቻ ይታወቃል እንጂ ልታየው ከቶ አትችልም... እነዚያ በእኔ ያመኑ ሰዎች በውስጣቸው በመኖራ በሚያገኙት ሰላም ኃይሉ ተሰምቷቸው በእርሱ ያርፋሉ እንጂ በዓይናቸው ሊያዩት አይሆንላቸውም” (ሱንዳር ሲንግ ሕንዳዊ ሰማዕት ገጽ 7-8)። እንግዲህ ከዚህ እንደምንረዳው ብዙ ሰዎች ስለ ክርስቶስ አብዝተው እየፃፉና እያስተማሩ እርሱን በሕይወታቸው አያውቁት ይሆናል።

በአራተኛ መደብ ያሉት ጌታ የኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው የተቀበሉና የኃጢአት ሥርየት ማግኘታቸውን ለራሳቸው ያረጋገጡና ዳግም ስለ መወለዳቸው በፍሬያቸው የሚታወቁ ናቸው (ማቴ. 7:17)።

አንድ ሰው በጌታ በኢየሱስ አምኖ የኃጢአት ሥርየት ሲያገኝ ደህንነትን ስለማግኘቱ በራሱ ሊያረጋግጥ ይችላል። እርሱ ክርስቲያን ነኝ በማለቱ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያን ስለመሆኑ በሌሎችም ይታወቃል። የኃጢአት ባሪያ የነበረው ከእስራቱ ሲፈታ ራሱም ያውቃል። ማንም ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻጽል ብሎ ካመነ ከኃጢአቱ ወዲያው ሊነፃ ይችላል (1ዮሐ. 1:7)። ከዚህ በመቀጠል የምናየው አንድ ሰው ጌታን ለመቀበልና ዳግም ለመወለድ የሚያስችሉትን እርምጃዎች ይሆናል። ማንም ሰው ክርስቶስን ለመቀበል እነዚህን ሦስት ደረጃዎች መራመድ አለበት።

የመጀመሪያው እርምጃ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት መስማትና ማወቅ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ “እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል” ይላል (ሮሜ 10:14)። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከፍ ብለን ቁጥር 9 ላይ “ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ በአፍህ

ብትመሰክር እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሳው በልብህ ብታምን ትድናለህና፤ ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና በአፉም መስክሮ ይድናልና። ይላል። እንግዲህ ያላመኑትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ ስለሚል ሰው ለማመንም ሆነ ላለማመን መጀመሪያ መስማት አለበት። ስለሆነም እንደ ሰው ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ወደዚህ ዓለም መጥቶ ከድንግል ማርያም በሥጋ መወለዱን፤ ስለ ሰው ልጆች ኃጢአት በመስቀል ላይ ደሙን ማፍሰሱን፤ መሞቱንና በሦስተኛው ቀን ከሙታን ስለመነሳቱ፤ ስለማረጉና ዳግም ለፍርድ ስለ መምጣቱ፤ በእርሱ ብቻ በማመን የኃጢአት ሥርዐት እንደሚገኝና የዘላለም ሕይወት ማግኘት እንደሚቻል ሊሰማና ሊያውቅ ይገባል።

ይህን መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ መስማት የሚገባቸው ስለ ኢየሱስ ማንነት ጨርሶ ያልሰሙ ያላወቁ በአንደኛ መደብ ያሉት ናቸው። ይሁን እንጂ አንድ ሰው ለመጀመሪያ ጊዜ ይህን መልእክት ሲሰማ የሚኖረው ምርጫ ሁለት ብቻ ሊሆን ይችላል፤ አንደኛው ይህ ፈጽሞ ውሸት ነው ብሎ መቃወም ሲሆን፤ ሁለተኛው እውነት ነው ብሎ መስማማት ነው።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የአቴና ሰዎች ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በሰበከላቸው ጊዜ ለመጀመሪያ ጊዜ መስማታቸው ስለ ነበረ “ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ ይቻላል? በጀሮአችን እንግዳ ነገር ታስተምረናለህና እንግዲህ ይህ ነገር ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ እንፈቅዳለን” ብለው አርዮስፋንስ ወደተባለ ሥፍራ ወሰዱት። ጳውሎስ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማንነት ከሰበከላቸው በኋላ እኩሌቶች አፈዙበት፤ ጥቂቶች ሐዋርያው ጳውሎስ በተናገረው የወንጌል ቃል አመኑ (ሐዋ. 17:16-34)። በጊዜው የነበሩ የአቴና ሰዎች ወንጌልን ለመጀመሪያ ጊዜ መስማታቸው ቢሆንም ከሰሙ በኋላ የነበራቸው ምርጫ መቀበል ወይም አለመቀበል ስለነበር አንዳንዶቹ አምነው ቃሉን ተቀበሉ።

ለደህንነት ዋናው ነገር በክርስቶስ መታመን ነው። ይህን የእምነት እርምጃ የሚወስዱ ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስን ቤዛቸው፤ አዳኛቸው፤ ጽድቃቸው፤ አድርገው ተቀበሉት ማለት ነው (1ቆሮ. 1:30-31)። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሰላምና ፍቅር ከታላቅ ደስታ ጋር በመንፈስ ቅዱስ በልባቸው መፍሰስ ይጀምራል። የዓይን ጠብታ የተደረገለት ሰው ጠብታውን በዓይኑ ባያየውም ጠብታው በውስጡ

መኖሩን እንደሚታወቀው ሁሉ በክርስቶስ አምኖ የዳነ ሰው ክርስቶስን በዓይኑ ባያየውም ክርስቶስ በሕይወቱ መኖሩን ያውቃል (2ቆሮ. 13:5፤ ዮሐ. 14:20፤ ሮሜ 8:9)።

የክርስቶስ ፍቅር ሲገባቸው አንዳንዶች በታላቅ ጩኸት እግዚአብሔርን ማመስገን ይጀምራሉ፤ አንዳንዶች ደግሞ የራሳቸው ኃጢአተኝነትና የእግዚአብሔር ፍቅርና ምህረት ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ይታያቸውና በታላቅ ድምጽ በማልቀስ ስሜታቸውን ይገልጻሉ። ከኃጢአታቸው ስለ መንጸታቸውና በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ስለማግኘታቸው ማንም ሳይነግራቸው በራሳቸው ያውቃሉ። ኢየሱስ ክርስቶስ እውነትም ጌታ ነው ማለት ይጀምራሉ (1ቆሮ. 12:1-3)። የውስጥ መንፈሳዊ ዓይኖቸው ስለሚበራ ኢየሱስ የጌቶች ሁሉ ጌታ፤ የነገሥታት ሁሉ ንጉሥ የዓለም ሁሉ አዳኝ እርሱ ብቻ መሆኑን ይገነዘቡታል። ከዚያም በኋላ በሚጸልዩበት ጊዜ ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት ማድረግን ይለማመዳሉ።

ስለዚህ የትም ቦታ ከመሄድና ከማንም ጋር ከመሆን ይልቅ በጸሎት ሥፍራ ከእግዚአብሔር ጋር መሆንን ይመርጣሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ሲያነቡ እንደ ድሮው መሆኑ ቀርቶ በሕይወታቸው ውስጥ እንደ ፈሳሽ ዘይት፤ ልዩ ጣዕም እንዳለው ምግብ ይሆንላቸዋል። ቃሉን ባንበቡ ቁጥር እግዚአብሔር አእምሮአቸውን ስለሚከፍትላቸው ልባቸው በእግዚአብሔር ፍቅር ይቃጠላል። በሕይወታቸው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም በማያቋርጥ ሁኔታ መፍሰስ ይጀምራል።

ሰው በዚህ ዓለም ነገር ለጥቂት ጊዜ ደስታን ሊያገኝ ይችላል፤ ሆኖም በዚህ ዓለም ያለው ነገር ሁሉም ጊዜያዊ ስለሆነ ያ ደስታ ተሉ ይጠፋል። በመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ደስታ አለማቋረጡ ብቻ ሳይሆን ሰማያዊ ስለሆነ በሰዎች ቋንቋ መግለጽ ያስቸግራል። ሌላውም ሁሉ እንደዚህ ነው፤ ፍቅርንም ቢሆን ለመግለጽ በቂ ቋንቋ የለውም። ከእግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ወደ ልባችን የሚፈሰው ፍቅር የተለየ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር ስለሆነ በመንፈስ ቅዱስ ወደ ልባችን የሚያፈሰው ፍቅር የራሱ የእግዚአብሔር ፍቅር ነው (ሮሜ 5:5)። የእግዚአብሔር ፍቅር ደግሞ በዚህ ዓለም እንዳለው ፍቅር ዓይነት አይደለም። ይህ ፍቅር ሰዎችን ሁሉ እንዲሁ እንድንወዳቸው ያስችላል። የሚጠሉንን ሁሉ እንኳን እንድንወዳቸው ይረዳናል።

በአጭሩ አዲስ ፍጥረት ሆነን ራሳችንን እናገኛለን (2ቆሮ. 5:17)። አንድ ሰው ኃጢአቱን ተናዝዞ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ሲቀበል ክርስቶስ በሕይወቱ ማድሩን ያውቃል (ዮሐ. 14:20)።

ስለ እግዚአብሔር ሕልውና ድንግዝግዝ ብሎበት የነበረው ተለውጦ አሁን ከእርሱ ጋር ኅብረት ማድረጉን ያረጋግጣል። “ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” ይላል (1ዮሐ. 1:3)። ይህንን ቃል ማንም ሰው ሊሰብከው፣ ሊያስተምረውም ይችላል ይሆናል። ነገር ግን ከአብ ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት አድርጎ መኖር የተለየ ነገር ነው። ዕውር ሆኖ የተወለደ የቀለማትን ዓይነቶች በየሰማቸው ሲጠራቸው ኖሮ ዐይኑ ሲበራ ኅብረቱለማትን ሁሉ በዓይኑ ሲያይ በወሬ መሆኑ ቀርቶ በዓይኑ እያየ አስተካክሎ ማስረዳት ይጀምራል፤ ልክ እንደዚሁ መንፈሳዊ ዓይኑ የበራለት ለእግዚአብሔር አብ ክብር እየሰጠ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ይመሰክራል።

በአጠቃላይ አንድ ሰው ክርስቶስን እንደ ግል አዳኙ አድርጎ ሲቀበል የመንፈስ ቅዱስ ባሕርይ በውስጡ ያድራል። ይህ የመንፈስ ቅዱስ ባሕርይ ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ችርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የዋታት፣ ራስን መግዛት ነው (ገላ. 5:22)። እነዚህ ሁሉ ባሕርያት በሰው ቋንቋ ይነገሩና ይጻፉ እንጂ በልምምድ በሕይወታችን ስናያቸው ግን ፈጽሞ ሰማያዊ ቋንቋ የሚያስፈልጋቸው ሆነው እናገኛቸዋለን። ማንም ሰው በሕይወቱ እነዚህን ባሕርያት ሲላበስና ሲለማመድ በምድራዊ ቋንቋ ለመግለጽ ከቶ እንደሚያስቸግረው ያያል። ምንው? ቢባል ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለውን ነገር ለመግለጽ ምድራዊ ቋንቋ ውስን ነው።

እነዚህን ሰማያዊ ጸጋዎች በክርስቶስ ካልሆነ ማንም ሰው በሌላ መንገድ ሊቀበላቸው አይችልም። በኃጢአት የረከሰና የተበከለ የሰው ልብ ያለ ክርስቶስ ደም ሊታጠብና ሊነፃ አይችልም። ባልተቀደሰና ባልነጸ የሰው ልብ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ሊገለጽ አይችልም። አንድ ሰው ጌታን አምኖ ሳይቀበል መንፈስ ቅዱስን ሊቀበል አይችልምና።

ሰዎች ወንጌልን ከሰሙ በኋላ ጌታን እንዳይከተሉ ሰብስቦ የሚሆኑባቸው ነገሮች ምን ሊሆኑ ይችላሉ ብሎ የሚያስብ ሰው

ሊኖር ይችላል። ብዙ ምክንያት የሚሆኑ ነገሮች ቢኖሩም ሦስት ዋና ዋና የሆኑትን ለማየት እንሞክራለን።

1ኛ. ሰዎችን መፍራት።
ብዙ ሰዎች እውነቱ ቢገባቸውም “ሰው ምን ይለኛል” በማለት ለጊዜያዊ ስምና ክብር የዘላለም ሕይወትን ያጣሉ፤ ይህን ማድረግ ከእግዚአብሔር ከሚገኘው ክብር ያልቅ ከሰው የሚገኘውን ክብር መምረጥ ነው። ለዚህ ጥሩ ማስረጃ የሚሆንን በዮሐንስ ወንጌል 12:42 ላይ የተጠቀሰው ቃል ነው። “ከዚህም ጋር ከአለቆች ደግሞ ብዙዎች በእርሱ አመኑ። ነገር ግን ከምክራብ እንዳያስወግደው በፈረሳውያን ምክንያት አልመሰከሩለትም” ከእግዚአብሔር ክብር ያልቅ የሰውን ክብር ወደዋልና” ይላል። እነዚህ የሕዝብ አለቆች ኢየሱስ ሲያስተምሩ፣ ድንቅና ተዓምራትን ሲያደርግ ቢያዩም ነቢያት የተናገሩለት መሰራት እርሱ ነው ብለው ቢያምኑም፤ ነገር ግን በእርሱ ምክንያት መነቀፍን ሰላፊራለጉ ሊከተሉት አልወደዱም። ከእግዚአብሔር ከሚገኝ ክብር ያልቅ ከሰው የሚገኘውን ክብር መርጠዋልና።

ይህን የሚመስል የንጉሥ አግሪጳ ታሪክ አለ። ሐዋርያው ጳውሎስ በወንጌል ምክንያት ታስሮ በንጉሥ ፊስመስና በንጉሥ አግሪጳ ፊት ሲቀርብ ከሳሾቹ እግዚአብሔርን እናገለግላለን የሚሉ ካህናት ነበሩ (ሐዋ. 25:13-15)። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እራሱ እንዲናገር በተፈቀደለት ጊዜ እርሱም ኢየሱስ ማን እንደሆነ፣ እርሱንም እንዴት እንደጠራው ሲመሰክር ፊስመስ በታላቅ ድምጽ “ጳውሎስ አብደሃል እኒ” አለው። ጳውሎስ ግን ትክክለኛውን ነገር ተናገርኩ እንጂ አላበድኩም፤ ንጉሥ አግሪጳ ይህ ነገር እውነት መሆኑን ያውቃል አለና ወደ ንጉሥ አግሪጳ ዘወር ብሎ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ነቢያትን ታምን የለምን እንደምታምናቸው አውቃለሁ አለው። ንጉሡ አግሪጳም ምንም እንኳን ሮማዊ ቢሆንም በእግዚአብሔር ቃል እንደሚያምን ጳውሎስ ያውቅ ነበር። ምናልባት ንጉሥ አግሪጳ ክርስቲያን መሆኑን ብቻ ነው የቀረው እውነቱን ተረድቷል። ክርስቲያን መሆኑን ባይጠላም ክርስቲያን ቢሆን የሚደርስበትን ነገር ያውቃል። ስለዚህ ጳውሎስን በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳለህን? አለው። ጳውሎስም “በጥቂት ቢሆንም ወይም በብዙ አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ደግሞ ከእዚህ እስራት በቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ” አለው። ዛሬም ብዙ ሰዎች እውነቱን ቢረዱም ነቀፋን በመፍራት ጌታን መከተል አይፈልጉም፤ ሰማቸው የሚጠፋ

ክብርና ዝናቸው የሚነካ ይመስላቸዋል። “ሰው ዓለሙን ሁሉ አትርፎ ራሱን ቢያጠፋ ወይም ቢያንድል ምን ይጠቅመዋል? በእኔና በቃሉ የሚያፍር ሁሉ፤ የሰው ልጅ በክብሩ በአባቱና በትዳሩን መላእክቱ ክብርም ሲመጣ በእርሱ ያፍርበታል።” ብሎ ጌታ ተናግሯል (ሉቃ 9:25-26)።

ክብርና ዝናን የሚወድ ሰው የአሁኑን እንጂ የሩቁን አያይም። በዚህ ዓለም ያለው ነገር ጊዜያዊ ነው። የዚህ ዓለም ጊዜያዊ ነገር ሰውን ሲገዛው ማየት እጅግ ያሳዝናል። “ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሣር ነው፤ ክብሩም ሁሉ እንደ ምድረ በዳ አበባ ነው። የእግዚአብሔር እስትንፋስ ይነፍስበታልና ሣሩ ይደርቃል አበባውም ይረግፋል በእውነት ሕዝቡ ሣር ነው” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ኢሳ. 40:6)። ለዚህ ዓለም ከንቱ ውዳሴ ብለው ጌታን ያልተቀበሉ ከእግዚአብሔር ተለይተው በዘላለም ጉስቁልና ሲቃጠሉ ማየት ምንኛ ያሳዝናል? እውነት እየገባቸው ለዚህ ዓለም አላፊና ጊዜያዊ ክብር ብለው ጌታን የማይቀበሉ ጸጸታቸው ምን ያህል የከፋ ይሆን።

2ኛ. ለሥጋ ፈቃድ መገዛት፡- ሰዎች ወደጌታ እንዳይመጡ የሚከለክላቸው ሁለተኛ ምክንያት ዓለምን መውደድ ነው። በዓለማዊ ስሜት የተያዘ ሰው ጌታ ኢየሱስ አዳኝ መሆኑን ቢረዳም ወስኖ ጌታን መከተል ይቸገራል። ክርስቶስን መቀበል ነፃነትን የሚያሳጣ ይመስለዋል። ክርስቶስ በነፃነት እንድንኖር ነፃ አወጣን እንጂ ነፃነት አያሳጣንም፤ እነዚህ የነፃነት ትርጉም የጠፋባቸው ናቸው (ገላ. 5:1)። ነፃነት ማለት ያለግዳጅ መሆን ወይም የፈለግነውን ማድረግ መቻል ነው። በወንጌል የምናገኘው ነፃነት ያለግዳጅ እንድንኖር ያስችለናል።

ዓለምን ወደው ኃጢአትን የሚያደርጉ ሁሉ እውነተኛውን ነፃነት አግኝተው አይደሉም። ኃጢአትን የሚያደርጉ ሁሉ ወደው አይደሉም፤ የኃጢአት ኃይል ስለሚገዛቸው እየጠሉት እንኳን ያደርጉታል። መልካም ለማድረግ ፈቃደኛ ቢሆኑም መልካም ማድረግ ስለማይችሉ የሚጠሉትን ኃጢአት ይፈጽማሉ። የሚያስገድዳቸው በውስጣቸው ያለው የኃጢአት ኃይል ነው። ከግዳጅ ወጥተው ነፃነት በማግኘት ለመኖር ቢፈልጉም የሚቻላቸው አይመስላቸውም። ስለዚህ ለተሸነፉበት ለዚያ ባሪያ ሆነው መኖርን ይመርጣሉ። ነፃ መውጣት ቢያምራቸውም በራሳቸው ነፃ መውጣት እንደማይችሉ ስለሚያውቁ አሁን

ላሸነፉቸው ኃጢአት ተገዝተው በሽምግልናቸው ጊዜ ነፃ ሊሆኑ የሚችሉ ይመስላቸውና ያን ጊዜ ሃይማኖተኛ እሆናለሁ ብለው ያስባሉ። ስለዚህ አሁን እንደ ልባቸው መሆንን ይመርጣሉ።

ሃይማኖተኛ መሆን የሚቻለው ሥጋዊ ስሜት ሲዝልና ሲሸመግል ይመስላቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ግን እንዲህ ይላል “አንተ ንበዝ፤ በጉብዝናህ ደስ ይበልህ፤ በጉብዝናህም ወራት ልብህን ደስ ይበልው በልብህም መንገድ ዓይኖችህም በሚያዩት ሂደት ዳሩ ግን ስለዚህ ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ወደ ፍርድ እንዲያመጣህ እውቅ” (መክ. 11:9)። ሰው በልቡ የተመኘውን ሲያገኝ ለጊዜው ደስ ይለው ይሆናል። ሰው ጌታን ለመከተል ሲያስብ ደስ ያሰኘውን ሁሉ እንዳያደርግ ነፃነት የሚያጣ ይመስለዋል። ደስ ያሰኘውን ለማድረግ ክርስቶስን በኋለኛ ዘመኑ ለመከተል ሲያስብም ሚች መሆኑን በመዘንጋት ሊሆን ይችላል።

የሥጋ ፈቃድ መፈጸም ለጊዜው ደስታ አለው፤ ይሁን እንጂ በማግሥቱ ብርቱ ጸጸትን ያስከትላል። በጌታ የሚገኘው ሰላምና ደስታ ግን በዚህ ዓለምም ሆነ በሚመጣው ዓለም የማያቋርጥ ነው። በሥጋ ስንሆንና በእግዚአብሔር መንፈስ ስንሆን ያለውን ልዩነት በማንጸጸር ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ብሎ ጽፏል፡- “የሥጋ ሥራም የተገለጠ ነው እርሱም ዝሙት፤ ርኩሳት፤ መዳራት፤ ጣዖትን ማምለክ፤ ምዋርት፤ ጥል፤ ክርክር፤ ቅንዓት፤ ቁጣ፤ አድመኝነት፤ መለያየት፤ መናፍቅነት፤ ምቀኝነት፤ መግደል፤ ስካር፤ ዘፋኝነት እንደዚህ ያሉትን የሚያደርጉ የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም” ይልና “... የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፤ ደስታ፤ ሰላም፤ ትዕግሥት፤ ቸርነት፤ በጎነት፤ እምነት፤ የውሃት፤ ራስን መግዛት ነው” ይላል (ገላ. 5:19-22)።

በሥጋ የዘሩት ኋላ የዘለአለም ፍርድን ያመጣል። ክርስቶስ ከዚህ ሁሉ ነፃ ሊያወጣን መጣ። በሥጋችን ያለውን የኃጢአት ኃይል ማሸነፍ እንችልም። ክርስቶስ ከእኛ ጋር ሲኖር ግን የጽድቅ ፍሬ ይሞላብናል። የኃጢአት ኃይል ሲሸነፍ፤ የቀድሞ ሕይወት ያለውጥና አዲስ ፍጥረት እንሆናለን።

ክርስቶስን መከተል በሃይማኖት ሕግ መታሰር የሚመስላቸው ብዙዎች ናቸው። ክርስቶስ ግን ከሕግ እሥራትና ከኃጢአት ኃይል ነፃ ሊያወጣን መጣ።

ሕግን ሊሰጠን ከሆነማ የብሉይ ኪዳን መቼ እነሰ። “ሕግ በሙሴ ተሰጥቶ ነበርና ጸጋና እውነት በክርስቶስ ሆነ” (ዮሐ. 1:17)።

ሕግን በመፈጸም ማንም ሰው እንደማይጸድቅ እግዚአብሔር ሰላወቀ ጸጋን እናገኝ ዘንድ ክርስቶስን ላከው (ገላ. 2:16)። ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው በክርስቶስ ኢየሱስ ሕይወትን የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ ከኃጢአት ሕግና ከሞት ነፃ ያወጣልና (ሮሜ 8:1-2)። እንደዚሁም “ኃጢአት አይዝባችሁምና ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁምና” ይላል (ሮሜ 6:14)።

“ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁም” ሲል ከሕግ በታች አይደለንም፤ ያሰኘንን ነገር ሁሉ ለመፈጸም ተፈቅዷል ማለት አይደለም። ለዚህ ምሳሌ የሚሆነን የውርንጫዊ ታሪክ ነው። ጌታ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ተቀምጦባት የነበረችው ውርንጫ ታስራ የነበረው ለምንድን ነው? እንዳትጠፋ ለአውሬ መብል እንዳትሆን ወይም በአካባቢው ያለው ሰብል እንዳታጠፋ ነው። በጌታ ስትመረጥ ግን ከእስራታ ተፈታች፤ የራሱ የክብር መቀመጫ ስለሆነችም ክርስቶስ ፈታት። ወደ ገመዷ ትመለስ ይሆን? ያን ገመድ ለጊዜው በሕግ እንመስለው፤ ክርስቶስ የሌለው ሰው እንዲሁ በሕግ የታሰረ ነው። ሕግ ለአመጸኞች እንጂ ለጸድቃን እንዳልተሰራ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (1ጢሞ. 1:8-11)።

የአሁኗ ውርንጫ አውቃ ወደ ጋጣዋ በጊዜው የምትገባ ከሆነ መታሰር አያስፈልጋትም። በክርስቶስ ስንሆን በተመሳሳይ ሁኔታ በጸጋ የምንቀበለው መንፈስ ቅዱስ እንደ እግዚአብሔር ኃሳብ እንድንኖር ይመራናል፤ ያግዘናል (ዮሐ. 16:13)። “በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመፋ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ሮሜ 8:14) እንደዚሁም “የክርስቶስ መንፈስ የሌለው ሰው የእርሱ ወገን አይደለም” ይላል (ሮሜ 8:9)። ስለዚህ ክርስቶስ በእኛ በሚኖርበት ጊዜ ሕግ ከሚለው በላይ መኖር ያስችለናል። ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁም ማለት ይህ ነው። ስለዚህ አውቆ ለሚታዘዝ ሕግ አያስፈልገውም።

ለምሳሌ የብሉይ ኪዳን ሕግ “ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ” ይላል (ዘሌ. 19:18)። ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው ትእዛዝ “እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ እንደ ወደድኳችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ” የሚል ነው (ዮሐ. 13:34)። ክርስቶስ እንዴት ነው የወደደን? የምንል

ነፍሱን አሳልፎ እስኪሰጥ ድረስ ወደ-ናል (ዮሐ. 15:13)። ዮሐንስ ደግሞ “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና፤ በዚህ ፍቅርን አውቀናል፤ እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል” ይላል (1ዮሐ. 3:16)።

እንግዲህ ከብሉይ ኪዳን ሕግና ከጌታ ትእዛዝ የትኛው የከበደ ነው? ያለጥርጥር ጌታ የሰጠው ትእዛዝ ከባድ ነው። ታዲያ የብሉይ ኪዳን ሰዎች ሊፈጽሙ ያልቻሉትን ትእዛዝ እኛ የበለጠውን ትእዛዝ እንዴት ልንፈጽመው እንችላለን? ነገሩ እንደዚህ ነው። የብሉይ ኪዳን ሰዎች የተሰጣቸው የተጻፈ ሕግ ነው፤ ሕጉ ደግሞ መፈጸም ያለባቸውን ይነግራቸዋል እንጂ የሚረዳቸው አይደለም፤ ለእኛ ግን የተሰጠን ጸጋ ነው፤ ክርስቶስ እኛን እንደወደደን እርስ በርሳችን እንድንዋደድ በመንፈስ ቅዱስ ፍቅርን ሰጠን። ያ የተሰጠን ፍቅር በጸጋ ነው። ስለዚህ ስንቸገር እርስ በርሳችን ለመዋደድ እንችላለን። ስለዚህ ነገር በዝርዝር ወደ ፊት እናየዋለን፤ አሁን ግን ጌታን መከተል እሥራት ለሚመስላቸው ሰዎች የክርስትናን ሕይወት የምንኖረው በሚሰጠን ጸጋ እንደሆነ ለማመልከት ምሳሌ መጠቀሚያ ነው።

ስለዚህ ወዳጄ ሆይ ክርስቶስን ያልተቀበልክ ከሆነክ እርሱን መከተል የገደማኛት እሥረኛ ያደርገኛል ብለህ አታስብ፤ ክርስቶስ ከእሥራት ይፈታሃል እንጂ እያስርህም። “እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁሉ፤ ወደ እኔ ኑ፤ እኔ አሳርፋችኋለሁ” ይላል ጌታ (ማቴ. 11:28)።

ክርስቶስን ብትቀበል በአመድ ፈንታ አክሊልን፤ በልቅሶ ፈንታ የደስታን ዘይት፤ በሃዘን ፈንታ የምስጋናን መጎናጸፊያ ትለብሳለህ፤ በጨለማ ፈንታ ብርሃን ይበራልሃል (ኢሳ. 61:3፤ ዮሐ. 8:12፤ 12:44) የቱን ትመርጣለህ? ከአክሊል ይልቅ አመድን፤ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ከደስታ ዘይት ይልቅ ለቅሶን፤ ከምስጋና መጎናጸፊያ ይልቅ ሃዘንን መልበስ ትፈልጋለህን? ዓለምን ብትመርጥ ዓለም የምትሰጥህ ይህንን ነው። እንተ ግን ንቃ ፍጡን ወደ ክርስቶስ ዛሬውኑ ና፤ እርሱም ያበራልሃል። እንተም በወንዝ ዳር እንደተተከለች ፍሬዋንም በየጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደማይረግፍ ዛፍ ትሆናለህ፤ የምትሠራው ሁሉ ይከናወናልሃል” (መዝ. 1:3፤ ኤር. 17:7-8)።

3ኛ. በክርስቶስ ብቻ ሳይሆን በሌሎች መንገዶችም ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይቻላል ብሎ ማመን። ብዙ ሰዎች በሁለተኛ ደረጃ ላይ እንዳሉ የሚቀሩበት ሦስተኛ ምክንያት ወደ እግዚአብሔር መምጫው መንገድ ክርስቶስ ብቻ ሳይሆን ጸድቃን፣ ሰማዕታትና ቅዱሳን መላእክትም ያቀርቡናል ብለው በማመናቸው ነው። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን “እኔ መንገድና እውነት ሕይወትም ነኝ፤ በእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም” ብሏል (ዮሐ. 14:6)። ለራስ ምታት ብዙ ፍቱን መድኃኒት ማማረጥ ይቻላል፤ ስለዚህ የመረጥነውን ወይም በቅርባችን የምናገኘውን መውሰድ እንችላለን። አንዱ ካላሻለን ሌላውን መቀየር እንችላለን።

ለነፍሳችን ደንገነት ግን አማራጭ የለንም፤ ያለን ምርጫ እንድ ነው፤ እርሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው። ጸድቃንና መላእክት ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርቡን የሚችሉ ከሆነ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ ማለት ነው፤ ደግሞም ቅዱሳን መላእክት ጸድቃንና ሰማዕታት ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርቡን የሚችሉ ከሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ከእኔ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ለምን አለ? እንግዲህስ ክርስቶስ ዋሽቶናል ማለት ነውን? ወይም ይህን የሚያስተምሩን ተሳስተዋልን? በዚህ ነገር ከሁለት አንዳቸው ትክክል ሊሆኑ ይችላሉ ብለን እንኳ ልናስብ አይገባንም። ምክንያቱም ጌታችንን ከሰዎች ጋር ማነጻጸር ይሆናልና፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ ሦስተኛ ቢሆን እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ተብሎ ተጽፏል (ሮሜ 3:4)።

ስለ ቅዱሳን ሰዎች ከሆነ ከሞቱ በኋላ በሕይወት ለሚኖሩት ሰዎች ሊማልዱም ሆነ ሊያገለግሉ እንደሚችሉ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተጽፎ አናገኝም። በእርግጥ በሥጋ ያሉ ቅዱሳን በሥጋ ላሉ ወገኖቻቸው ሊጸልዩና ሊማልዱ ይችላሉ (ዮሐ. 5:16፣ 2ቆሮ. 5:18-20፣ ሮሜ 8:26-27)። ነገር ግን ሙታን ለሕያዋን ሊማልዱ ይችላሉ ማለት ከእግዚአብሔር ቃል ጋር መጋጨት ይሆናል። በሕይወት ሳሉ የክህነት አገልግሎት የነበራቸው እንኳ ከሞቱ በኋላ ይህ አገልግሎታቸው አይሠራም። የብሉይ ኪዳን ካህናት አንዱ አገልግሎታቸው ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ማቅረብ ነበር። ከሞቱ በኋላ ይህ አገልግሎታቸው ይቋረጣል። አሁን ግን በአዲስ ኪዳን ክህነቱ የማይለወጥ ለዘላለም የሚኖር ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ አለን፤ እርሱም እግዚአብሔር የላከው ስለሆነ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ያድናቸዋል። “እነርሱም እንዳይኖሩ ሞት ስለከለከላቸው ካህናት የሆኑት ብዙ ናቸው።

እርሱ ግን ለዘላለም የሚኖር ስለሆነ፣ የማይለወጥ ክህነት አለው። ስለ እነርሱም (ስለ ሰዎች) ሊያማልድ ዘወትር በሕይወት ይኖራልና፤ ስለዚህ ደግሞ በእርሱ ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያድናቸው ይችላል” ተብሎ ተጽፏል (ዕብ. 7:23-25)።

ቅዱሳን ሰዎች ከሞቱ በኋላ በሥጋ ላሉ የሚማልዱ ቢሆን ኖሮ የክርስቶስ ክህነት ባላስፈለገ ነበር፤ የብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናት ከሞቱ በኋላ አገልግሎታቸውን መቀጠል በተቻላቸው ነበር። ነገር ግን እኛ በአጸደ-ሥጋ ያለነው በአጸደ-ነፍስ ያሉት እንዴት እንደሚኖሩ እንደማናውቅ ሁሉ እግዚአብሔር ፈቅዶና ወዶ ካልገለጸላቸው በስተቀር እነርሱም በራሳቸው ብቃት በሥጋ ስላለን ሰዎች ሁኔታ ምንም የሚያውቁት ነገር የለም፤ በዘመናት ውስጥ በምድር የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ የሚያውቁ ከሆነ እንደ እግዚአብሔር ሆኑ ማለት ነው። በምድር ላይ ያሉትን ሰዎች ሁሉ የማያውቁ ከሆነ ደግሞ አማልዱን ብለው የሚማጽኑአቸው ሰዎች በከንቱ ይክመዋል ማለት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ ደም ሳይፈስ ሥርየት የለም ይላል (ዕብ. 9:22)። ታዲያ ከመላእክት ለሰው ልጆች ደህንነት ደማቸውን ያፈሰሱ እነማን ናቸው? የእግዚአብሔር ቃል ያለ ደም ሥርየት የለም ካለ መላእክት ወይም ጸድቃን ሰማዕታት የማንን ደም ይዘው ነው የኃጢአት ሥርየት የሚያስገኙልን? ወደስ ፍጹምና ጸድቅ የሆነውን አምላክ ቃሉን ማስቀየር ይችላሉ? ነገር ግን ክርስቶስ በደሙ የኃጢአት ሥርየት እናገኝ ዘንድ በመስቀል ላይ ደሙን አፈሰሰ። የኃጢአት ስርየት አግኝተን የዘላለም ሕይወት ለመቀበል ብንፈልግ ያለን አማራጭ ይህ ብቻ ነው። ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበን ሌላ አቋራጭ መንገድ የለም። ይህንን አንቀበልም ብንል የሚጠብቀን የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። ለጌታችንም ለኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል (2ተሰ. 1:8)። ባሳቱን ሰዎች ላይ ብናመካኝ የሚያሻሽልን ነገር አይኖርም። ቃሉ ተሰጥቶናልና፤ ቃሉን ባንቀበል የሰዎችን ሥርዓትና ትምህርት ከእግዚአብሔር ቃል ይልቅ አስበልጠን በማየታችን የባለ ፍርድ ይጠብቀናል።

ደግሞም ጸድቃንና መላእክት ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርቡን ከሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቀራንዮ መስቀል ላይ መከራን መቀበል ለምን አስፈለገው? እንዲህ ከሆነ ክርስቶስ በከንቱ ሞተ ማለት ነው። ስለ መላእክትም ብናስብ እንደዚሁ ነው።

መላእክት ሊደኑ ስላላቸው ሰዎች ለማገዝ ከእግዚአብሔር የሚላኩ መልእክተኞች ናቸው (ዕብ. 1:14)። ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔር ካልላካቸው በስተቀር ጸሎታችንን ሰምተው በራሳቸው ፈቃድ ሊያግዙንና ሊረዱን ወደ እኛ ሊመጡ አይችሉም።

መላእክት እንዲያውም በበቀል የተሞሉ ናቸው፤ ኃጢአተኞችን መበቀል እንጂ ስለ ኃጢአተኞች መማለድ አይችሉም። ለምሳሌ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፤ መላእክቶቻቸው በሰማያት ዘወትር በሰማያት ያለውን የአባቴን ፊት ያያሉ እሳችኋለሁና” አለ (ማቴ. 18:10)። ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ሲጠቃ መላእክቶቻቸው የእግዚአብሔርን ፊት የሚያዩት ለምንድ ነው? መልሱ አጭር ነው፤ የእርሱ ከሆኑት ቅዱሳን አንዱ ሲጠቃ ሊያዩ ለመበቀል እግዚአብሔርን ፈቃድ መጠየቃቸው ነው እንጂ ምህረት ለመለመን አይደለም። ያማልዱናል ብለው የሚያምኑትን እንኳን ሳይቀር በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያመጹትን ለመቅጣት እግዚአብሔር ወደ እዚህ ዓለም እነርሱን የሚልክበት ጊዜ አለ። እግዚአብሔር በፍርድ ቀን አመጸኞችን ለመበቀል ወደዚህ ዓለም የሚልከው መላእክትን ነው። “በዓለም መጨረሻ እንዲሁ ይሆናል። መላእክት መጥተው ኃጢአተኞችን ከጸድቃን መካከል ይለዩአቸዋል፤ ወደ እቶን እሳትም ይጥሏቸዋል በዚያ ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል” (ማቴ. 13:49)።

በተጨማሪም “ስለሚያስቷችሁ ሰዎች ይህን ጽፈላችኋለሁ። እናንተስ ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በእናንተ ይኖራል። ማንም ሊያስተምራችሁ አያስፈልጋችሁም፤ ነገር ግን የእርሱ ቅባት ስለሁሉ እንዲያስተምራችሁ እውነተኛም እንደሆነ ውሸትም እንዳልሆነ እናንተም እንዳስተማራችሁ በእርሱ ኑሩ” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (1ዮሐ. 2:26-27)።

እንግዲህ ይህ ስለማነው የሚናገረው? በመላእክትና በጸድቃን ሰማዕታት ስለሚታመኑ ነው? አይደለም በኢየሱስ ክርስቶስ ስለሚታመኑት ነው እንጂ “ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ በሚታመን ሁሉ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል እርሱም በእግዚአብሔር ይኖራል” ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (1ዮሐ. 4:15)። እግዚአብሔር በእኔ መኖሩን አላውቅም የሚል ሰው ቢኖር ከእግዚአብሔር ጋር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያልታረቀ ሊሆን ይችላል።

በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የማይታመን ገና በኃጢአት አለ ማለት ነው። ስለሆነም እግዚአብሔር ባልተቀደሰ ሕይወት ውስጥ አያገለጽምና እግዚአብሔር በእርሱ ሊኖርበት አይችልም።

ሐዋርያው ጳውሎስ “ከሰበክንላችሁ ወንጌል የሚለይ ወንጌልን ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን” ይላል (ገላ. 1:8)። ሐዋርያት የሰበኩት ወንጌል ምን ዓይነት ነው? በመጀመሪያ “ወንጌል” የሚለው ቃል ምን ማለት ነው? ብንል። ወንጌል ማለት የምሥራች ማለት ነው። ይህ የምሥራች ምንድን ነው? ይህ የምሥራች ክርስቶስ የዓለም መድኃኒት ከድንግል ማርያም ስለመወለዱ፤ ለዓለም ሁሉ ኃጢአት በቀራኒዮ መስቀል ላይ ደሙን ማፍሰስ፤ መሞቱና በንስተኛው ቀን መነሳቱን በእርሱ የሚያምን ሁሉ የኃጢአት ሥርየት ማግኘት መቻሉን ማብሰር ነው። ስለዚህ ኃጢአተኞችን ለማዳን ወደዚህ ዓለም የመጣውን ኢየሱስ ክርስቶስን ትቶ የተለየ ወንጌል የሚሰብክ ሐዋርያው ጳውሎስ “የተረገመ ይሁን” እንዳለ የተረገመ ይሆናል።

ክርስቶስ ኢየሱስም ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ ብሎ በሐዋርያት እጅ የላከው የዘላለም ወንጌል ይህ ነው (ማር. 16:15)። ሐዋርያትም ከጌታ ተቀብለው የሰበኩት ወንጌል “መዳን በሌላ በማንም የለም እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለስዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለም” ብለው ነው (ሐዋ. 4:12)። በተጨማሪም “እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል ይኸውም የመዳናችሁን ወንጌል ስምታችሁ፤ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ” ይላል (ኤፌ. 1:13)። ሐዋርያት ከኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበሉትና የሰበኩት ወንጌል “ኃጢአተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው” የሚል ነው (1ጢሞ. 1:15)።

እንዳንዶች ተነስተው ይህን የመዳን ወንጌል ቢያጣምሙና ቢያስተምሩም የዘላለም ፍርድ እንደሚጠብቃቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። “ብዙዎች ለክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ሆነው ይመላለሳሉና ብዙ ጊዜ ስለ እነርሱ አልጓችሁ አሁንም እንኳን እያለቀስኩ እላለሁ። መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ሆኖቸው አምላካቸው ነው፤ ክብራቸው በነውራቸው ነው፤ አሳባቸው ምድራዊ ነው” ይላል (ፊልጵ. 3:18-19)። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “... እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ክደው የሚፈጥን ጥፋት በራሳቸው ላይ

እየሳቡ የሚያጠፋ ኑፋቄን አሸልከው ያገባሉ። ብዙዎችም በመዳራታቸው ይከተሏቸዋል በእነርሱም ጠንቅ የእውነት መንገድ ይሰደባል። ገንዘብንም በመመኘት በተፈጠረ ነገር ይረቡባችኋል፤ ፍርዳቸውም ከጥንት ጀምሮ አይዘገይም ጥፋታቸውም አያንቀላፋም። ይላል (2ጴጥ. 2:1-3)። እንደገናም በሮሜ 1:18 “እውነትን በዓመፃ በሚከለክሉ ሰዎች በኃጢአተኝነታቸውና በዓመፃቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣልና” ተብሎ ተፅፏል።

ይህ ጥፋት ለእነርሱ ብቻ ሳይሆን ለመዳን የሚያበቃቸውን የእውነት ቃል እየሰሙ የማይቀበሉትንም ይመለከታል። እውነትን አናምንም ብለው በውሸት ቃል የሚደሰቱትን ሁሉ ወደ ፍርድ እንዲያመጣቸው እግዚአብሔር የሰህተትን መንፈስ እንደሚልክባቸው በግልጽ ተጽፏል። “ስለዚህም ምክንያት በእውነት ያላመኑ ነገር ግን በዓመፅ ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ ፍርድን እንዲቀበሉ፣ ሐሰትን ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር የሰህተትን አሠራር ይልክባቸዋል” (2ተሰ. 2:11-12)።

ስለዚህ አንባቢ ሆይ፡ እስቲ ለአንድ አፍታ ቆም ብለህ አስብ፤ ወደ ክርስቶስ ያልመጣህ ከሆነ እንዳትመጣ የያዘህ የቱ ነው? እንደጥላ የሚያልፈው የዚህ ዓለም ክብርና ዝና ነው? ወይስ የጥቂት ቀን ደስታ ይሆን? ወይስ ከክርስቶስ ሌላ መንገድ አለ ብለህ አስበሃል? ክርስቶስ ሞቶልሃል። ወደ እርሱ ና፣ በክርስቶስ ብትታመንና ኃጢአትህን ብትናዘዝ ኃጢአትህን ሁሉ ይቅር ሊልህ እግዚአብሔር የታመነ አምላክ ነው። ይህን ልታደርግ ብትፈልግ መንፈስ ቅዱስ ያግዝሃል። የማንንም እርዳታ ሳትጠይቅ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እግዚአብሔር ጸጋ ዙፋን በእምነት ቅረብና ኃጢአትህን ተናዘዝ፤ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአትህ መንጸትህን ሳትጠራጠር በፍጹም ልብህ አምኑህ ተቀበል፤ ከዚያም ድምጽህን ከፍ አድርግና እግዚአብሔርን አመስግነው፤ ሸክምህ ቀልሎ ታገኘዋለህ።

ጊዜ ቆሞ አይጠብቅህም፤ ዛሬ ከእግዚአብሔር ጋር ብትታረቅ ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ታድራለህ (መዝ. 91:1)። ከእንግዲህ ለኃጢአት አትነር፤ ያለፈው ይበቃሃል። ክርስቶስ ኃጢአትህን ሽሮ ነፃ ሊያወጣህ አጠገብህ ነው። ከጨለማ ወደ ሚደነቅ ብርሃን ሊያመጣህ ያንተን ምላሽ ይጠብቃል።

በጫንቃህ ላይ ሸክም ላይሰማህ ይችላል፤ ነገር ግን ክርስቶስ ሲያሳርፍህ የኃጢአት ክምር በላይህ ተጭኖ እንደነበረ በራስህ ትመሰክራለህ። ምናልባት የኃጢአት ባሪያ መሆንን አታውቅ ይሆናል፤ ክርስቶስ ነፃ ሊያወጣህ ያን ጊዜ የኃጢአት ባሪያ እንደነበርክ በሚገባ ትገነዘባለህ (ዮሐ. 8:31-36)። ምናልባት በጨለማ ውስጥ መሆንን አታውቅ ይሆናል፤ ክርስቶስ ሲያበራልህ ጨለማ ውጦህ ወደ ሞት ስትነዳ እንደነበር መመስከር ትጀምራለህ (1ጴጥ. 2:9)።

ወደሱ ለመጣ ለነፍሱ ጥማት ክርስቶስ የሕይወትን ውሃ ከውስጡ ያፈልቃል። ከዛ በኋላ ከቶውንም አይጠማም (ዮሐ. 4:13-14)፤ ከቶውንም አይራብም፤ ክርስቶስ የሕይወት እንጀራ ይሆነዋልና (ዮሐ. 6:35)። ከእግዚአብሔር ጋር በክርስቶስ የታረቀ አዲስ ፍጥረት መሆኑን ያያል፤ የመፈጠሩም ትርጉም ይገባዋል (2ቆሮ. 5:17)። ሃላፊና ጠፊ በሆነ በዚህ ዓለም ሃሳብ መባዘን ቀርቶ እግዚአብሔር ወዳዘጋጀው የዘላለም እረፍት ይገባል (መዝ. 46:10 ፣ ዕብ. 4:9-10)። ከዚያም ከሰማያዊ ጥሪ ተካፋይ መሆኑን አውቆ፤ በሕይወቱ አዲስ ምዕራፍ እንደተከፈተ አይቶ፤ በአዲስ ተስፋ ተሞልቶ መኖር ይጀምራል። የክብር ተስፋ ክርስቶስ በሱ ስለሚኖር ይህ ሁሉ ተስፋ ባዶ አለመሆኑን በራሱ ያውቃል (ቆላ. 1:26-27)።

II. ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቁን እርምጃዎች

1. በሥጋ ከአይሁድ የተወለደ ሁሉ አይሁዳዊ ነው፤ ከክርስቲያን የተወለደ ሁሉ ክርስቲያን ሊሆን የማይችልበት ምክንያት ምንድን ነው?
2. ዓለማዊ ኑሮ እየኖሩ ክርስቲያን ነን ለሚሉ ምን መልስ ትሰጣለህ?
3. እግዚአብሔር ያዘጋጀውን የመዳን መንገድ አለመቀበል ምን ያስከትላል?
4. ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ለመጀመሪያ ጊዜ ስትሰማ ቶሎ እርምጃ እንዳትወስድ አንተን ያገደህ ነገር ምን ነበር?
5. ብዙ ሰዎች ዳግም ልደት ሳያገኙ እራሳቸውን እንደ ክርስቲያን ይቆጥራሉ፤ ምክንያቱ ምንድን ነው? ተወያይበት።
6. ክርስቶስ አዳኝ መሆኑን ከማወቅ አልፎ ዳግም ለመወለድና ክርስቲያን ለመሆን የሚያበቃ ምስጢር መንድን ነው? ተወያይበት።
7. ብዙ ሰዎች ክርስቶስ ስለ ኃጢአተኞች በመስቀል ላይ ደሙን ማፍሰሱንና በደሙ የኃጢአት ሥርየት እንደሚገኝ እያወቁ የመላእክትንና የዓድቃን አማላጅነት ለምን ይፈልጋሉ? ተወያይበት።
8. አንድ ሰው ክርስቲያን ከመባል አልፎ ክርስቲያን መሆኑ በምን ይታወቃል? (ማቴ. 7:17-18) ተወያይበት።
9. ብዙ ወጣቶች ክርስቲያን መሆን ነፃነት ያሳጣል ብለው ያስባሉ፤ ከወንጌል ያልተረዱት ነገር ምንድን ነው? (ገላ. 5:1)።
10. በሮሜ. 6:14 ላይ “ከጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች አይደላችሁምና” ሲል ምን ማለቱ ነው?
11. በጸድቃንና በመላእክት አማላጅነት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ቢቻል ኖሮ ክርስቶስ ከእኔ በስተቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም ማለቱን እንዴት ታየዋለህ?
12. መላእክትና ጸድቃን ከእግዚአብሔር ጋር ሊያማልዱን የሚችሉ ቢሆን ኖሮ የክርስቶስ በመስቀል መሞት ምን ትርጉም ይኖረዋል?
13. የክርስቶስ በመስቀል ላይ መሞት ምስጢሩ ምንድን ነው?
14. መጽሐፍ ቅዱስ ደም ሳይፈስ ሥርየት የለም ይላል (ዕብ. 9:22)። በክርስቶስ ደም የኃጢአት ሥርየት ከተገኘ የጸድቃንና የመላእክት አማላጅነት ለምን አስፈለገ?
15. እግዚአብሔር በፍርድ ቀን ወደዚህ ዓለም የሚልካቸው መላእክትን ነው፤ መላእክት ያማልዱናል የሚሉትን ሰዎች የሚያልፏቸው ይመስልሃል? ለምን?

III. ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ

ክርስቲያን የምንሆነው ንስህ ገብተን፤ ክርስቶስ ኢየሱስን እንደግል አዳኞችን አድርገን ስንቀበልና ዳግም ስንወለድ መሆኑን ቀደም ብለን አይተናል። በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ከቀድሞ የተለየ መልክ ይኖረናል። በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘውን ሥፍራ ለማየት የሚያስችሉን መጽሐፍ ቅዱስና መንፈስ ቅዱስ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የእምነት መመሪያችን ሲሆን መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ስላመነው ቃል በውስጣችን የሚመሰክርልንና ወደ እውነት የሚመራን ነው (1ዮሐ. 14:25-26፤ ዮሐ. 16:12-15፤ 1ዮሐ. 2:20-26)። በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘውን አቋም ማወቃችን በፈተናና በችግር ውስጥ ፀንተን ለመቆም ያስችለናል። ስለዚህ ዳግም ስንወለድ በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው አቋም ከዚህ በመቀጠል በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተመስርተን ከሕይወታችን ጋር እያመሳከርን እናያለን።

1. በእግዚአብሔር ፊት ጸድቀን መቆም

ከቃሉ ትርጉም ብንነሳ መጽደቅ ማለት ቅዱስና ጸድቅ በሆነ አምላክ ፊት ተቀባይነት ማግኘት ማለት ነው። ኃጢአተኛ የሆነ የሰው ልጅ ፍጹም ጸድቅና ቅዱስ በሆነ አምላክ ፊት እንዴት ተቀባይነት ሊያገኝ ይችላል? ይህን ጥያቄ ከመመለሳችን በፊት ሰውን በእግዚአብሔር ፊት እንዳይቆም ስለሚከለክለው ኃጢአት ግንዛቤ እንዲኖረን ማየት ያስፈልጋል።

ሰው ኃጢአትን በሁለት መንገድ ይለማመዳል፤ አንደኛው መንገድ ኃጢአትንና ድካምን ከአዳም በመውረስ ነው። “ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ ዓለም ገባ በኃጢአትም ሞት፤ እንዲሁም ሁሉ ኃጢአትን ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ” ይላል (ሮሜ 5:12)። ሁለተኛው መንገድ ሰው ከተወለደ ጀምሮ ዝንባሌው ሁሉ ክፉ ማድረግ ስለሆነ ኃጢአትን በልምምድ ያገኘዋል። “የሰው ልብ ኃሳብ ከታናሽነቱ ጀምሮ ክፉ ነውና” (ዘፍ. 8:21) ስለዚህ ልዩነት ሳይኖር የአዳም ዘር ሁሉ ኃጢአተኛ ነው፤ የኃጢአት ደመወዝ ደግሞ ሞት ነው (ሮሜ 6:23)። ስለዚህ ማንም ሰው ከኃጢአት ነፃ ነኝ ብሎ ራሱን ገለልተኛ ማድረግ አይችልም።

ከእግዚአብሔር ቁጣ ድንን የዘላለምን ሕይወት እንዲያው እናገኝ ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ላከልን፤ ምንም እንኳን

ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ብንሆን እግዚአብሔር ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሳ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሁሉ ይጻድቅ ዘንድ ክርስቶስን ቤዛ አድርጎ ሰጠን። ስለዚህ ከእርሱ የተነሳ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነትን እናገኛለን ማለት ነው።

እግዚአብሔር ጻድቅ ነው ስንል ፍርዱ ትክክል እንደሆነ ያመለክታል። ኃጢአተኛን ያለ ቅጣት አይተውም፤ ትእዛዙን ለሚጠብቁ ዋጋን ይከፍላል። ስለዚህ ኃጢአተኛን ባይቀጣ ወይም ትእዛዙን ለጠበቀ ዋጋ ባይከፍል የእግዚአብሔር ጽድቅ ይዛነፋል። ስለዚህ እኛ ልንቀበለው የነበረውን ቅጣት ክርስቶስ ተቀብሎ እኛ ነጻ ወጣን፤ በሮሜ 5:8 ላይ “ነገር ግን ገና ኃጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞቶአልና” ይላል። ስለሆነም እግዚአብሔር ስለ ክርስቶስ ሲል ይቅር አለን (ኤፌ. 4:32)።

ይህንን ሁኔታ ግልጽ የሚያደርግልን አንድ አጭር ታሪክ እንመልከት፡- በአንድ አገር ይኖር የነበረ ቅንና የማያዳላ ዳኛ ነበር፤ ከዕለታት አንድ ቀን ልጁ ወንጀል ሠራና ፍርድ ይቀበል ዘንድ የራሱ አባት ወደሚፈርድበት ፍርድ ቤት ተወሰደ፤ ዳኛውም ወንጀሉን የሰራው የራሱ ልጅ እንደሆነ ከመረመረ በኋላ እንደ ሕጉ መሠረት የሞት ፍርድ ይፈረድበታል በማለት የፍርዱን ሃተታ አዘጋጀ። ከዚያም በሕዝቡ ፊት ቆሞ የፍርዱን ቃል ካነበበ በኋላ የዚህ ወንጀለኛ ልጅ አባት እኔ ስለሆንኩ በልጄ ፈንታ የወንጀሉን ቅጣት እኔ እቀበላለሁ፤ ወንጀለኛ የሆነው ልጄም ነፃ ይወጣል ብሎ በልጁ ፈንታ ሞተ።

ክርስቶስም እንዲሁ ነው ያደረገው፤ በኃጢአታችን ምክንያት ሲፈረድብን የሚገባንን እኛን ነፃ ለማውጣት ሲል ስለ ኃጢአታችን ሞተ። “ክርስቶስ ደግሞ ወደ እግዚአብሔር እንዲያቀርብን እርሱ ጻድቅ ሆኖ ስለ አመፀኞች አንድ ጊዜ በኃጢአት ምክንያት ሞቶአልና” (1ዴጥ. 3:18)፤ ስለሆነም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የማያምን አሁንም ቢሆን የእግዚአብሔር ቁጣ ይጠብቀዋል (ዮሐ. 3:36)። ከዚህ በኋላ ሰዎች የሚፈረድባቸው በኃጢአታቸው ምክንያት ሳይሆን የእግዚአብሔርን ምህረት ባለመቀበላቸው እንደሆነ ሌላ የሰማሁት የድሮ ታሪክ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል።

በአንድ ቀበሌ የሚኖር ጥሩ ምግባር ያለው ወጣት ልጅ ነበር፤ በአንድ ወቅት ከጓደኛው ጋር ሲጫወት በድንገት ጓደኛውን

ገደለው። በዚህ ምክንያት ፍርድ ቤት ቀርቦ የሞት ፍርድ በስቅላት እንዲቀጣ ተፈረደበት። የአካባቢው ሕዝብ ይህን ወጣት በጥሩ ምግባሩ ያውቁት ስለ ነበር ለአገረ-ገዢው ይህ ወጣት ልጅ ምህረት እንዲያገኝ በየአቅጣጫው ደብዳቤ ጸፉለት፤ የአገረ ገዥውም ጠረጴዛ በደብዳቤ ተሞልቶ ነበር። በዚህ ምክንያት አገረ ገዥው ለዚህ ወጣት ልጅ ምህረት ሊያደርግለት ወዶ የምህረት ደብዳቤ ጻፈና ወደ ወህኒ ቤት ሄደ። አገረ ገዥውም ወህኒ ቤት ሲሄድ የቄስ ልብስ ለብሶ ነበር። እንደደረሰም ይህን ወጣት ልጅ ለማነጋገር ዘበኛውን ላክበት፤ ወጣቱ ልጅ ግን አገረ ገዥውን ሲያየው ቄስ መሰለውና ሊያነጋግረው አልፈቀደም። አገረ ገዥውም የሚጠቅምህን ነገር ይገፍ መጥቻለሁና አንድ ጊዜ አነጋግረኝ ይለዋል፤ ደጋግሞ ቢልክበት ወጣቱ ልጅ እኔ ሃይማኖቴን እቤት ትቻለሁ ስለዚህ ላነጋግርህ አልፈልግም ይለዋል። በዚህም ምክንያት አገረ ገዥው እያዘነ ተመልሶ ሄደ። ነገር ግን ዘበኛው ወደዚህ ወጣት መጥቶ ዛሬ አገረ ገዥው ሊያነጋግርህ ሲፈልግ ለምን እምቢ አልከው ይለዋል፤ ወጣቱም ልጅ ይደነግጥና አገረ ገዥው ነው እንዴ? አለ፤ ዘበኛውም አዎን አገረ ገዥው እርሱ ነው እንዲያውም የምህረት ደብዳቤ ይዞልህ ነበር የመጣው አለው። ወጣቱም ልጅ በዚህን ጊዜ እጅግ ምርር ብሎ አለቀሰ፤ በኋላም እስከራብቶና ወረቀት ዘበኛውን ለምኖ ለአገረ ገዥው “ክቡር አገረ ገዥ ሆይ አገረ ገዥ መሆንዎን ባለማወቁ ነውና እባክዎን ምህረት አድርጉልኝ ብሎ ጻፈ። አገረ ገዥውም ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ በስተጀርባው ስለዚህ ጉዳይ ሁለተኛ አይመለከተኝም ብሎ ጽፎ ተወው። ያም ወጣት የሚሰቀልበት ቀን ደረሰና ወደ ስቅላት ቦታ ተወሰደ፤ እንደደረሰ ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ ስለነበር ከመሰቀሉ በፊት ለሕዝቡ እንዲህ አለ፡- “እናንተ ዛሬ የእኔን መሰቀል ለማየት የመጣችሁ ሁሉ ስሙኝ፤ ዛሬ የምሰቀለው በፈጸምኩት ወንጀል አይደለም፤ አገረ ገዥው ምህረት አድርጎልኝ ሳለ ምህረቱን አልቀበል ስላልኩ ነው” አለ።

የእግዚአብሔርን ምህረት የማይቀበሉ ሁሉ የሚፈረድባቸው በተመሳሳይ መንገድ ነው። “በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም በማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስላላመነ አሁን ተፈርዶበታል” ተብሎ ተፅፏል (ዮሐ. 3:17)። ስለሆነም ሰው የሚፈረድበት በኃጢአቱ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ምህረት ለመቀበል ባለመፍቀዱ ነው ማለት ይቻላል።

ስለ መጽደቃችን ስናስብ አንደኛ፡- ከእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ መዳናችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እኛ መከራን በመቀበሉ እንደሆነ ልናውቅ ይገባናል። ሁለተኛ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት አግኝተን በፊቱ መቆም የምንችለው የክርስቶስን ጽድቅ በመልበሳችን እንደሆነ መገንዘብ ይኖርብናል። ይህ ባይሆን ኖሮ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ አንችልም።

ክርስቶስ ወደ እርሱ በመጣን ጊዜ የእርሱን ጽድቅ አልብሶን ወደ አባቱ አቅርቦናል፤ እርሱ ደግሞ ስለእኛ እንደ ኃጢአተኛ ተቆጥሮ በመስቀል ላይ ውሏል። “እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንደሆነ ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለእኛ ኃጢአት አደረገው” ይላል (2ቆሮ. 5:21)። እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ “ክርስቶስን ለብሳችሁታል” ይላል (ገላ. 3:27፤ ሮሜ 13:14)። ስለዚህ ሁላችን ወደ እግዚአብሔር መቅረብና በፊቱ መቆም የቻልንው በክርስቶስ ኢየሱስ የጽድቅ ሥራ እንደሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይናገራል (ኤፌ. 2:18)።

ማንም ሰው በራሱ መልካም ሥራ ጸድቅና ቅዱስ በሆነ በእግዚአብሔር ፊት መቆም እንደማይችል ሐዋርያው ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡- “ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን። ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ አምናናል” (ገላ. 2:16)። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “... ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ስለማይጸድቅ ነው ይላል (ሮሜ 3:20)።

ስለሆነም አንድ ሰው ጌታን ጽድቁም፣ ቅድስናዬም፣ ቤዛዬም ነው ብሎ ሲታመንበት ቀስ በቀስ ሳይሆን ወዲያውኑ ኃጢአተኛነቱ ይቀርና ከእግዚአብሔር ጋር ታርቆ ጸድቅ ሆኖ በእግዚአብሔር ፊት መቆም ይችላል። እንግዲህ ክርስቶስን መምሰል ማለት ባዎጥሩ ይህ ነው። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበረና በደላቸውን አይቆጥርባቸውም” ሲል ጨርሶ ኃጢአት ስርተው እንደማያውቁ አድርጎ ያያቸዋል ማለት ነው። በዚህም ምክንያት በዕብ. 8:12 ላይ እንደምናየው “ዓመፃቸውን እምራቸዋለሁና፣ ኃጢአታቸውንም ደግሜ አላስብም” ይላል።

ለእኛ ለኃጢአተኞች ከእግዚአብሔር ምህረት የበለጠ የሚያስፈልገን ምን ሌላ ነገር ሊኖር ይችላል? እግዚአብሔር ኃጢአታችንን ይቅር በማለት ብቻ አላበቃም፤ የልጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ጽድቅ አልብሶን በፊቱ ሊያቆመን ወደደ፤ ክብርና ምስጋና ከዘላለም እስከ ዘላለም ለእርሱ ይሁን።

2. የልጅነት ሥልጣን መቀበል

“የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ እንዲሁም ነን” (1ዮሐ. 3:1)። ኃጢአተኞች የነበርንውን የሰው ልጆች እግዚአብሔር የራሱ ልጆች እንድንሆን ማድረግ የሚያስገርም ነው።

“ለተቀበሉት ሁሉ ግን በስሙ ለሚያምኑ ለእነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም” (ዮሐ. 1:12-13)። ይህ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን የዝምድና ሥፍራ የሚያሳየን ነው። እግዚአብሔር ልጆቹ ያደረገን በሕግ ሳይሆን ከመንፈስ ቅዱስ ዳግም በመወለዳችን ነው።

አንድ ሰው የልጅነት መብት በሁለት መንገድ ሊያገኝ ይችላል፤ አንደኛው መንገድ በሥጋ በመወለድ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ማደጎ ተደርጎ (Adopt) በመወሰድ በሕግ የሚደረግ ልጅነት ነው። በማደጎነት የልጅነት መብት ያገኘ ሰው በእርሱና በአባቱ መካከል በሕግ የተከናወነ የአባትና የልጅ ዝምድና ይፈጠራል። እንደ ሕጉም ማደጎ ተደርጎ የተወሰደው ልጅ ማደጎ አድርጎ በወሰደው ሰው ስም የመጠራትና የወራሽነት መብት ይኖረዋል።

ይህን የግሪኮችንና የሮማውያንን የማደጎነት ባህል ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ምሳሌ አድርጎ ተጠቅሞበታል (ሮሜ 8:15-23)። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ማደጎ (Adopt) አደረገን ሲል በእነርሱ መንገድ ማለቱ አይደለም። ሰዎች ማደጎ ያደረጓቸው ልጆች የልጅነት መብት ሊሰጧቸው ይችላሉ። ነገር ግን ባህሪያቸውን ሊያካፍሏቸው አይችሉም። እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ለተወለዱት የልጅነት መብት ብቻ ሳይሆን ባህርይንም እንዲካፈሉ ያደርጋል (2ጴጥ. 1:4)። በማደጎነትና በመወለድ መሃል ያለው ልዩነት ይህ ነው።

ሆኖም ከእግዚአብሔር መወለዳችንን በሰብአዊ መንገድ ልንወስደውም አይገባም፤ ከእግዚአብሔር ስለ መወለዳችን ስናስብ እጅግ ጥልቀት ያለውና ከአእምሮአችን በላይ ስለሆነ ከተጻፈልን አልፈን እንዳንሄድ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባናል።

ጌታም ለኒቆዲሞስ ዳግም ልትወለድ ይገባል ሲለው ኒቆዲሞስ በሰብአዊ መንገድ መስለውት ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ሁለተኛ ወደ እናቱ ማሕፀን ገብቶ ይወለድ ዘንድ ይችላልን? ብሎ ሲጠይቀው ጌታ በሰጠው መልስ ሰው ዳግም የሚወለደው ከመንፈስ ቅዱስ እንጂ ከሥጋና ከደም አለመሆኑን አስረዳው። ይህንን የመንፈስ ቅዱስ አስራር ማንም ሰው ሊመረምረውና ሊረዳው ስለማይችል ጌታ ለኒቆዲሞስ በምሳሌ ሲያስረዳው “ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከወዴት እንደመጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም፤ ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው” (ዮሐ. 3:8) አለው። እውነት ነው ነፋስ መንፈሱን እንጂ ከወዴት እንደመጣና ወዴት እንደሚሄድ ማየት አይቻልም። እንዲሁ አንድ ሰው ዳግም መወለዱን እንጂ እንዴት ዳግም እንደተወለደ ሊያውቅ አይችልም። በእናታችን ማህፀን ተፀንሰን እንደተወለድን በሰብአዊ ሁኔታ ከእግዚአብሔር አልተወለድንም። “እነርሱ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም” ይላል የእግዚአብሔር ቃል (ዮሐ. 1:13)።

የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን በምን እናውቃለን የሚሉ ይኖራሉ። ዳግም በተወለድን ጊዜ ማንም ሳያስተምረን መንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር አባታችን መሆኑን በውስጣችን ይነግረናል። “አባ አባት ብለን የምንጮህበትን የልጅነት መንፈስ ተቀበላችሁ እንጂ እንደገና ለፍርሃት የባርነትን መንፈስ አልተቀበላችሁምና” (ሮሜ 8:15-16)። እንደገናም በሌላ ሥፍራ እንዲህ ይላል “ልጆችም ስለሆናችሁ እግዚአብሔር አባ አባት ብሎ የሚጮህ የልጁን መንፈስ በልባችሁ ውስጥ ላክ” (ገላ. 4:6)። ከእግዚአብሔር ቃልና ከእግዚአብሔር መንፈስ የበለጠ እውነቱን የሚያረጋግጥልን የለም። የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጣችን ሲኖር እናውቃለን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ የሚነግረንን ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር እናመሳክራለን።

የእግዚአብሔር ልጆች ተብሎ ስለመጠራት ስናስብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን የተጠራን

ክርስቲያኖች ብቻ አይደለንም። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ ተብሏል (ዮሐ. 1:4-18፣ 3:16)፣ መላእክትም የእግዚአብሔር ልጆች ተብለዋል (ኢዮ. 1:6፣ 2:1፣ 38:7)፣ እስራኤላውያንም እንዲሁ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለዋል (ሆሴ. 2:1፣ ኤር. 31:9፣ ኢሳ. 63:16)። ዳግም ተወልደን ከእግዚአብሔር የልጅነት ሥልጣን ከተቀበልንው ከእኛ ጋር ያለው ልዩነት ምንድነው? በእርግጥ ትልቅ ልዩነት አለ፤ መላእክትም ሆኑ እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው የተጠቀሱት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም ጥቂት ሥፍራ ብቻ ነው። ከኢዮብ መጽሐፍ በስተቀር መላእክት በቀጥተኛ አነጋገር የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆኑ የተጠቀሰበት ሥፍራ የለም።

መላእክት የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት በፍጥረት የእግዚአብሔር ስለሆኑና ወላጅ አባት እንደሌላቸው ለመግለጽ ሲሆን፤ በሰማያዊ አገር በእግዚአብሔር ዘንድ ሲኖሩ ያላቸው ነፃነትና የሚኖሩትን የደስታ ኑሮ ለማሳየት ነው። “ከዕለታት አንድ ቀን እንዲህ ሆነ የአምላክ ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ” (ኢዮ. 1:16፣ 2:1) ይላል። በመቀጠልም “የአጥቢያ ኮከቦች በአንድነት ሲዘምሩና የእግዚአብሔርም ልጆች ሁሉ እልል ሲሉ” (ኢዮ. 38:7) ይላል። ይህ የሚያሳየው ልጆች በአባታቸው ቤት ነፃና ደስተኞች ሆነው እንደሚኖሩ ሁሉ መላእክትም በእግዚአብሔር ዘንድ ያላቸውን ደስታና ነፃነት በማንጸጸር ለመግለጽ ነው።

ስለ እስራኤላውያን ብንመለከት ደግሞ፡- እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለሆኑና የመጀመሪያውን ኪዳን የተቀበሉ በመሆናቸው እግዚአብሔር እንደ አባት ሆኖ እንደሚያዝንላቸው የሚገልጹ ጥቂት ጥቅሶች አሉ። እነርሱም “እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም ተብሎ በተነገረበት በዚያ ሥፍራ የሕያው አምላክ ልጆች ይባላሉ” (ሆሴ. 2:1)። በተጨማሪም “አብርሃም ባያውቀን እስራኤል ባይገነዘበን አንተ አባታችን ነህ፤ አቤቱ አንተ አባታችን ነህ፤” (ኢሳ. 63:16) ይላል። ይህም ሆኖ እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ልጆች መባላቸው ዳግም ተወልደው አይደለም። እንዲያውም እስራኤላውያን እግዚአብሔርን አባታችን ብሎ መጥራትን እግዚአብሔርን እንደመሳደብ ይቆጥሩታል። ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔርን አባቴ በማለቱ እግዚአብሔርን እንደመሳደብ ቆጥረው ሊወግሩት የነበረው በዚህ ምክንያት ነው (ዮሐ. 5:18)።

ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ ዘላለማዊነት ያለው ነው። እንደ መላእክትም በመፈጠር ወይም እንደ ክርስቲያን ዳግም በመወለድ አይደለም። እርሱ ከዘላለም የእግዚአብሔር ልጅ ነው፤ የእግዚአብሔር አንድያ ልጅ። ይህንን ማንም ሰው በምርምር ሊደርስበት አይችልም። ከሰው አቅም በላይ ነው።

3. የኢየሱስ ክርስቶስን መልክ መምሰል

ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመስለው አባቱን በመሆኑ እኛም ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን በመምሰላችን እግዚአብሔርን እንደምንመስል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በብዙ ቦታ ተጽፏል (2ጴጥ. 1:6፣ 3:11፣ 1ጢሞ. 6:11)። እግዚአብሔርን ወይም ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን መምሰላችን በአኗኗራችን ወይም በሞራል ብቻ አይደለም። በአኗኗርና በሞራል ረገድ እግዚአብሔርን መምሰል እንዳለብን ብዙ ቦታ ተጽፎ እናገኛለን (1ጴጥ. 1:7፣ 1ጢሞ. 4:3)። በዚህ ረገድ ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር መልክ ተፈጥረዋል። በያዕ. 3:9 ላይና በዘፍ. 1:26 ላይ ያሉት ጋሳቦች ተመሳሳይ ናቸው። ዳግም ልደት ያገኘን እኛ ግን ክርስቶስን መምሰል የተሰጠን በተለየ መንገድ ነው። “ልጁ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና” ይላል (ሮሜ 8:29)።

“የልጁን መልክ እንዲመስሉ” የሚለው አባባል ሰው በፍጥረቱ በእግዚአብሔር መልክ ተፈጥሯል ከሚለው አባባል ፈጽሞ የተለየ ነው። ክርስቶስን መምሰል የምናገኘው ቀድሞ ከነበረን ሁኔታ በመለወጥ ነው እንጂ ካፈጣጠራችን የነበረንን መልክ አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ “የፈጠረውንም ምሳሌ እንዲመስል እውቀትን ለማግኘት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለብሳችሁታል” ይላል (ቆላ. 3:10)። ይህ “የፈጠረውንም እንዲመስል” የሚለው ስለ ማነው? ብንል ክርስቶስን ማለቱ ነው፤ “አዲሱ ሰው” ማለት ደግሞ አዲሱን መልካችን ነው። ስለዚህ “የፈጠረውን አዲሱን ሰው” ጌታን እንዲመስል ተደርጎ ተፈጥሯል ማለት ነው። እንደገናም በኤፌ. 4:24 “... እንደ እግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠረውን አዲሱን ሰው ልበሱ” ይላል። ይህ አዲሱ መልካችን ምን እንደሚመስል ወይም ምን ዓይነት እንደሆነ አሁን ባናውቅም አሁን የክርስቶስን መልክ ማግኘታችንን እናውቃለን። አዲስ ሰው ሆነንም ተፈጥረናል (2ቆሮ. 5:17)።

ቢሆንም የክርስቶስን የከበረ አካል ገና አላየንም፤ አሁን ልናየውም አንችልም፤ ምክንያቱም ይህ የሚጠፋው የማይጠፋውን ማየት ስለማይችል ነው።

ከለበስነው ሥጋችን ተለይተን የማይበሰብሰውን አካል ስንለብስና ወደ ክብር ስንለወጥ ያን ጊዜ የከበረውን ጌታ በማይጠፋ ዐይን ፊት ለፊት ስናየው እርሱን መምሰላችንን እናውቃለን። “የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ምንም እንደምንሆን ገና አልተገለጠም፤ ዳሩ ግን ቢገለጥ እርሱ እንዳለ እናየዋለንና እርሱን እንድንመስል እናውቃለን” (1ዮሐ. 3:2)። አዲሱ የውስጥ ሰውነታችን አዲስ የተፈጠረ ሰው ቢሆንም ገና በዚህ ዓለም ስላለን የከበረውን የጌታችንን መልክ መምሰላችንን የምናየው ይህ ድንኳንና ጊዜያዊ መኖሪያ የሆነው ሥጋችን ሲፈርስና ከክብር ወደ ክብር ሲለወጥ ነው (2ቆሮ. 5:1-5)። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን ሲያረጋግጥልን በ2ቆሮ. 3:18 እንዲህ ይላል “እኛም ሁላችን በመጋረጃ በማይከደን ፊት የጌታን ክብር እንደመስታወት እያብልጧለን መንፈስ ከሚሆን ጌታ እንደሚደረግ ያን መልክ እንመስል ዘንድ ከክብር ወደ ክብር እንለወጣለን።”

ጌታ ይህን የሚያደርገው አሁን ያለውን ሰውነታችንን በመለወጥና የእርሱን የከበረ ሰውነት እንዲመስል በማድረግ ነው። “እርሱ ሁሉን እንኳ ለራሱ ሊያስገዛ እንደሚችልበት አሰራር ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል” “ክቡር ሥጋውን” የሚለውን ቃል የ1980 ዓ.ም. ትርጉም እንደሚከተለው ያቀርባል፡- “እርሱ ይህን የተዋረደውን ሰውነታችንን በመለወጥ የእርሱን ክቡር ሰውነት እንዲመስል ያደርገዋል” ይላል (ፊልጵ. 3:21)። በተጨማሪ ሌሎች የእንግሊዝኛ ትርጉሞችን ማየት ጥሩ ግንዛቤ ያሰጣል።

ይህን የከበረ ሰውነት ለመልበስ የማይናፍቅ ክርስቲያን የለም፤ ተስፋ የሰጠን የታመነ ስለሆነ እኛም ታምነን ከጠበቅነው አሁን የለበስነው ሚች ሥጋችን ተለውጦ የማይሞትና የማይበሰብስ መንፈሳዊ ሰውነት አልብሰን ይወስደናል (1ቆሮ. 15:51-54)። ክብርና ምሥጋና ከዘላለም እስከ ዘላለም ለሰሙ ይሁን።

4. የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ መሆን

“ስለ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት እምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተስፋ ቃል እንድትሆኑ . . . ሰጠን” (2ጴጥ. 1:4)። ያቺ በአዳም ውስጥ እፍ ያለበት የሕይወት እስትንፋስ የእግዚአብሔር ክብር ነበረባት። በኃጢአት ምክንያት አዳም የእግዚአብሔርን ክብር አጣ፤ የእርሱም ልጆች በኃጢአት ምክንያት የእግዚአብሔር ክብር የጉደላቸው ሆኑ። “ልዩነት የለምና፤ ሁሉ ኃጢአትን ሰርተዋልና፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሉአቸዋል” ይላል (ሮሜ 3:23)። አሁን ግን በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ለሆንን እግዚአብሔር በፀጋው መልስ ሰጠን። የመለኮት ባሕርይ የእግዚአብሔር፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስና የመንፈስ ቅዱስ መለያ ባሕርይ ነው። ይህ ሲባል የተለያዩ ሦስት መለኮታዊ ባሕርይ አለ ማለት አይደለም። በክርስትና “ትምህርተ መለኮት” እንድ እንደሆነ ይታመናል። እንግዲህ መለኮት እንድ ሆኖ ሳለ ሰው ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ሲሆን ምን ሆነ ማለት ነው? ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ስለሆነ መለኮት ሆነ ማለት ነውን? እግዚአብሔርን ስለመምሰልና የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ ስለመሆናችን ትምህርት ሲሰጥ በየጊዜው ተደጋጋሚ ስህተቶች ተደርገዋል።

ይህም የእግዚአብሔርን ማንነትና የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለይቶ ባለማወቅ የሚደረግ ስህተት ነው። እንዳንዶቹ በስሜት ግለትና ጉጉ ከመሆን የተነሳ ይህንን ትምህርት አጋኖ በማቅረብ ከመጠኑ ባለፈ መልኩ ሰውን ትናንሽ አማልክት አድርገው ለማቅረብ ይቃጣቸዋል። እነዚህ ተደጋጋሚ ስህተቶች እንዳይፈጠሩና ከላይ በተጠቀሰው መልኩ ተገፋፍተው ከመስመር የወጡ ትምህርት ያገኙ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ስለ ባህርያቱ ለይቶ ማወቅ እንዲቻል መጠነኛ ትንተና ከተደረገ በኋላ የመለኮት ተካፋይ መሆን ምን ማለት እንደሆነ ግልጽ ለማድረግ እሞክራለሁ። በመጀመሪያ ስለ እግዚአብሔር ማንነት እንመለከታለን።

ሀ. የእግዚአብሔር ማንነት፡

የእግዚአብሔርን ማንነት ማንም ሰው አጠናቆ ማወቅ አይችልም። ሆኖም በመጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈልንን ቃል በመጥቀስ መጠነኛ ግንዛቤ እንዲኖረን እንሞክራለን። ስለሆነም ስለ እግዚአብሔር

ማንነት ለመግለጽ የምንጠቀምባቸው ቃላት እጅግ ውስን መሆናቸውን መገንዘብ አለብን። የእግዚአብሔርን “ማንነት” ለማየት በቅድሚያ መታወቂያ ባሕርያቱን ሳንነካ ስለ እሱነቱ እናያለን። የእግዚአብሔር ማንነት ከዚህ በታች የሚከተሉትን አራት ዋና ዋና ነጥቦች ይይዛል።

1) እግዚአብሔር በማንነቱ መንፈስ ነው። (ዮሐ. 4:24)
እግዚአብሔር መንፈስ ነው ስንል በአካልና በቅርጽ የማይወሰን መሆኑን ማወቅ አለብን፤ ይሁን እንጂ መንፈስ በማናቸውም አካል ሊገለጽ ይችላል፤ ሆኖም በአንዱም አይወሰንም።

2) እግዚአብሔር በማንነቱ የሕይወት ምንጭ ነው።
እግዚአብሔር የሕይወት ምንጭ ነው፤ ሕይወትን ከየትም አናገኘውም፤ ሕይወት ያለው ሁሉ ከእርሱ ተገኘ። “የሕይወት ምንጭ ከእንተ ዘንድ ነውና” (መዝ. 36:9)።

3) እግዚአብሔር በማንነቱ ወሰን የለሽ ነው።
እግዚአብሔር በሥፍራ አይወሰንም፤ በአንድ ጊዜ ሁሉ ቦታ ሊገኝ ይችላል (መዝ. 139:7-10)።

4) እግዚአብሔር በማንነቱ መነሻና መድረሻ የለውም።
እግዚአብሔር ዘላለማዊ ስለሆነ በዓመታትና በዘመናት አይወሰንም፤ ወጣት አልነበረም፤ አያረጅም፤ በማንነቱ የሚመስለው የለም (አሳ. 40:28)።

ለ. የእግዚአብሔር ባሕርያት፡-

የእግዚአብሔር ባህርያት በፍጥረት ሥራ የተገለጠና በማዳን ሥራ የተገለጠ በማለት በሁለት ክፍል ማየት እንችላለን። ይህም መጠነኛ ግንዛቤ እንዲኖረን እንጂ የእግዚአብሔርን ባህርይ አጠናቀን ለማወቅ በማሰብ አይደለም።

1) በፍጥረት ሥራ የተገለጡ የእግዚአብሔር ባሕርያት፡-
በፍጥረት ሥራ ከተገለጡት የእግዚአብሔር ባሕርያት አራት ዋና ዋና የሆኑትን እናያለን።

1ኛ. በሥፍራ የማይወሰን ነው (መዝ. 139:6-9)።
እግዚአብሔር በሥፍራ የማይወሰን ስለሆነ ማንም ከእርሱ ሊሸሽና ሊደበቅ አይችልም። “እኔ የቅርብ አምላክ እንጂ የሩቅ አምላክ

አይደለሁም።” “ሰው በሰውር ቢሸሸግ እኔ አላየውምን? ሰማይና ምድርን የሞላሁ እኔ አይደለሁምን? ይላል እግዚአብሔር” (ኤር. 23:23)። ፍጥረት ባይኖር ኖሮ “በሥፍራ አይወሰንም” የሚለው አባባል ትርጉም አይሰጥም ነበር።

2ኛ. ሁሉን አዋቂ ነው (1ሳሙ. 2:3፣ ማቴ. 6:8፣ 10:30፣ 1ዮሐ. 3:20)።

እግዚአብሔር ሁሉን አዋቂ ስለሆነ አይዘበትበትም፤ ማንም ሊያታልለው አይችልም፤ በራሱ ሁሉን ስለሚያውቅ ማስረጃ አያስፈልገውም። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሁሉን አዋቂነት በፍጥረት ሥራ ውስጥ የተገለጠ ሆነ።

3ኛ. ሁሉን ቻይ ነው (ኢዮ. 42:2፣ ማቴ. 19:26)።

እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ ስለሆነም ከእርሱ በላይ ወይም ከእርሱ ፈቃድ ውጭ ሆኖ መከናወን የሚችል ምንም ነገር የለም፤ ስለሆነም የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት የተገለጠው በፍጥረት ሥራ ውስጥ ነው።

4ኛ. የማይለወጥ አምላክ ነው (ሚል. 3:6)።

ለውጥ የሚመጣው በውጭ ካለው ግፊት የተነሳ ስለሆነ እግዚአብሔር ለውጥ ሊኖረው አይችልም። ፍጥረት ባይኖር ኖሮ እግዚአብሔር የማይለወጥ አምላክ ነው ለማለት መነሻ የሚሆን ነገር አይኖረንም ነበር።

2) በማዳን ሥራ የተገለጸ. የእግዚአብሔር ባሕርያት፡-

በማዳን ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባህርይ ብዙ መልክ ቢኖረውም ዋና ያዎቹ የሚከተሉት ይሆናሉ።

1ኛ. ቅድስና፡-

እግዚአብሔር በደኅንነት ሥራ ውስጥ ከተገለጹት ባሕርያት አንዱ ቅድስናው ነው። እግዚአብሔር ቅዱስ አምላክ ስለሆነ ከማይመስለው ፍፁም የተለየ ነው። እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ርቆና ተገልሎ የሚኖርና የማይቀርብ ነው ማለት አይደለም። እግዚአብሔር በደኅንነት ሥራ ውስጥ እንደታየው በእግዚአብሔርና በኃጢአተኛው ሰው መካከል ርቀት አለ (ኢሳ. 59:1-2)። በዚህ ምክንያት በእግዚአብሔርና በኃጢአተኛው ሰው መካከል የሚቆምና የሚያቀራርብ አስፈላጊ እርሱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

“አንድ እግዚአብሔር አለና በእግዚአብሔርና በሰውም መካከል ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ሰጠ” (1ጢሞ. 2:5-6፣ ኤፌ. 2:18፣ ዕብ. 10:19-20)። ስለዚህ ቅድስና በደህንነት የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሆኖ እናገኘዋለን።

2ኛ. ጽድቅና ፍትህ፡-

ጽድቅንና ፍትህን ልናለያያቸው እንችልም (መዝ. 39:14፣ 97:2)። ጽድቅ ስንል የዕቅዱን ትክክለኛነት የሚጠቁም ሲሆን ፍትህ ደግሞ አሠራሩ ትክክል መሆኑን የሚያሳይ ነው። እግዚአብሔር ጽድቅ አምላክ ስለሆነ በተናገረው ቃል መሠረት ይሠራል (ነህ. 9:33፣ ዕዝ. 9:15)። ስለዚህ ጽድቅና ፍትህ መለኮታዊ ሥራዎች መሆናቸውን መገንዘብ ይኖርብናል። ስለሆነም ጽድቅና ፍትህ በማዳን ሥራ ውስጥ የተገለጡ የእግዚአብሔር ባሕርያት ናቸው።

3ኛ. ፍቅር፡- ፍቅር የሥራውን ዓላማ ያመለክታል፤ ፍቅር ምን ጊዜም መልካም የሆነውን ብቻ ያስባል (1ቆሮ. 13:1-11)። በዚህ ረገድ በባህርዩ ፍቅር የሆነ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

4ኛ. ቸርነትና ምሕረት፡- ተወራራሽና የማይነጣጠሉ ናቸው። ቸርነት ከተጠበቀው በላይ መታገሱንና ማፍቀሩን ያሳያል። ምህረት ማለት ደግሞ ሲበደል በመበቀል ፈንታ ሊያድን መፈለጉን ያሳያል (ኤፌ. 2:4፣ ሮሜ 11:30)። የእግዚአብሔር ምሕረት በደለኛን ይቅር በማለት ያልፋል፤ ቸርነቱም ርህራሄ የተሞላበት ባህርይ ነው።

5ኛ. ፀጋ፡- ፀጋ ነፃ ስጦታ ማለት ነው። ፀጋ ለኃጢአተኛ ሰው የሚያቀርበው መልስ ነው። ላጠፉና ሕግጋቱን ለተላለፉት ቅጣትን ለመስጠት መዘግየቱና የደኅንነት መንገድ በማዘጋጀት የሚያሳየው ፊት ነው። እነዚህን ሁሉ የምናየውና ልንረዳ የምንችለው በደኅንነት ሥራ በተገለጸ የእግዚአብሔር ባሕርያት ነው።

6ኛ. እውነት፡- ከእግዚአብሔር ጋር በተያያዘ ሁኔታ እውነት እንጸራዊነት የለውም፤ ምን ጊዜም እንደተናገረው ሆኖ ይገኛል (ዮሐ. 17:3፣ 1ዮሐ. 5:20)። ስለዚህ እውነት ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር ተያይዞ የተገለጸ ባይሆን ኖሮ ትርጉሙ በጠፋብን ነበር፤ እንግዲህ ስለ እግዚአብሔር ማንነትና ስለ ባሕርያቱ በመጠኑም ቢሆን አይተናል። በመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች እንድንሆን አድርጎናል የሚለውን ኃሳብ አሁን ማገናዘብ እንችላለን።

የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ አድርጎናል ስንል ከማንነቱ ባሕርይ ተካፋይ አድርጎናል ማለት ነውን? ስለ እግዚአብሔር “ማንነት” አይተናል፤ የእግዚአብሔር ማንነቱ መንፈስ ነው፤ የሕይወት ምንጭ ነው፤ ወሰን የለሽ ነው፤ መነሻና መድረሻ የለውም፤ ስለዚህ ከመለኮት በስተቀር ይህ ማንነት ለማንም ሊኖረው አይችልም።

ከእግዚአብሔር ማንነት ተካፋይ ካልሆንን ከየትኛው ባሕርይ ነው ተካፋይ መሆን የምንችለው? ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ስንመለከት በሁለት ክፍልን አይተን ነበር። አንደኛው በፍጥረት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ በደኅንነት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ነው። በፍጥረት ሥራ የተገለጡት የእግዚአብሔር ባሕርይ፡- የማይወሰን፤ ሁሉን አዋቂ፤ ሁሉን ቻይ፤ የማይለወጥ፤ መሆኑን አይተናል። ስለዚህ በፍጥረት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ሊኖረን አይችልም፤ በዚህ የሚመስለው ማንም የለም።

ሁለተኛውን ኃሳብ ይዘን በደኅንነት ሥራ ስለ ተገለጠው የእግዚአብሔር ባሕርይ ስንመለከት እኛ የተካፈልነው ባሕርይ ይህ መሆኑን እንረዳለን። ለማገናዘብ እንዲያመቸን ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ከመሆናችን ጋር ተያይዞ የተጻፈውን ኃሳብ ማየት ይኖርብናል። በደኅንነት ሥራ የተገለጠ የእግዚአብሔር ባሕርይ ቅድስና፤ ጽድቅ፤ ፍትህ፤ እውነት...ናቸው። ይህንን ኃሳብ ከመጽሐፍ ቅዱስ ለመረዳት ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ መሆናችንን የሚያመለክቱትን ጥቅሶች እንመልከት።

2ጴጥ. 1:4 ላይ “ስለ ክፉ ምኞት በዓለም ካለው ጥፋት አምልጣችሁ ከመለኮት ባሕርይ ተካፋዮች በተስፋ ቃል እንድትሆኑ፤ በእነዚያ ክብርና በገንዘብ የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋን ሰጠን” ይላል። በዚህ ቃል ውስጥ “የመለኮት ባሕርይ ተካፋይ” የሚለው ኃሳብ “ከዓለም ጥፋት አምልጣችሁ” ከሚለው ሃሳብ ጋር በማያያዝና በማንጸጸር የቀረበ ነው። በዓለም ያለው ጥፋት ደግሞ ርኩሳት ነው፤ ከዚህ ርኩሳት አምልጣችሁ ወደ ጽድቅና ወደ ቅድስና መጣችሁ ማለት ነው። ይህ ደግሞ ከላይ እንዳየነው መለኮታዊ ባሕርይ ነው። በገላ. 5:22 የመንፈስ ፍሬ ተብለው የተጠቀሱት ሳይቀር የመለኮት ባሕርይ ናቸው። የመንፈስ ፍሬ ሲል የመንፈስ ቅዱስ እንጂ የሰው መንፈስ ፍሬ አለማለቱ ግልፅ ነው።

በተጨማሪም “ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኃጢአትን አያደርግም” ዘሩ በእርሱ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔር ተወልዶአልና የሚለው ኃሳብ ከኃጢአት ጋር በማንጸጸር የተጻፈ ነው (1ዮሐ. 3:9)። “ዘሩ” በእርሱ ይኖራል ሲል ባሕርይው በእርሱ ይኖራል ለማለት ነው። ይህም ዘር ወይም ባሕርይ የእግዚአብሔር ባሕርይ ነው (1ጴጥ. 1:23)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ዘር ወይም ባሕርይ በልጆቹ ይኖራል ማለት ነው።

“ዘሩ” በእርሱ ይኖርበታልና ከእግዚአብሔር ተወልዶአልና የሚለው ኃሳብ ከኃጢአት ጋር በማንጸጸር የተጻፈ ነው (1ዮሐ. 3:4-10)። ኃጢአት ምንድነው? ኃጢአት ርኩሳት ነው፤ ስለዚህ ርኩሳትና ቅድስና በአንድነት ሊኖሩ አይችሉም። ሐዋርያው ዮሐንስ ሊያስረዳን የራሳቸውም ይህንን ነው። ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋይ ስለ መሆን በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጠው በዚህ መልኩ ነው። ስለሆነም ከዚህ በታች ያሉትን ጥቅሶች በጥንቃቄ ማየቱ ጠቃሚ ነው። (1ዮሐ. 3:7፤ 1ጴጥ. 1:15፤ ዕብ. 12:10፤ ኤፌ. 4:32፤ ገላ. 5:22፤ ኤፌ. 5:9፤ ፊልጵ. 1:11፤ 1ጢሞ. 6:11፤ 2ጢሞ. 2:22)።

5. ከክርስቶስ ጋር ወራሾች መሆን

እግዚአብሔር ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ሁሉን ወራሽ አድርጎታል (ዕብ. 1:2)። እኛን በዳግም ልደት ልጆቹ የሆነውንን ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ደግሞ አደረገን። “ልጆች ከሆንን ወራሾች ደግሞ ነን፤ ማለት የእግዚአብሔር ወራሾች ነን፤ አብረንም ደግሞ እንድንከብር አብረን መከራ ብንቀበል ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾ ነን” ተብሎ ተጽፏል (ሮሜ 8:16-17)። በሌላ ስፍራ ደግሞ “ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም። ልጅም ከሆንክ ደግሞ በክርስቶስ የእግዚአብሔር ወራሽ ነህ” ይላል (ገላ. 4:7)።

እባት ለልጆቹ የሚያወርሳቸው እንዳለው መጠን ነው፤ የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር የለምና ሁሉም የእግዚአብሔር ስለሆነ እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ያወርሳል። እግዚአብሔር የሚያወርሰን ርስት የተረገመችውን እሾህና አሜክላ የምታበቅለውን በመጨረሻም የምትጠፋውን ይህችን ምድር አይደለም፤ እግዚአብሔር ሊያወርሰን ያለው ሰማያዊውን ዓለም የመላእክትን አገር ነው።

“እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከቅዱሳን ጋር ባላገሮችና የእግዚአብሔር ቤተ ሰዎች ናችሁ እንጂ እንግዶችና መጽተኞች አይደላችሁም” (ኤፌ. 2:19)። እግዚአብሔር ሰማያዊውን አገር አውርሶን ብቻችንን እንድንኖር አላደረገም፤ እርሱ ባለበት ለዘላለም ከእርሱ ጋር እንድንኖር ጠራን።

እግዚአብሔር ሁሉን ካወረሰን ለእርሱ ምን ይቀርለታል? የሚል ሰብአዊ አስተሳሰብ ሊኖረን ይችላል። እግዚአብሔር ሁሉን ካወረሰን በኋላ እኛም ሆንን የወረሰነው ነገር ሁሉ ለእርሱ ይሆናል፤ የእግዚአብሔር ያልሆነ ነገር አይኖርም፤ እግዚአብሔር ግን ከሁሉም በላይ ሆኖ በሁሉም ይኖራል፤ ሁሉም በእርሱ ይኖራል። “ከሁሉ በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ” (ኤፌ. 4:6)።

እግዚአብሔር ሊያወርሰን ላለው ሰማያዊ ርስት ተስፋ በመስጠት ብቻ አላቆመም፤ የገባልንን ተስፋ እስኪያወርሰን ድረስ መንፈስ ቅዱስን እንደ መያዣ አድርጎ ሰጠን። “እርሱም (መንፈስ ቅዱስ) የርስታችን መያዣ ነው፤ ለእግዚአብሔር ያለውን እስኪዋጅ ድረስ ይህ ለክብሩ ምስጋና ይሆናል” (ኤፌ. 1:14)። የእግዚአብሔር የሆኑት በሙሉ አልተዋጁም፤ ገና ወደ ፊት የሚዋጁ ይኖራሉ፤ አሁን የዋጀንን የእርሱ ስለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማህተም በእኛ ላይ ካኖረ በኋላ እንደማይተወን ማረጋገጫና ዋስትና ይሆነን ዘንድ መንፈስ ቅዱስን እንደ መያዣ አድርጎ ሰጠን። መንፈስ ቅዱስ የተሰጠን ለዚህ ብቻ አይደለም፤ ጌታ እስኪመጣ ወይም እኛ ወደ እርሱ እስክንወሰድ ድረስ ሊያጽናናን፤ ሊያስተምረን፤ ሊመከረን፤ ሊገስጽን፤ የፀጋ ተውህዞ ሊሰጠን፤ ወደ እውነት ሁሉ ሊመራንና የሚመጣውን ሊነግረን ተሰጥቶናል (ዮሐ. 15:25፤ 16:12-15፤ 1ቆሮ. 12:4-8)።

6. ሰማያዊ ዜግነትን ማግኘት

“እኛ አገራችን በሰማይ ነውና ከዚያ ደግሞ የሚመጣ መድኃኒትን እንጠባበቃለን (ፊልጵ. 3:20)።

“እኛ አገራችን በሰማይ ነውና” የሚለውን ቃል አዲሱ የ1980 ዓ.ም. የአማርኛ ትርጉምና ሌሎች የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች “እኛ የመንግሥተ ሰማያት ዜጎች ነን” ይለዋል። “ዜጋ” ማለት የአንድ አገር ነዋሪ ወይም የአንድ ኅብረተሰብ አባል ማለት ነው።

የአንድ አገር ዜጋ የሆነ ሰው ከሌላው ኅብረተሰብ ጋር እኩል መብት ያለው ይሆናል። የዜግነት መብት የሌለው ሰው እንግዳ ወይም መጽተኛ ይባላል፤ እንግዳ ወይም መጽተኛ የሆነ ሰው ነዋሪነቱ ጊዜያዊ ነው። እኛ የሰማያዊ ዜግነት ያገኘን ሰዎች በዚህ ዓለም ነዋሪነታችን ጊዜያዊ ስለሆነ የዚህን ዓለም ኑሮ እንዳንመኝ መጽሐፍ ቅዱስ ያስጠነቅቀናል። “ወዳጆች ሆይ ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጽተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ” ይላል (1ኤፕ. 2:11)። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም የመጣበት ምክንያት ሰማያዊ ዜግነት እንድናገኝ ጥሪ ሊያደርግልን ነው። “ስለዚህ ከሰማያዊ ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ የሃይማኖታችንን ሐዋርያና ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ” ይላል (ዕብ. 3:1)።

ጥሪውን ሰምተው የተቀበሉት ሰማያዊ ዜጋ ስለመሆናቸው በመንፈስ ቅዱስ ይታተማሉ። “እናንተ ደግሞ የእውነት ቃል ይኸውም የመጻናችሁን ወንጌል ሰምታችሁ ደግሞም በክርስቶስ አምናችሁ በተስፋው መንፈስ በመንፈስ ቅዱስ ታተማችሁ እርሱም የርስታችን መያዣ ነው” ተብሎ ተጽፏል (ኤፌ. 1:13)። በሌላ ሥፍራ “በክርስቶስ ስም ከእናንተ ጋር የሚያፀናን፤ የቀባን እግዚአብሔር ነው። ደግሞም ያተመን የመንፈሱንም መያዣ በልባችን የሰጠን እርሱ ነው” ይላል (2ቆሮ. 1:21-22)። የታተምነው በምንድን ነው? የታተምነውስ ምን ተብሎ ነው? ብሎ የሚጠይቅ ሰው ይኖራል። ያተመን የነገሥታት ንጉሥ የጌቶች ጌታ የሆነው ልዑል እግዚአብሔር ነው። እርሱ ያተመን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው፤ እግዚአብሔር ያተመን የእኔ ናቸው ብሎ ነው (2ቆሮ. 1:22)። የ1980 የአማርኛ ትርጉም እንዲህ ተጽፏል፡ “የእርሱ ለመሆናችን ማስረጃ የሚሆን ማህተሙን በእኛ ላይ ያደረገና ወደ ፊት ለእኛ ስለሚሰጠን ሃብት በልባችን መንፈስ ቅዱስን እንደዋስከትና አድርጎ የሰጠን እርሱ ነው”።

እናስተውል፤ የሰማይ አገር ዜጎች ነን፤ ጠባቂያችን ከሁሉም በላይ ነው። “በንቼ ድምዬን ይሰማሉ፤ እኔም አውቃቸዋለሁ፤ ይከተሉኝማል፤ እኔም የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ ለዘላለም አይጠፋም፤ ከእጄም ማንም አይነጥቃቸውም የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል፤ ከአባቴም እጅ ሊነጥቃቸው ማንም አይችልም እኔና አብ አንድ ነን” ይላል። (ዮሐ. 10:28-29)።

በአንድ ወቅት ጌታ ደቀመዛሙርቱን ሁለት ሁለት አድርጎ ድውዳንን እንዲፈውሱና አጋንንትን በስሙ እንዲያወጡ ስልጣን ሰጣቸውና “መንግሥት ሰማያት ቀርባለች ብላችሁ ስበኩ” ብሎ ላካቸው፤ የላካቸውም ተመልሰው ስለ አገልግሎታቸው ሪፖርት አቀረቡለት፤ ከሁሉም ይልቅ ያስደሰታቸው በስሙ አጋንንት ማውጣታቸው ነበርና “ጌታ ሆይ አጋንንት እንኳ በስምህ ተገዝተውልናል” አሉት። ጌታ በዚህ ሁሉ ደስ ቢለውም ደቀ መዛሙርቱ አጋንንት በስሙ ስለተገዛላቸው የተሰማቸውን ደስታ ሲያገናዝብ ሰሞቻቸው በሰማያት በመጻፉ ከተሰማቸው ደስታ በልወ አገኘው። ስለዚህ እንዲህ አላቸው፡- “እነሆ እባቡንና ጊንጡን ትረግጡ ዘንድ በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፤ የሚጎዳችሁም ምንም የለም፤ ነገር ግን መናፍስት ስለተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይበላችሁ፤ ሰማችሁ ግን በሰማያት ስለተጸፈ ደስ ይበላችሁ” (ሉቃ. 10:19-20፤ ራዕ. 21:27)። ይህን ሁሉ ካስተዋልን ፀንተን ለመቆም ምክንያት ይሆንልናል። ሰማያዊ ዜግነትን ከማግኘትና በሕይወት መጽሐፍ ከመጻፍ በላይ ሊያስደስተን የሚችል ነገር ሊኖር አይችልም። ክብርና ምስጋና ለእርሱ ይሁን።

7. የእግዚአብሔር መንግሥትና ካህናት መሆን፡- 1ኤፕ. 2:9

“ለወደደን ከኃጢአታችንም በደሙ ላጠበን መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቱም ካህናት እንድንሆን ላደረገ፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና ኃይል ይሁን አሜን” (ራዕ. 1:6)።

“መጽሐፍትን ትወስድ ዘንድ ማኅተሞቹንም ትፈታ ዘንድ ይገባሃል፤ ታርደሃልና በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ፤ ከቋንቋም ሁሉ፤ ከወገንም ሁሉ፤ ከሕዝብም ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አድርገሃቸዋል፤ በምድርም ላይ ይነግሳሉ” (ራዕ. 5:9-10)።

በዚህ ባህብነው ክፍል ሁለት ዓይነት ሥልጣንና ደረጃ በእግዚአብሔር ፊት እንደሚኖረን እናያለን፤ አንደኛው የክህነት ሥልጣን ሲሆን ሁለተኛው በምድር ላይ መንግሥትን ነው። በምድር ላይ መንግሥት ወደ ፊት እንደሚፈጽም ሲያመለክት “በምድርም ላይ ይነግሳሉ” ይላል። የክህነት ሥልጣን ወደ ፊት የምንደርስበት የተሰጠን ተስፋ ሳይሆን በምድር እያለን የተሰጠን ሥልጣን ስለመሆኑ ሲያመለክት “ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና

ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው” ይላል። ይህ “አደረግሃቸው” የሚለው ቃል የወደፊት ጊዜ ሳይሆን የአሁን ጊዜን የሚያመለክት ቃል ነው።

ለቅዱሳን የተሰጠን ብዙ የተስፋ ቃል ቢኖርም በዚህ ክፍል መጀመሪያ እንደተገለጸው ክርስቶስን አዳኛችንና ቤዛችን አድርገን ስንቀበል በእግዚአብሔር ፊት ስለምናገኘው አቋም ለመግለጽ ስለሆነ በምድር ላይ ይነግሳሉ የሚለውን ኃሳብ ለጊዜው አልፈን ካህናት ስለመሆናችን በሚለው ላይ እናተኩራለን።

ካህን ወደ እግዚአብሔር ቀርቦ ማገልገል የሚችል ነው። በብሉይ ኪዳን ካህናት ይሆኑ ዘንድ መብትና ሥልጣን የተሰጣቸው ለአሮን ልጆች ነበር። በአዲስ ኪዳን ግን ከየነገሱ፤ ከየቋንቋው፤ ከየሕዝቡ ሁሉ በክርስቶስ ደም የተዋጁ ሰዎች ካህናት መሆናቸውን እናያለን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የአገልግሎት ሥልጣንና ደረጃ ቢኖርም የክህነትን ሥልጣን በተመለከተ ግን ምንም እንኳን ሳይለይ በክርስቶስ ለተዋጁት ሁሉ የተሰጣቸው ሥልጣንና መብት እኩል መሆኑን መጽሐፍ ቅዱስን ብቻ የእግዚአብሔር ቃል አድርጎ የሚቀበል ወገን አይክድም።

የአዲስ ኪዳን የክህነት ሥርዓትና የአገልግሎት ሥፍራ ከብሉይ ኪዳን ሲነፃጸር የተለየ ሆኖ እናገኘዋለን። በመጀመሪያ ካህን ስንሆን እንደ አሮን ልጆች በእንስሳት ደም በመርጨት ሳይሆን በክርስቶስ ደም መርጨት ነው። “...ይታዘዙና በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ይረጩ ዘንድ ለተመረጡት” (1ኤፕ. 1:2) “...በደምህም ለእግዚአብሔር ከነገድ ሁሉ ከቋንቋ ሁሉ ከወገን ሁሉ ከሕዝብ ሁሉ ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው” ይላል (ራዕ. 5:10)። ይህ ደግሞ በሰዎች የሚደረግ ሥርዓት ሳይሆን በራሱ በክርስቶስ ኢየሱስ የሚሰጥ ሥልጣን ነው። “...ሰዎችን ዋጅተህ ለአምላካችን መንግሥትና ካህናት ይሆኑ ዘንድ አደረግሃቸው” የሚለው ቃል አድራጊው ጌታ መሆኑን ያረጋግጣል። ስለዚህ የአዲስ ኪዳን ክህነት በሰው የሚሰጥ አለመሆኑን የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ ያሳየናልና።

በሁለተኛ ደረጃ የአዲስ ኪዳን ክህነት በውኃ መታጠብ የሚደረግ መንጸት ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ የሚደረግ መንጸት ነው (ቲቶ 3:5)። የብሉይ ኪዳን ሰዎች በእንስሳት ደም በመረጨትና በውኃ በመታጠብ ሥጋን በማንጸት በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ለማገልገል

የሚያበቃ እንደ ጥላ ወይም እንደ ሞግዚት ሆኖ የተሰጣቸው ሥርዓት ስለሆነ አሁን ግን አካሉ መጥታልና ጥላው አያስፈልግም። ሕጉ ሞግዚት ሆኖ ለአንድ ሺ አራት መቶ ዓመታት አገልግሏል። ክርስቶስ ከመጣ ወዲህ ግን ሞግዚት አላስፈለገም (ገላ. 3:23፣ 4:1-7)።

በሦስተኛ ደረጃ የብሉይ ኪዳን ካህናት ለክህነት የሚቀቡት በወይራ ዘይት የተቀመመ የተፈጥሮ ዘይት በመቀባት ነበር፤ እኛ ግን የተቀባነው በሰው እጅ በተቀመመ የተፈጥሮ ዘይት በመቀባት ሳይሆን ከእግዚአብሔር በሆነ ሰማያዊ ዘይት ነው፤ “በክርስቶስም ከእናንተ ጋር የሚያጽናንና የቀባን እግዚአብሔር ነው” ይላል (2ቆሮ. 1:21)። ይህም በመንፈስ ቅዱስ ከሆነ ሰማያዊ ቅባት እውቀትንና ማስተዋልን የሚሰጠን ከእግዚአብሔር የሆነውንና ያልሆነውን ለይተን ለማወቅ የሚያስችለን ቅባት ነው (1ዮሐ. 2:20-27)።

የብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህናት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚገባው በዓመት አንድ ጊዜ ሲሆን በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ታቦቱ የሚቀመጥበት ሥፍራ ስለ ነበር ሊቀካህኑ ስለ ራሱ ኃጢአት የእንስሳት ደም ሳይዝ መግባት አይችልም ነበር። ነገር ግን በሰው እጅ ባልተሠራች ወደ ሰማያዊ መቅደስ ለሰዎች ኃጢአት የገዛ ደሙን ይዞ የገባው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው (ዕብ. 11:10-12)። ስለዚህ ሊቀካህናችን ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጦ ስለሚል በዓመት አንድ ጊዜ ሳይሆን ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ዙፋን መቅረብ እንችላለን (ዕብ. 4:14-16)።

ክርስቶስ ሊቀ ካህናችን ሆኖ አገልግሎቱን በዚህ መልኩ የሚፈጽም ሲሆን እኛስ የክህነት አገልግሎታችንን የምንፈጽመው በምን መልኩ ነው? ጥሩ ግንዛቤ እንዲኖረን አሁንም የብሉይ ኪዳንን የካህናት አገልግሎት በማንጸጸር ማየት ይኖርብናል። ለእነርሱ አገልግሎታቸውን መፈጸም የሚያስችላቸው ልዩ ልዩ ሥርዓት ተሰጥቷቸው ነበር። ሊቀ ካህኑ በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል በመሆን የእንስሳት ደም ይዞ የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሰርደ ነበር (ዘሌ. 16:3-6)። ስለዚህ አንድ ሰው ያለ ካህኑ የእንስሳት ደም ይዞ ሊቀርብና ኃጢአቱን ሊያስተሰርደ አይችልም።

ከላይ እንዳየው የአዲስ ኪዳን የክህነት አገልግሎት ከዚህ የተለየ ነው። በሕዝቡና በእግዚአብሔር መካከል የሚቆም ክርስቶስ ብቻ ነው። “አንድ እግዚአብሔር አለና፤ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል

ያለው መካከለኛው ደግሞ አንድ አለ እርሱም ሰው የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው። ራሱንም ለሁሉ ቤዛ ሰጠ” (1ጢሞ. 2:5)። ስለዚህ ማንም ሰው በክርስቶስ በመታመን ወደ እግዚአብሔር ፊት በእምነት በመቅረብ ምህረትን መቀበል ይችላል (ዕብ. 4:14፣ 16፣ 10:19-22፣ ዮሐ. 14:6)።

በክርስቶስ ደም የተዋጀ ሁሉ የክህነት አገልግሎትና ሥልጣን እንዳለው አይተናል፤ የእኛ የክህነት አገልግሎት የሚካሄደው በምን መልኩ ነው? የአዲስ ኪዳን የካህናት አገልግሎት እንደ ብሉይ ኪዳን የካህናት አገልግሎት እንደንመራበት የተሰጠን ሕግ የለም። የእግዚአብሔርን ኃሳብ ለማገልገል እንዲመራን የተሰጠን መንፈስ ቅዱስ ነው። “እርሱም” ደግሞ በመንፈስ እንጂ በፊደል ለማይሆን ለአዲስ ኪዳን አገልጋዮች እንሆን ዘንድ አበቃን ይላል መጽሐፍ ቅዱስ (2ቆሮ. 3:6)። ስለሆነም በመጽሐፍ ቅዱስ እንደምናየው የክህነት አገልግሎታችንን እንደንፈጽም መንፈስ ቅዱስ ይመራናል።

እርሱም እንደኛ በክርስቶስ ላለን ሁሉ ሰዎችን ከእግዚአብሔር ጋር የማስታረቅ አገልግሎት ሰጠን። “ነገር ግን የሆነው ሁሉ በክርስቶስ ከራሱ ጋር ካስታረቀን የማስታረቅም አገልግሎት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ነው” (2ቆሮ. 5:18)። የካህናት አገልግሎት አንዱ ሕዝብን ከእግዚአብሔር ጋር ማስታረቅ ነው። ይህን የማስታረቅን አገልግሎት ስለ ሰጠን መልዕክታችንን የማይቀበሉትን እርሱን እንዳልተቀበሉት አድርጎ እንደሚቆጥር ጌታ የተናገረውም ለዚህ ነው። “የሚሰማችሁ እኔን ይሰማል፤ እናንተንም የጣለ እኔን ይጥላል፤ እኔንም የጣለ የላከኝን ይጥላል” (ሉቃ. 10:16)። በሌላ ስፍራ ደግሞ “እውነት እውነት እላችኋለሁ ማናቸውን የምልከውን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላከኝን ይቀበላል” ይላል (ዮሐ. 13:20)።

ሁለተኛ እግዚአብሔር የማስታረቅን ቃል በእኛ ያኖራል። “እግዚአብሔር በክርስቶስ ሆኖ ዓለሙን ከራሱ ጋር ያስታርቅ ነበርና፤ በደላቸውን አይቆጥርባቸውም ነበር፤ በእኛም የማስታረቅ ቃል አኖረ” (2ቆሮ. 5:19)። እግዚአብሔር የማስታረቅን አገልግሎት ብቻ ሰጥቶን አልተወም፤ ለሰዎች የምንናገረውን መልእክት በውስጣችን ያኖራል። “ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ የሚነግረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና” (ማር. 13:11)።

በሰዎች ፊት ስንቆም መንፈስ ቅዱስ ጥበብንና ድፍረትን የሚሰጠን ስለ ራሳችን መከራከር እንድንችል ሳይሆን ክርስቶስ አዳኝና ጌታ መሆኑን መመስከር እንድንችል ነው። ይህንን የማዳኑን ምስጢር ላልዳኑ ሰዎች እንድንናገር ካህናት አድርጎ ጠራን። “እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ” (1ጴጥ. 2:9)።

በሦስተኛ ደረጃ የማስታረቅ መልእክት ለሰዎች ሳንታክት ለማድረስ የሚያስችለንን ጸጋ ሰጠን፤ “እንግዲህ እግዚአብሔር በእኛ እንደሚማልድ ስለ ክርስቶስ መልእክተኞች ነን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን ስለ ክርስቶስ እንለምናለን” (2ቆሮ. 5:20)። ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር እንዲታረቁ ለመንገር የሚገፋፋን እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረው ጸጋ መሆኑን የዓለም ሰዎች ባይረዱትና ባያውቁትም እኛ ግን የተቀበልነውን እናውቃለን። ስለዚህ ይህን እንድናደርግ የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና (2ቆሮ. 5:13)። ስለዚህም ማንም ሰው ጌታን ከተቀበለ በኋላ ይህ ጸጋ ይኖረዋል።

በአራተኛ ደረጃ በኃጢአት ለወደቁ ቅዱሳንና ለሌሎችም እንድንማልድ የምልጃ አገልግሎት ይሰጠናል። “ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባው ኃጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይለምን፤ ሞትም የማይገባውን ኃጢአት ላደረጉት ሕይወት ይሰጥለታል” ይላል (1ዮሐ. 5:16)።

ቁጥር 14 ላይ ስናነብ “በእርሱ ዘንድ ያለን ድፍረት ይህ ነው እንደፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል” ይላል፤ ከዚያም በመቀጠል “ማንም ወንድሙን ሞት የማይገባው ኃጢአት ሲያደርግ ቢያይ ይለምን (ይጻልይ) ሞትም የማይገባው ኃጢአት ላደረገ ሕይወት ይሰጥለታል፤ ሞት የሚገባው ኃጢአት አለ ስለዚያ እንዲጠይቅ (እንዲጻልይ) አልልም” ይላል። ይሁን እንጂ ሐዋርያው ዮሐንስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መጸለይ የምንችለው በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሆነ አልተነተነልንም። ስለዚህ ለሞት የሚያደርስ ኃጢአትና ለሞት የማያደርስ ኃጢአትን ለይቶ ለማወቅ ያስቸግራል ብለን ልናስብ እንችላለን። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ፈቃዱ መጸለይ የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ሲገልጽ እንዲህ ይላል። “እንዲሁም ደግሞ መንፈስ ድካማችንን ያግዛል እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና፤ ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት

ይማልድልናል ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ አሳብ ምን እንደ ሆነ ያውቃል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለ ቅዱሳን ይማልዳልና” (ሮሜ 8:26-27)። ስለዚህም ልንጸልይላቸው የሚገባንን የሚያመለክተንና በውስጣችን በመቃተት እንድንጸልይ የሚረዳን መንፈስ ቅዱስ ነው። የክህነት አገልግሎታችንን የምንፈጽመው በዚህ መንገድ ስለ ሆነ ይህንን ድንቅና የክበረ አገልግሎት ለመፈጸም እንደተሰጠን አውቀን ለመንፈስ ቅዱስ በመቃዘዝ በአገልግሎታችን ልንተጋ ይገባናል።

8. ቅዱስ ሕዝብ መሆን

“በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል” (ዕብ. 10:10)። “እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ” 1ጴጥ 2:9 ። የንጉሱ ካህናት ስለመሆናችን ቀደም ሲል አይተናል፤ በዚህ ክፍል የምናየው ደግሞ ቅዱስ ሕዝብ ስለመሆናችን ነው። ብዙ ክርስቲያኖች ጽድቅና ቅድስናን ለይቶ ለማወቅ ይቸግራቸዋል። በመሠረቱ ጽድቅና ቅድስና የማይነጣጠሉ ቢሆኑም የሚለያዩበት ነገር አለ። መጽደቅ የሚለው ቃል ቀደም ሲል እንዳየነው በአንድ ወገን ከእግዚአብሔር ቁጣና ፍርድ መዳን ማለት ሲሆን በሌላ ወገን ደግሞ ጸድቅና ቅዱስ በሆነ አምላክ ፊት ተቀባይነትን ማግኘት ማለት ነው።

መቀደስ ማለት ቀጥተኛ ትርጉሙ መለየት ማለት ሲሆን፤ ይህም ከዓለምና ከኃጢአት ተለይቶ ለእግዚአብሔር ሆኖ መቅረብ ማለት ነው። ስለዚህ የአዲስ ኪዳን ሕዝብ ለእግዚአብሔር የተለየ ወገን ነው። ይህ ሲባል ከሌላው ሕዝብ ተገልሎ መኖር ይኖርበታል ማለት አይደለም።

በዚህ ዓለም እስካለን ድረስ በማናቸውም ማኅበራዊ ኑሮ መሳተፍ እንችላለን። “ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልልም” ብሎ ጌታ ወደ አባቱ የጸለየውን ጸሎት ልናስብ ይገባናልና (ዮሐ. 17:15)። ከዓለም የተለየን ነንና በዓለም ካለው ሕዝብ ጋር በክፉ ሥራ አንተባበርም። “እንዲሁም እግዚአብሔር ተናገረ እንዲህ ሲል፤ በእነርሱ እኖራለሁ፤ በመካከላቸውም እመላሰሳለሁ አምላካቸውም እሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ስለዚህም ጌታ ከመካከላቸው ውጡና የተለያችሁ ሁኑ፤ ርኩሱንም አትጎኩ፤ ይላል ሁሉን የሚገዛ ጌታ” (2ቆሮ. 6:16-17፤ 1ቆሮ. 5:9-13)።

ምንም እንኳ የቅድስና ሕይወት ደረጃ ቢኖረውም መጽደቅ ግን አንድ ጊዜ የሚፈጸም ነው፤ ይሁን እንጂ የመጀመሪያውን የመቀደስ ሕይወትና ጽድቅን የምናገኘው በተለያዩ ጊዜ ሳይሆን ጌታን በተቀበልንበት ቅጽበት በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ ነው። በክርስቶስ ያመኑ ሁሉ እኩል በእግዚአብሔር ፊት ጽድቅን እንደሚያገኙ ሁሉ እንዲሁ ደግሞ በክርስቶስ ያመኑ ሁሉም እኩል ለእግዚአብሔር የተቀደሱ ይሆናሉ። አማኞች ሁሉም በእግዚአብሔር ፊት ቅዱሳን ተብለዋል (1ቆሮ. 1:2፤ 2ቆሮ. 9:1)። በቆሮንቶስ የነበሩ ክርስቲያኖች በክርስቶስ ከማመን በስተቀር በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያልበረቱና ሥጋውያን እንደነበሩ ከተጻፈላቸው መልእክት እንረዳለን (1ቆሮ. 3:1)። ይሁን እንጂ ከጣዖት አምልኮና ከነበራቸው ልዩ ልዩ ልምዶች ተመልሰው በጌታ በማመናቸው ብቻ ቅዱሳን ተብለዋል (1ቆሮ. 1:2)።

ስለዚህም የቆሮንቶስ ሰዎች በራሳቸው እንዳይመኩ ያስጠነቅቃቸዋል፤ ምክንያቱም ጽድቃቸውም ሆነ ቅድስናቸው በክርስቶስ ነውና። “የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ ተብሎ እንደተፃፈ ይሆን ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ ቅድስናም ቤዛነትም በተደረገልን በክርስቶስ ኢየሱስ የሆናችሁ ከእርሱ ነው” (1ቆሮ. 1:30-31) የ1980 የአማርኛ ትርጉም እንዲህ ያቀርበዋል፡- “እናንተን ግን እግዚአብሔር ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ አደረገ፤ ስለዚህ ኢየሱስ ክርስቶስን ጥበባችን፣ ጽድቃችን፣ ቅድስናችን፣ ቤዛችን እንዲሆን አደረገው። እንግዲህ መጽሐፍ እንደሚለው የሚመካ በእግዚአብሔር ይመካ” ይላል።

ሀ. ቅድስና የመጀመሪያው ደረጃ

ከላይ እንደተመለከተው የመጀመሪያው የመቀደስ ሕይወት ጌታን ባመንበት ቅጽበት ብናገኝም ደረጃ አለው። የመጀመሪያው ደረጃ ጌታን እንደግል አዳኞችን አድርገን በተቀበልንበት ቅጽበት እንቀደሳለን። “በዚህም ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስን ሥጋ አንድ ጊዜ ፈጽሞ በማቅረብ ተቀድሰናል” ይላል (ዕብ. 10:10)።

በዚህ ምክንያት የመጀመሪያውን መቀደስ በተመለከተ በአማኞች መካከል ምንም ልዩነት አይኖርም። በ1ቆሮ. 1:30 ላይ እንዳየነው ቤዛችንና ጽድቃችን ክርስቶስ ነው እንደተባልን ሁሉ ቅድስናችንም ክርስቶስ ነው ይላል።

በብሉይ ኪዳን ዘመን ሰዎች ለእግዚአብሔር አገልግሎት ተቀድሰው የሚለዩት በእንስሳት ደም በመረጨትና በውኃ በመታጠብ የመንጸት ሥርዓት ከተደረገ በኋላ ነው።

መንጸት የቅድስና መለስተኛ ትርጉም ሲሆን አለንቀፋ ሆኖ መገኘት ማለት ነው። በእንስሳት ደም መረጨትና በውኃ መታጠብ የሚደረግ ሥርዓት ሥጋን የሚያነፃ እንጂ ውስጣዊ ሕይወትን ሊያነፃ የሚችል አልነበረም። “እንደዚህም ባይሆን፣ የሚያመልኩት አንድ ጊዜ ነጽተው ከዚያ በኋላ በሕሊናቸው ኃጢአትን ስላላወቁ ማቅረብን በተው አልነበረም? ነገር ግን በዚያ መስዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት መታሰቢያ አለ፤ የኮርማዎችና የፍየሎች ደም ኃጢአትን እንዲያስወግድ የማይችል ነውና” (ዕብ. 10:2-4)። ስለዚህ ያ የእንስሳት ደም ሕሊናቸውን ሊያነጻቸው ስላልቻለ የኃጢአተኝነት ክስ ዘወትር በውስጣቸው ይኖር ነበር።

በአዲስ ኪዳን የተደረገልን መቀደስ በክርስቶስ ደም በመረጨትና በመንፈስ ቅዱስ በመታጠብ የሚከናወን ፍጹም የሆነ የውስጥ ሕይወት መንጸትና መቀደስ ነው። “ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋል፤ ጽድቃችኋል” ይላል (1ቆሮ. 6:11)። በሌላ ሥፍራ ደግሞ “የኮርማዎችና የፍየሎች ደም በረከሱትም ላይ የተረጨ የጊደር አመድ ሥጋን ለማንጸት የሚቀድሱ ከሆኑ፣ ነውር የሌለው ሆኖ በዘላለም መንፈስ ራሱን ለእግዚአብሔር ያቀረበ የክርስቶስ ደም እንዴት ይልቅ ሕያውን እግዚአብሔርን ልታመልኩ ከሞተ ሥራ ሕሊናችሁን ያነፃ ይሆን?” (ዕብ. 9:13-14) ይላል። ይህም የክርስቶስ ደም በሥጋችን ላይ የሚረጭ ሳይሆን በውስጣዊ ማንነታችን ማለትም በመንፈሳዊ ክፍላችን ላይ የሚረጭ ስለሆነ ኃጢአታችንን ከውስጣችን ደምስሶ በእግዚአብሔር ፊት ሊያቀርብን የሚችል ነው (1ዮሐ. 1:7፤ 1ጴጥ. 1:1-2)። በክርስቶስ ደም የምናገኘው የኃጢአት ሥርዓት ብቻ ሳይሆን መቀደስንም ጭምር ነው። በዚህ መመረት አማኞች ሁሉ እኩል ቅዱሳን ሆነው በእግዚአብሔር ፊት የመቅረብ ጸጋን አግኝተዋል።

ለ. ቅድስና በሂደት

ሁለተኛው የቅድስና ደረጃ በሕይወታችን ዘመን በሂደት እየተለማመድን እያደግንበት የምናገኘው ሕይወት ነው። ከላይ እንደተጠቀሰው ቅድስናን እንደ ጽድቅ አንድ ጊዜ ካገኘን በኋላ

በዚያው የሚያቆም አይደለም። በቅድስና ሕይወት ለማደግ በመጀመሪያ ደረጃ በክርስቶስ ቅድስናን ማግኘት ይኖርብናል፤ ያለበለዚያ ቅድስናን መለማመድ አንችልም። አንዳንድ ሰዎች ጽድቅን ከመጠማት የተነሳ ለመቀደስ ብለው ቤት ዘግተው ወይም በዋሻ ውስጥ ተሰውረው ሊኖሩ ይችላሉ። ይሁን እንጂ መጀመሪያውን ውስጣቸው አልነጸምና ቅድስናን ሊለማመዱና ሊያገኙ አይችሉም።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ደግሞ በክርስቶስ አምነው ደህንነታቸውን ካረጋገጡ በኋላ በቅድስና ሕይወት ማደግን እምብዛም አይናፍቁም። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን ለማየት ከፈለግን ቅድስናን መለማመድ ይኖርብናል። ያለቅድስና እግዚአብሔርን ማየት አይቻልምና፤ (ዕብ. 12:14)። መቀደስ መለየት ነው ብለናል፤ መለየትም ከዓለምና ከኃጢአት ነው። የእግዚአብሔር ቃል “ትቀደሱ ዘንድ ፈልጉ” ማለቱ በቅድስና ሕይወት ማደግ እንዳለብን ሊያሳየን ነው (ዕብ. 12:14)።

እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለው ኃሳብ ቅድስና ነው፤ መቀደስ ከአንድ ነገር ተገልሎ ወይም ተለይቶ በመቆም አያበቃም። ከአንድ ወገን በመራቅ ወደ ሌላው ወገን መቅረብ ያስፈልጋል። ይህ ካልሆነ ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚለው ትርጉም የለውም፤ ከዓለማዊ ልማዳችን ቀስ በቀስ እየራቅን ወደ እግዚአብሔር ልንቀርብ ይገባናል። “እንግዲህ ወዳጆች ሆይ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ እራሳችንን እናንጸ” (1ቆሮ. 7:1)።

“በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን” የሚለው አባባል በኃላፊ ጊዜ የተደረገውን ወይም ወደ ፊት ስለሚደረገው ቅድስና ሳይሆን ስላለንበት ጊዜ ይናገራል። ስለሆነም ባለንበት ዘመን ሁሉ ቅድስናን እየተለማመድን ልናድግ ይገባናል። እንደገናም በዚህ ክፍል ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር በመጠበቅ መቀደስ እንዳለብን ይናገራል። ይህ በሕይወታችን እንዴት እንደሚፈጸም እንመልከት።

1) ቅድስና በውስጥ ሕይወት፡-

“ወፍ በራስህ ላይ ጎጆ እንዳትሠራ መከልከል ትችላለህ እንጂ ከራስህ በላይ እንዳትበር መከልከል አትችልም” የሚለው አባባል በብዙ ክርስቲያኖች ዘንድ ይጠቀሳል። ዘይቤውም ኃጢአትን

በሕይወትህ አትለማመድ እንጂ በአእምሮህ እንዳይመጣ መከልከል አትችልም ለማለት ነው። ነገሩ እውነት ይመስላል ይሁን እንጂ በአእምሮአችን ለሚመላለሰው ከንቱ ነገር ሁሉ ለራሳችን ይቅርታን ለማድረግ ይህንን ኃሳብ መውሰድ የለብንም። ከዓለም የምንለየው በድርጊት ብቻ ሳይሆን በአስተሳሰባችንም ነው። “የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ” ይላል (ሮሜ 12:2)። ምክንያቱም ዓለማዊነት የሚኖረው በልብ ውስጥ ነው፤ ኃጢአት በኃሳብ ተጽንሶ በተግባር ይገለጻል።

ቅድስና የውስጥ ሕይወት ከሆነ የውስጥ ሕይወታችን በዚህ ዓለም ግብስብስ ነገር እንዳይሞላ ልባችንን መጠበቅ አለብን። “ቅጥር እንደሌላት እንደፈረሰች ከተማ መንፈሱን የማይከለክል ሰው እንዲሁ ነው” (ምሳ. 25:28)። ቅጥር የሌላት ከተማ ሸቀጣ ሸቀጡን ይዞ ማንም ይገባባታል። አእምሮውን የማይጠብቅ ሰው አእምሮው ውስጥ እንዲሁ ብዙ የማያስፈልጉ ነገሮች ይከማቻሉ፤ ስለዚህ ቅድስናን መለማመድ ያቅተውና መንፈሳዊ ሕይወቱ መደብዘዝ ይጀምራል። ቀስ በቀስ የቅድስና ነገር ይጠፋበትና በኃጢአት ሊወሰድ ይችላል። “ከዚህ በኋላ ምኞት ጸንሳ ኃጢአትን ትወልዳለች፤ ኃጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች” (ያዕ. 1:15)። ስለዚህ ክርስቶስን የተቀበልን ሁላችን ከዚህ ዓለም ምኞት መጠበቅ እንዳለብን የእግዚአብሔር ቃል ያስጠነቅቀናል (1ዮሐ. 2:15-17፤ ቆላ. 1:3)።

2) ቅድስና በኑሮአችን፡-

ቅድስናን በኑሮአችን ልንለማመድ ያስፈልገናል፤ ቅድስና የሚያስፈልገው በውስጥ ሕይወት ነውና በሥጋችን የምንፈጽመው አያረክስንም ብሎ የወደዱትን ማድረግ የድሮ የግሪኮች ፈሊጥ ነው። እነርሱም ሥጋ ርኩስ ነው፤ እግዚአብሔር አይፈልገውም በሥጋችን የምናደርገው ምንም አይደለም በማለት ያሻቸውን ያደርጉ ነበር። ከክርስቲያኖችም በዚህ ከንቱ ፍልስፍናቸው በመታለል የተወሰዱ ነበሩ። እግዚአብሔር ግን ሥጋችንም ነፍሳችንም በቅድስና ይጠበቁ ዘንድ አዟል። “እንግዲህ፤ ወዳጆች ሆይ የዚህ ተስፋ ቃል ካለን፤ በእግዚአብሔር ፍርሃት ቅድስናን ፍጹም እያደረግን ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ሁሉ ራሳችንን እናንጸ” ተብሎ የተፃፈውን ማሰብ አለብን። በተጨማሪም “ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ

እንደሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ” ይላል (1ጴጥ. 1:15)። ስለዚህ እጆቻችን ከጥፋት ሥራ ተመልሰው መልካምን ሥራ በመሥራት ሌሎችን በመርዳት መቀደስ ይኖርብናል።

“የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰረቅ፣ ነገር ግን በዚያ ፈንታ ለንደለው የሚያካፍለው እንዲኖርለት በገዛ እጆቹ መልካምን እየወራ ይድከም” (ኤፌ. 4:28)። በሌላ ሥፍራም “እንግዲህ ወዳጆች በየሥፍራው ሁሉ አለቁጣና አለክፉ ጋሳብ የተቀደሱትን እጆች እያነሱ እንዲጸልዩ እፈቅዳለሁ” ይላል (1ጢሞ. 2:8)። እጆቻችን ለእግዚአብሔር የተቀደሱ መሆን እንዳለባቸው ሁሉ እንዲሁም እግሮቻችን ለእግዚአብሔር ተለይተው የተቀደሱ መሆን ይኖርባቸዋል። በዚያን ጊዜ ነው መልካሙን የምሥራች ይዘን መንዝ የምንችለው። “መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው” (ሮሜ 10:15፣ ኢሳ. 52:7)። ስለዚህ ሁለንተናው የተቀደሱ ሰው ወንጌልን በአፋ ብቻ ሳይሆን በእጁም በእግሩም ይሰብካል።

3) ቅድስና በአንደበታችን፡-
 ቅድስናን በአንደበታችን የምንለማመደው ከክፉ ንግግር በመጠበቅ ነው። በአንደበታችን ክፉ ስንናገር የምንንዳው ሁለተኛውን ወገን ብቻ ሳይሆን ራሳችንንም ጭምር ነው። “አንደበት እሳት ነው አንደበት በብልጽታችን መካከል ዓመጸኛ ዓለም ሆኗል፤ ሥጋን ሁሉ ያሳድፋል” (ያዕ. 3:6)። “ስሙ አስተውሉም ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባ አይደለም ከአፍ የሚወጣው ግን ሰውን የሚያረክሰው ይህ ነው አላቸው” (ማቴ. 15:10)።

ኢሳይያስ አንደበቱ በረከሰ ሕዝብ መካከል ይኖር ነበርና አንደበቱ የረከሰ ሆነ፤ አንደበቱ እንዲቀደስ የእግዚአብሔር መልአክ አንደበቱን በእሳት ዳሰሰው (ኢሳ. 6:5-7)። ከዚያም በኋላ ኢሳይያስ ከነፈሮቹ ስለተቀደሱ ለእግዚአብሔር ለመልክ ደስተኛ ሆነ (ኢሳ. 6:8)። አንደበቱን በሚይጠብቅ ሕዝብ መካከል ስለምንኖር አንደበታችንን ከመጥፎ ንግግር መቆጠብ መቻል ይኖርብናል (መዝ. 34:12፣ 39:1)።

አንደበቱን የማይጠብቅ በመጀመሪያ ደረጃ፡-

- ይዋሻል (መዝ. 5:9)።
- ሌላውን ያስታል (መዝ. 5:9)።
- ፌዘኛ ነው (ምሳ. 21:23-24)።
- ሌላውን በነገር ይወጋል (ምሳ. 12:18፣ 26:28)።
- ሐሜተኛ ይሆናል (ያዕ. 4:11)።

በሌላ አንጻር ደግሞ አንደበቱን የሚጠብቅ፡-

- እውነትን ብቻ ይናገራል (መዝ. 37:30፣ 71:24)።
- ሌላውን ከጉዳት ያድናል (ምሳ. 25:15)።
- ጸጋን ይሞላል (ቆላ. 4:6)።
- ለብዙዎች ፈውስ ይሆናል (ምሳ. 10:21፣ 12:18፣ 15:4)።

ከዚህም ሁሉ በላይ ቅዱስ የሆነውን ጌታ የምንጠራበት ስለሆነ አንደበታችን የተቀደሰ መሆን አለበት (ያዕ. 3:9)፤ አንደበታችን ሲቀደስ ለእግዚአብሔር የምናቀርበው ዝማሬና ምሥጋና ያማረ ይሆናል (መዝ. 119:14)፤ እግዚአብሔር አንደበታችንን በመልካም ቃል ይሞላል (ኢሳ. 50:4፣ መዝ. 126:2)። ቅዱሳን ነን እስካለን ድረስ ሁለንተናችን ለእግዚአብሔር የተቀደሰ መሆን አለበት። እራሳችንን ከፍላጊ ለእግዚአብሔር መስጠት አይኖርብንም፤ እግዚአብሔር የቀደሰልን ሁለንተናችንን ነውና፤ እኛም በሁለንተናችን ተቀድሰን መስጠት አለብን (1ተሰ. 5:23)።

ቅድስና ከእግዚአብሔር አገልግሎት ጋር የተያያዘ ስለሆነ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ይላል “እንግዲህ ወዳጆች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ እርሱም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው” (ሮሜ 12:1)። በቅድስና ሕይወት ማደግ እንዳለብን ከተረዳን በቅድስና ሕይወት ለማደግ የሚያግዙን ምን እንደሆኑ ቀጥለን እንመለከታለን።

1ኛ) ቅድስና በመንፈስ ቅዱስ፡-

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ የጸጋ ስጦታዎችን በማከፋፈል ብቻ የሚወሰን አይደለም፤ ውስጣዊ ሕይወታችንን ያጥባል፤ ይቀድሳል። “ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችን መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀድሳችኋልም፤ ጸድቃችኋልም” ይላል

(1ቆሮ. 6:11)። እንዲሁም በቲቶ 3:4-7 እንዲህ ተጽፏል፡ “ነገር ግን የመድኃኒታችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ሰውን መውደድ በተገለጠ ጊዜ እንደ ምህረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ አዳነን እንጂ እኛ ስላደረግነው በጽድቅ ስለነበረው ሥራ አይደለም፤ ያን መንፈስም በጸጋው ጸድቀን በዘላለም ሕይወት ተስፋ ወራሾች እንድንሆን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ላይ አትርፎ አፈሰሰው” ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እኛን ለማንጸት ከፍተኛ ድርሻ ስላለው ዘወትር ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የምንሆንበትን ጊዜ ማመቻቸት የእኛ ድርሻ ነው (ይሁዳ 20)። መንፈስ ቅዱስ በእሳት ይመሰላል፤ እሳት ያነጥራል ያነጻል። መንፈስ ቅዱስም ልክ እንደ እሳት ያደፈውን ውስጣዊ ሕይወታችንን ያነጥራል፤ ያነጻልም (ሮሜ 12:11)።

ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ አንጠረኛ የሚያነጥረው መንፈስ ቅዱስን በመጠቀም ነው (ሚል. 3:2-3፤ ማቴ. 3:11)። ስለዚህ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የሚኖረን ልምምድ በአንድ ወቅት ብቻ መቆም የለበትም (ኤፌ. 5:18)።

2ኛ) ቅድስና በእግዚአብሔር ቃል፡-
 “በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት የተቀደሱ ናቸው” 1ጢሞ. 4:5
 የእግዚአብሔርን ቃል ዘወትር ማንበብ ወይም መስማት ለመቀደስ ይረዳናል። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚናቸውም መጽሐፍ የሚነበብ ቢሆንም እንደሚናቸው መጽሐፍ አይደለም፤ አእምሮአችንም በእግዚአብሔር ቃል ሲሞላ እውቀት ብቻ ሆኖ የሚቀመጥ አይሆንም፤ ውስጣችንን የመሥራት ኃይል አለው። ሌሎችን መጽሐፍ በማንበብ እውቀትን ሁሉ ብናከማች ሕይወታችንን የመቀየርና የመለወጥ ኃይል አይኖራቸውም። የእግዚአብሔር ቃል ውስጣችን ሲከማችና ሲሞላ በውስጣችን ያለውን ከንቱ ነገር ሁሉ የማጽዳት እና የመለወጥ ኃይል አለው። “በውኑ ቃሌ እንደ እሣት፤ ድንጋይንም እንደሚያደቅቅ መደሻ አይደለምን? ይላል እግዚአብሔር” (ኤር. 23:29)።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ “እኔ የነገርኳችሁ ቃል መንፈስ ነው፤ ሕይወትም ነው” አለ (ዮሐ. 6:63)፤ እንደገናም (በዕብ. 4:12) ላይ “የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ነውና የሚሠራም” ሁለትም አፍ ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ የተሳለ ነው ነፍስንና መንፈስንም፤ ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ ይወጋል፤ የልብንም ስሜትና ኃሳብ ይመረምራል” ይላል።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን ሲኖር ዝም ብሎ የሚቀመጥ አይሆንም፤ ሕያው ስለሆነ የሚሠራው ሥራ አለው፤ ከሚሠራቸውም ሥራዎች ውስጥ እንዱ ውስጣችንን ማንጸት ነው። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል በሙላት ሊኖረን ይገባል (ቆላ. 3:16)። ይሁን እንጂ ቃሉ በውስጣችን መሥራት የሚጀምረው ስናነብና የምንሰማውን ቃል በእምነት ስንቀበል ነው። “ለእነዚያ ደግሞ እንደተነገረ ለእኛ የምሥራች ተሰብሐናልና፤ ዳሩ ግን የሰሙት ቃል ከሰሚዎች ጋር በእምነት ስላልተዋሃደ አልጠቀማቸውም” (ዕብ. 4:2)። ከዚህ በተጨማሪ ስለ እግዚአብሔር ቃል ወደ ፊት በሌላ ክፍል በዝርዝር የምናየው ይሆናል።

3ኛ) ቅድስና በጸምና በጸሎት ውስጥ፡-
 “... በጸሎት የተቀደሱ ናቸው” (1ጢሞ. 4:5)። ምንም እንኳን ይህ ጥቅስ ስለምግብ የተፃፈ ቢሆንም በፀሎት መቀደስ እንዳለ ያሳያል። እግዚአብሔር ለእኛ ካለው መልካም ኃሳብ ወደ እርሱ ቀርበን ከቅድስናው እንድንካፈል ነው (ዕብ. 12:10)። ጸምና ጸሎት ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርብ ሁኔታ ነው። ስለሆነም ጸምና ጸሎትን ስናዘወትር ከአዘቦቱ ቀን ይልቅ ቅድስና ይሰማናል። የእግዚአብሔር መገኘትም ከምን ጊዜውም ይልቅ ይታወቀናል።

ጸም ወይም ጸሎት በራሱ ይቀድስናል ማለት ሳይሆን ሕይወታችንን ለመንፈስ ቅዱስ ያመቻቻል፤ የእግዚአብሔርንም ቃል በእምነት እንድንቀበል ይረዳናል፤ ዝንባሌያችንም መንፈሳዊ ይሆናል። መንፈሳዊነትም በተፈጥሮ እንደምንታደለው ዓይነት አይደለም። ስለሆነም ልንለማመደው ይገባናል። (ጸምና ጸሎትን በተመለከተ በተናጠል ወደፊት የምናተኩርበት ጉዳይ ይሆናል)።

ሐ. ፍጹም ቅድስና፡-

ፍጹም የሆነ ቅድስና የሚኖረን መቼ ነው? በዚህ ዓለም ስንኖር ቅድስናን እየተለማመድን ማደግ ቢኖርብንም ወደ ፍጹም ቅድስና መድረስ አንችልም። ሌላው ቀርቶ በአንድ ወቅት የደረስንበትንና የተለማመድነውን የቅድስና ሕይወት የሚቀንስበት ሁኔታ ይኖራል። በዚህ ዓለም ስንኖር በሕይወታችን መውጣትና መውረድ ይገጥመናል። ይሁን እንጂ ይህ ሁሉ የምንናፍቀው ክርስቶስ ዳግም ሲመጣ ያቆማል። ያን ጊዜ ቅድስናችንም ፍጹም ይሆናል። ከዚያ በኋላ ዳግም ኃጢአት የመሥራት ሁኔታ አይኖርም። በዚህ ዓለም እስካለን ኃጢአት የማድረግና ከቅድስና ሕይወት የመወደቅ ሁኔታ

ሊገጥሙን ይችላል። ስለዚህም ዘወትር በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ደኅንነታችንን መፈጸም እንዳለብን የእግዚአብሔር ቃል ይመክረናል (ፊልጵ 2:12፣ 2ቆሮ. 11:1-13፣ ዕብ. 6:4-8፣ ማቴ. 10:22)።

አሁን የጸደቅንና የተቀደሰን ብዝሃንም ሁለተኛ ተመልሰን ኃጢአት ለመሥራት እንደማንችል ሆነን አልተለወጥንም። ይህ ወደፊት በተስፋ የምንጠብቀው ነው (ሮሜ 8:22-23፣ 2ቆሮ. 5:1-5)። መዋጀታችን አሁን የተፈጸመ ቢሆንም አዳማዊ ባህርያችን እንዳለ ነው። ስለዚህ በብዙ ሁኔታ የተያዝንና የተወሰንን ነን፤ ኃጢአት ባይገዛንም ኃጢአት የማድረግ ዝንባሌና ክጃሎት ሊኖረን ይችላል፤ ፍጹም የሆነ ቅድስና ላይ ስንደርስ ተፈጥሮአችን እንዳለ መሉ በመሉ ይለወጣል። አሁን የሚበሰብሰው ሰውነታችን የማይበሰብስና የማያረጅ አካል ሆኖ ይለወጣል (ፊልጵ 3:21)። ያንን ፍጹም አካል ስንለብስ ቅድስናችንም ፍጹም ስለሚሆን እርሱን እያየን ከእርሱ ጋር እንኖራለን። በዚህ ዓለም ስንኖር በቅድስና ሕይወት ማድግና መበላለጥ ቢኖርም በሰማይ የሚኖረን የቅድስና ደረጃ የሚበላለጥ አይሆንም፤ የሁሉም ቅድስና ፍጹም ይሆናል። በቅድስና ሕይወት ለመኖርና ለእግዚአብሔር ክብር ለመቆም በምናደርገው ተጋድሎ ምክንያት በሰማያዊ አገር የሚኖረን ክብር መበላለጡ የማይቀር ነው። ስለዚህ ጉዳይ በመጨረሻው ምዕራፍ የምናየው ይሆናል።

III. ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው ሥፍራ

1. ዳግም ስንወለድና ክርስቲያን ስንሆን በእግዚአብሔር ፊት የምናገኘው አቋም ምን እንደሆነ ግለጽ።
2. ኃጢአተኛ ሰው ከእግዚአብሔር ምህረት እንዴት ሊቀበል ይችላል?
3. በያዕ. 3:9 እና በዘፍ. 1:26 ላይ ያለው ኃሳብ ተመሳሳይ ነው፤ በሮሜ 8:29 ጋር ያለውን ልዩነት አብራራ።
4. የእግዚአብሔርን ማንነትና የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለይተህ አስረዳ።
5. በፍጥረት ሥራና በደህንነት ሥራ የተገለጡትን የእግዚአብሔር ባህርያት ለይተህ ግለጽ።
6. እግዚአብሔር በሥፍራ አይወሰንም የሚለው አባባል ፍጥረት ባይኖር ኖሮ ምን ትርጉም ሊሰጥ ይችላል?
7. የእግዚአብሔር ባህርያት በፍጥረት ሥራ፣ በደህንነት ሥራ የተገለጡ ናቸው ብለን አይተናል፤ እኛ እንድንካፈል የተሰጠን መለኮታዊ ባሕርይ የትኛው ነው?
8. እግዚአብሔር ሊያወርሰን ስላለው ርስት እርግጠኛ እንድንሆን የሰጠን መያዣ ምንድን ነው?
9. በብሉይ ኪዳን የነበረው የሊቀ ካህናት አገልግሎት በአዲስ ኪዳን በማን ተተካ?
10. ዓለማዊነት የሚገኘው በልባችን ውስጥ ከሆነ ከሰዎች ተሰውረን በመኖር ከዓለማዊነት ባሕርይ ማምለጥ የምንችል ይመስልሃል? ተወያይበት።
11. በቅድስና ሕይወት ለማድግ የሚረዱን ነገሮች ምን እንደሆኑ ግለጽ።
12. የቅድስና ሕይወታችንን በተመለከተ መንፈስ ቅዱስና የእግዚአብሔር ቃል ያላቸው ድርሻ ምንድን ነው?
13. ጾምና ጸሎት በራሱ ሊቀድሰን ይችላልን? ካልቻለ ጾምና ጸሎት ማዘውተሩ በቅድስና ሕይወት ለማድግ እንዴት ሊረዳን ይችላል?
14. በሰማያዊ አገር ስንኖር የቅድስና ደረጃ ያለ ይመስልሃል?
15. በዚህ ዓለም ስንኖር በቅድስና ሕይወት ለመኖር የምናደርገው ጥረት በዚያኛው ዓለም ምን ልዩነት ያመጣል? ተወያይበት።

IV. በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ

የክርስትና ሕይወት ዳግም በመወለድ የሚያበቃ አይደለም፤ ዳግም ከመወለድ በኋላ ማደግ ይኖራል። ዳግም መወለድ በተፈጥሮ መንገድ እንዳይደለ ሁሉ እንዲሁ መንፈሳዊ ዕድገት የተፈጥሮን ሕግ የሚከተል አይሆንም። ፍጥረታት ለማደግ የተሟላ ምግብ ካገኙ ሳያስቡ ያድጋሉ። በመንፈሳዊ ሕይወት ለማደግ መንፈሳዊ ምግብ ከመመገብ ባሻገር ወደተፈለገው መንፈሳዊ አቅጣጫ ለማደግ መምረጥና ያንን ሕይወት መለማመድ ያስፈልጋል።

ሕይወት ያለው ሁሉ እስከተወሰነ ደረጃ በመጠን ያድጋል፤ መንፈሳዊ እድገት ግን የማያቋርጥና መጨረሻ የሌለው እድገት ሲሆን የተፈጥሮ ሕግን የሚከተል አይደለም። ስለሆነም መንፈሳዊ ዕድገት በመጠን የመጨመር ጉዳይ ሳይሆን በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግ በውስጥ ሰውነት መጠንከርና መንፈሳዊነት የሚመለከት ነው። “በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኃይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደ ክብሩ ባለጠግነት መጠን ይስጣችሁ” ይላል (ኤፌ. 3:16)። ይሁን እንጂ መንፈሳዊ ዕድገት በዓይን የማይታይ ወይም በመጠን የማይለካ ባይሆንም ዕድገት ይኖራል፤ በዚህ ምክንያት የየክርስቲያኑ መንፈሳዊ ሕይወት የተለያየ ነው። በክርስትና ሕይወት የምናድግበት አቅጣጫ ብዙ ቢሆንም ዋና ዋና የሆኑትን ከዚህ በመቀጠል እንመለከታለን።

1. እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ

በ1929 ዓ.ም. ወደ ሂማሊያ ተራራ ወጥቶ ወዴት እንደደረሰ ያልታወቀ ሱንደር ሲንግ የሚባል እግዚአብሔር ያስነሳው ሐዋርያ ነበር። በአንድ ወቅት ሱንደር ሲንግ ወደ ዳር ሄዶ ሲጸልይ ጌታ ተገልጾለት በእግሩ ሥር ቁጭ ብሎ ብዙ መንፈሳዊ ነገሮች ሲጠይቀውና ሲረዳ እርሱን ስለ ማወቅ ጌታ እንዲህ አለው፡-

“በዕውርነት የተወለደ ሰው ስለ ቀለማት ዓይነቶች ቢጠይቁት ጥቁር፣ ነጭ፣ ቀይ፣ ቢጫ፣ ቅጠል ያለ በየሰማቸው ሊለይማቸው ይችላል። ነገር ግን በወሬ እየሰማ አጥንቷቸው ነው እንጂ አላያቸውምና ኅብራቸውን አስተካክሎ ሊያስረዳ ከቶ አይቻለውም፤ ዓይኑ እስኪገለጽ ድረስም ኅብራቸውን ሊያስተውል አይችልም። እንዲሁም ሰው የተማረና ሊቀ ሊቃውንት እንኳን ቢሆን መንፈሳዊ ዓይኑ ካልበራለት ስለ እኔ ቢናገር ብቻ እንጂ እኔን ሊያውቀኝ አይችልም” አለው። (ሱንደር ሲንግ አማርኛ ትርጉም፣ ገጽ 8)

ኢዮብ እግዚአብሔርን በዝና ያውቀው ነበር፤ እንደዚያም ሆኖ እግዚአብሔርን የሚፈራና ጻድቅ ሰው ነበር። ይሁን እንጂ ስለ ደረሰበት መከራ እግዚአብሔርን መሟገት ፈልጎ ነበር፤ ስለዚህም በክርክሩ እንደሚረታው እንኳን አስቦ እንዲህ አለ፡-

“እንድመልስለት አብረን ወደ ፍርድ እንገባ ዘንድ፣ እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም። እጁን በሁለታችን ላይ የሚያኖር ዳኛ በመካከላችን ምንው በተገኘ! በትሩን ከእኔ ላይ ያርቅ፣ ግርማውም አያስፈራኝ እናገርም ነበር፤ አልፈራውምም ነበር፤ በራሴ እንዲህ አይደለሁምና” (ኢዮ. 9:32-35)።

ቀጥሎም “ነገር ግን ሁሉን ለሚችል አምላክ መናገር እፈልጋለሁ። ከእግዚአብሔር ጋር ለመዋቀስ እሻለሁ” (ኢዮ. 13:3) አለ። እንደገናም “የሰው ልጅ ከባልንጀራው ጋር እንደሚሟገት ሰው በእግዚአብሔር ፊት ለመሟገት ምንው በቻለ!” (ኢዮ. 16:21)። “እርሱን ወዴት እንዳገኘው ምንው ባወቅሁ፤ ወደተቀመጠበት ስፍራ ምንው በሄድኩ፤ በፊቱ መግቼን አዘጋጅ ነበር፤ አፌንም በማስረጃ እሞላው ነበር” አለ (ኢዮ. 23:3)።

ኢዮብን ከንግግሩ እንደምንረዳው እግዚአብሔርን እንደሚገባ የሚያውቀው ይመስላል። ስለሆነም እግዚአብሔርን ሁሉን የሚችል አምላክ ይለዋል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ መሆኑን ሰምቷልና፤ በኋላ ግን እግዚአብሔር ራሱ ተገለጠለት፤ እንዲህም ብሎ ተናገረው፡-

“ያለ እውቀት በሚነገር ቃል ምክርን የሚያጨልም ይህ ማነው? እንግዲህ እንደ ሰው ወገብህን ታጠቅ እጠይቅሃለሁ፤ አንተም ተናገረኝ” (ኢዮ. 38:1-3) የ1980 ዓ.ም. ትርጉም እንዲህ ያቀርባል፡- “ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር በእውሱ ንፋስ ውስጥ ሆኖ ኢዮብን እንዲህ አለው፡- ማስተዋል በንደለው ከንቱ ንግግር የእኔን ምክር የምታቃልል ለመሆኑ አንተ ማነህ? እስቲ ንበዝ ከሆንክ ቀጥ ብለህ ቁምና እኔ የማቀርብልህን ጥያቄ መልስ”።

ኢዮብ እግዚአብሔርን ካየ በኋላ የመለሰው መልስ እንዲህ የሚል ነበር፡-

“እግዚአብሔር ሆይ! አንተ ሁሉን ነገር ማድረግ እንደምትችል አውቃለሁ። የአንተን ዕቅድ ማሰናከል የሚችል የለም፤ እውቀት ሳይኖረው ምክሬን የሚያቃልል

ይህ ማነው? ብለህ ጠይቀኸኛል። እኔ ምንም የማላውቅ ስሆን ላስተውላቸው ስለማይቻለኝ ድንቅ ነገሮች ተናግረዋለሁ። እኔ ስናገር አድምጠኝ። ጥያቄም ሳቀርብልህ መልስ ሰጠኝ ብለኸኛል፤ እኔ እስካሁን ስለ አንተ የማውቀው ሰዎች የነገሩኝን በመስማት ብቻ ነበር፤ አሁን ግን በዓይኖቼ እየሁህ ስለዚህ የተናገርኩት ነገር ሁሉ እኔን እራሴን አሳፍሮኛል፤ ከዚህም የተነሳ በአመድና በትቢያ ላይ ተቀምጬ ንስሐ እገባለሁ” አለ (ኢዮ. 42:1-6)። (1980 ትርጉም)።

ስለ እግዚአብሔር ማንነት ብዙ መጻፍና ብዙ መናገር ይቻል ይሆናል፤ እግዚአብሔርን በግል ሕይወት ማወቅ ግን ከዚህ ይለያል። ስለ እግዚአብሔር ለማወቅ ከተፈለገ የሥነ መለኮት ትምህርት ቤት ገብቶ የዶክትሬት ዲግሪ ማግኘት ይቻላል። እግዚአብሔርን ለማወቅ ከተፈለገ ግን ሁለት መንገዶች አሉ፤ እነርሱን አብዝቶ መለማመድ ያስፈልጋል፤ እነርሱም፡- የቅድስናና የጸሎት ሕይወት ናቸው። እግዚአብሔርን ለማየት ከተፈለገ ቀደም ብለን እንዳየነው የቅድስና ሕይወት ያስፈልጋል፤ ያለ ቅድስና እግዚአብሔርን ማየት አይቻልምና (ዕብ. 12:14)። እግዚአብሔር ባልተቀደሰ ሕይወት ውስጥ አይገለጥም፤ ምክንያቱም ባህርዩ አይፈቅድለትም።

አንድን ሰው በውል ለማወቅ ከተፈለገ በዮጊዜው ኅብረት ማድረግ ያስፈልጋል። ስለ አንድ ዝነኛ ሰው ሳናየው ብዙ መናገር እንችላለን፤ በደንብ የሚያውቁት ግን አብረውት የሚውሉት ናቸው። በቅርብ ከሚያውቁት እኩል አስተካክለን መናገር እንችል ይሆናል፤ ነገር ግን አብረውት ከሚውሉት እኩል አወቅነው ማለት አይደለም። ከላይ እንዳየነው ብዙ ሰዎች ስለ እግዚአብሔር በሰሙት መመረት በትክክል ይናገሩ ይሆናል፤ እነርሱ ግን በሕይወታቸው አያውቁትም። ስለዚህ እግዚአብሔርን በቅርብ ለማወቅ ከተፈለገ በመንፈስ ቅዱስ በመታገዝ ከእርሱ ጋር የማያቋርጥ ኅብረት ማድረግ ያስፈልጋል (2ቆሮ. 12:1-3፣ 1ዮሐ. 1:3፣ 3:24፣ 4:13፣ ዮሐ. 15:26፣ 16:14)።

የእግዚአብሔር ቃል “ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው” ይላል (1ዮሐ. 1:3)። ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ አስፈላጊ ነው፤ ያም የኅብረት ጊዜ ጸሎት ነው። በጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር የረጅም ጊዜ ኅብረት በየቀኑ ካደረግን

እግዚአብሔርን በማወቅ እናድጋለን። ሐዋርያው ጴጥሮስ እንዲህ አለ “ነገር ግን በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ” (2ጴጥ. 3:8)። በጸጋ እደጉ የሚለውን አባባል ጎላ እንመጣበታለን፤ አሁን ግን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት እደጉ በሚለው ላይ እናተኩራለን። ይህ ክፍል በ1980 ዓ.ም. የአማርኛ ትርጉም እንዲህ ተጽፏል፡- “ይልቅስ በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እርሱንም በማወቅ እደጉ” ይላል።

ሐዋርያው ጴጥሮስ ደግሞ “በበን ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ በእግዚአብሔርም እውቀት እያደጋችሁ ... በነገር ሁሉ ደስ ልታሰኙ በጌታ እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እንለምናለን” ይላል (ቆላ. 1:10-12)። በእዲሱ የአማርኛ ትርጉም እንደገና ብናይ “የመልካም ሥራ ፍሬም ቢገኝባችሁና እግዚአብሔርንም በማወቅ ልታድጉ ትችላላችሁ። በሁለቱም ሥፍራ የምናገኘው ኃሳብ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስንና እግዚአብሔርን በማወቅ እደጉ የሚል ነው።

እግዚአብሔር በዓይን አይታይም፤ መጠንም የለውም፤ በምን ሁኔታ ነው እርሱን በማወቅ ማደግ የሚቻለው? የሚል ኃሳብ ሊመጣ ይችላል። ምን ጊዜም እግዚአብሔርን በሥጋዊ ዓይን ማየት አይቻልም፤ መጠን የለውምና በአእምሮአችን ቀርጾን ወይንም በምናብ ማየት አንችልም።

እግዚአብሔር ስለ ራሱ እንዲህ ይላል፡- “ውሆችን በእፍኙ የሰፈረ፤ ሰማይንም በስንዝሩ የለካ፤ የምድርንም አፈር በመስፈሪያ ሰብስቦ የያዘ፤ ተራሮችን በሚዛን ኮረብቶችንም በሚዛኖች የመዘነ ማነው?” (ኢሳ. 40:12)። ሌላውን እንተውና እግዚአብሔር ቢፈልግ በምድር ላይ ያለውን ውኃ በእፍኙ መያዝ ይችላል ማለት ነው። እንደምናውቀው የምድር ሁለት ሦስተኛው እጅ ውኃ፤ ስለዚህ የእጁ እፍኝ ይህን ያህል ስፋት ካለው እርሱን በአእምሮአችን እንዴት መሳል እንችላለን? ለነገሩ የእጁ እፍኝ በምድር ያለውን ውኃ ይይዛል ብንል እንኳን ወሰነው ማለት ነው። እርሱ ግን በምንም አይወሰንም፤ ቀደም ሲል እንዳየነው እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ መንፈስ ደግሞ በቅርጽና በአካል አይወሰንም።

በዚህ ቃል ውስጥ እንደምናየው እግዚአብሔር ቢፈልግ ሰማይን በስንዝሩ መለካት እንደሚችል ነው። የሰማይ መነሻና መድረሻ ማለትም ጫፍና ጫፍ የለውም፤ ስለሆነም በቢሊዮን የሚቆጠሩ

ከዋክብትም ሰማይን አልሞሉትም። ሳይንቲስቶች እንደሚነግሩን ፀሐይ ምድርን እንድትሞላትና እጥፍ ትበልጣለች ይላሉ። ፀሐይን ደግሞ እንድትሞላትና ጊዜ የሚበልጡ በቢሊዮን የሚቆጠሩ ከዋክብት አሉ ይላሉ፤ እነርሱም ሰማይን አልሞሉትም። እግዚአብሔር ግን ከፈለገ ሰማይን በስንዝሩ ይላካል።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ እንዳለብን መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ይህ የሚሆነው በቅድስና ሕይወት እየኖርን በጸሎት ሕይወት ውስጥ ስንገባ ከእግዚአብሔር ጋር የማያቋርጥ ኅብረት ማድረግ ስንጀምር ነው። በዚህ ሂደት ውስጥ የእግዚአብሔር ክብር፣ ታላቅነት፣ ሁሉን ቻይነት እየበራልንና እየተገለጸልን ይሄዳል። ከዚያ በኋላ እኛው ራሳችን እግዚአብሔር ታላቅ መሆኑን መናገር እንጀምራለን፤ እግዚአብሔርንም ባወቅነው ልክ እንመካበታለን፤ እናከብረዋለን፤ ከዚያም እግዚአብሔርን ልናገለግለው እንናፍቃለን። ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ክብር ሲያይ የሚናፍቀው ነገር ቢኖር እርሱን ማገልገል ነው።

እግዚአብሔርን በማወቅ ማደግ የሚለውን ኃሳብ ለመግለፅ በሕይወቴ ጌታ ያለማመደኝን እውነተኛ ምሥክርነት መግለፅ እፈልጋለሁ።

በአሥራ ዘጠኝ ሰዓዎቹ የመጀመሪያ ዓመታት በአሰላ ከተማ ሆኜ በፀሎት በጣም እተጋ ነበር። በዚያን ወቅት ሙሉ ጊዜ የሰጠ አገልጋይ እኔ ብቻ ስለነበርኩ ብዙ ኃላፊነት ነበረብኝ። በአዳር ፀሎት መሳተፍ የማይችሉትን ወገኖች ቀን አብራራቸው ስፀልይ እውላለሁ፤ በቀን የፀሎት ጊዜ የማይመቻቸውን ደግሞ በአዳር ፀሎት ጊዜ አብረውኝ እንዲፀልዩ አደርግ ነበር። ጊዜውም የከፋ የሥደት ጊዜ ስለነበር በተቻለ መጠን ሁሉንም ጊዜ በጥንቃቄ ለማገልገል ጥረት አደርግ ነበር። በተለይ አዳር ፀሎት ካደረግን በኋላ ሳይነጋ ተራ በተራ እየወጣን ወደየቤታችን እንሄድ ነበር። አንድ ቀን አበራ ጥላሁን የሚባል ወንድማችን ቤት አዳር ፀሎት አድርገን እንደተለመደው ሳይነጋ አንድ በአንድ ወጥተን መሄድ ጀመርን፤ እኔም ብቻቴን ወጥቼ በግምት ሁለት መቶ ሜትር ያህል እንደሄድኩ ድንገት ሰማዬ እንደ ፍም እሳት መስሎ ተለወጠብኝ። ይህም በሰማይ ላይ ከአድማስ እስከ አድማስ ይታይ ነበር። እኔም ከእግዚአብሔር ግርማና ክብር የተነሳ የምሞት መሰለኝ፤ ሰውነቴ በሙሉ ተዝለፈለፈ፤ ብርክና መንቀጥቀጥ ሞላኝ፤ ወዲያው የእግዚአብሔር ድምፅ መጣ።

እንዲህ ሲል “ሰዎች አያዩኝም እንጂ እኔ ሁልጊዜ እንዲሁ አለሁኝ” ደግሞም በጣም አጭር ጊዜ ነበር፤ ነገር ግን በሕይወቴ አንድ ታላቅ ነገር ቀረልኝ። ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ሳስብ በዚያን ጊዜ ያየሁት ድንቅ ነገር ይመጣብኛል፤ ከዚያ በፊት ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ብናገርም በዚያ ሁኔታ እላውቀውም ነበር። ከዚያ በኋላ ግን ስለ እግዚአብሔር ታላቅነት ከመናገር አልፎ የእግዚአብሔርን ታላቅነት በሕይወቴ ማወቅ ቻልኩ።

በ1971 ዓ.ም. ደግሞ ሻሸመኔ ሄጄ አፈወርቅ በሚባል ወንድም ቤት በእንግድነት አርፈኩ ነበር። በዚያም ዕለት ብቻቴን የምሸት ፀሎት ጊዜ ነበረኝ፤ ልክ አምስት ሰዓት አካባቢ በፀሎት ላይ እንዳለሁ የአጋንንት መንጋ እንደ እሳት ፍንጣቂ ሆነው መጡብኝ፤ ባሕሪያቸው በአጥፊነት የተሞላ ነው። ከፋታቸውን በቃል መግለፅ አይቻልም፤ እርኩስ መናፍስት መባላቸው ያንስባቸዋል፤ እውነትም እርኩሳን ናቸው። አንዱ አጋንንት ቢፈቀድለት በምድር ላይ ያለውን ብዙ ነገር ከመቅጽበት ማጥፋት የሚችል ነው። እንግዲህ የአንድ አጋንንት ኃይል ይህንን ያህል ሆኖ እነዚያ ሁሉ በአንድነት ተሰብስበው በአጥፊነት ባህርያቸውና በእርኩስነታቸው ወደ እኔ ሲመጡ የተሰማኝን በቃል መግለፅ አልቻልኩም። በቅጽበት ግን ጌታ መጣና በተናቸው፤ ለዘለዓለም ክብርና ምሥጋና የእርሱ ይሁን።

ይህ ሲሆን በእንቅልፍ ሰመመን ውስጥ ሆኜ አልነበረም፤ ሙሉ በሙሉ በፀሎት በረከት ውስጥ ነበርኩኝ፤ እንግዲህ አንዱ አጋንንት ይህንን ያህል ለማጥፋት የሚቻለው ከሆነ እነዚያ ሁሉ በአንድነት ሆነው ያላቸውን ኃይል ማን መገመት ይችላል? እነዚህን ሁሉ መበተን የቻለ ጌታ ደግሞ ኃይሉ ምን ያህል እንደሆነ ማን መገመት ይችላል? በእውነትም በሰማይና በምድር ያለ ፍጥረት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከክ ዘንድ ይገባዋል። በዚያን ጊዜ ያየሁት የጌታን ሁሉን ቻይነቱን ነው። ወዲያውኑ የጌታ ድምፅ ወደ እኔ መጣ፤ “ታውቃለህ ለፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔር ጥበቃ ባይኖር ፍጥረት ሁሉ በቅጽበት ወደ ኢምንትነት ይለወጥ ነበር” አለኝ።

ብዙ ጊዜ በአንድ አገር ረሐብ ሲሆን ወይም የምድር መናወጥ ሲሆን፤ ወይም ጦርነት ተነስቶ ሕዝብ ሲተላለቅ ብዙ ሰዎች እግዚአብሔር ቢኖር ኖሮ ይህ ሁሉ ጥፋት በሰው ልጆች ላይ አይመጣም ብለው የስንፍናን ቃል ይናገራሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥበቃ ባይኖር ኖሮ አለም ምን እንደሚገጥማት እውቅሁ። የእግዚአብሔር ጥበቃና የጌታን ታላቅነት እኔም እየሁ።

ከዚያ በፊት ጌታ በተለያዩ ሁኔታ ቢገለጽልኝም የጌታን ታላቅነት በዚህ መልኩ አይቼ አላውቅም ነበር። እንደዚያ ቀንም ጌታን ያከበርኩበትና ያመሰገንኩበት ጊዜ ያለ አይመስለኝም። የእግዚአብሔር ጥበቃና የጌታ ታላቅነት ሳስብ ያ አስደናቂ ልምምድ አሁንም ቢሆን አይረሳኝም። ታዲያ አሁን ጌታ ታላቅ ነው ስል በአንደበቴ ብቻ ሳይሆን ባየሁት ልክ ታላቅነቱን እናገራለሁ።

በ1972 ዓ.ም. ደግሞ ወንድጌንት ኬላ ሕይወት ብርሃን ቤተክርስቲያን ባዘጋጁት ኩንፍራንስ ላይ ላገለግል ሄጀ ነበር። በዚህ ወቅት ማረፊያ ቤት የተዘጋጀልኝ በአቶ ስዩም እሸቴ ቤተሠብ ዘንድ ነበር። ከኩንፍራንስ በኋላ ቤታቸው ለፀሎት ምቹ ስለነበር ረዘም ላሉ ቀናቶች በዎምና በፀሎት ለመቆየት ወሰንኩ። (ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከአቶ ሥዩም ቤተሠብ ጋር እንደ እንድ ቤተሰብ ነን) ታዲያ እንድ ቀን ወደማታ ከፀሎት ላይ ተነስቼ ገና በአልጋዬ ላይ ለማረፍ ጋደም እንዳልኩ፤ በቅጽበት ሰማይና ምድር በጌታ ክብር ተሞልቶ ታየኝ። ከዚያም በምዕራብ በኩል ጌታ ከደመና ውስጥ ሲገለጽ አየሁት፤ ደመናው ልክ እንደልብስ ከላዩ ላይ ተጠቀለለ። በዚያን ጊዜ ፍጥረት ሁሉ በፍርሐት ይንቀጠቀጥ ነበር፤ ተራራው ወንዙም፣ ዛፉም፣ እንሰሳው፣ ሰው ሁሉ ይንቀጠቀጥ ነበር። ከግርማውና ከክብሩ የተነሳ የማይንቀጠቀጥ ፍጥረት አልነበረም። የሁሉም ፍርኃት ግን የጭንቅ ፍርኃት አልነበረም። ጌታ ከዚያ ደመና ሲገለጥ በሰማይና በምድር መሐከል ነበር። ይህንን ያህል ይረዝማል ብሎ መገመት አይቻልም።

ሰው ብቻ ሳይሆን ፍጥረት ሁሉ የጌታ ምጽአት መሆኑን ይረዳል። የጌታ ምጽአት መሆኑን ማንም ለማንም መናገር አያስፈልግም ነበር። ሁሉም ያውቃል። ውበቱን ግርማውን ክብሩን፣ መግለጽ አይቻልም። አይቶም ዝም ማለት አይቻልም። ምን አይነት ድንቅ ልምምድ መሰላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ቦታ “ጌታ በደመና ይገለጣል፤ ሲመጣም ይታያል” የሚለው ምሳሌያዊ ደመና ሳይሆን ቃል በቃል በሰማይ በደመና እንደሚገለጥ አወቅሁ። (ሉቃ. 21:27፣ ማቴ. 24:30፣ ሐዋ 1:1-11)።

እኔም የጌታ ምጽአት መሆኑን ተረድቼ በታላቅ ደስታ ውስጥ እያለሁ በቅጽበት አይን ተነጠቅሁ።

ለሁለተኛ ጊዜ ንጥቀትን ተለማመድኩ። በመጀመሪያ የተለማመድኩት 1970 ዓ.ም. ነበር። በቤቴ የጾምና የፀሎት ፕሮግራም ወስጄ እያለሁ፤ እንድ እለት ልክ ከቀኑ አሥራ አንድ ሰዓት ላይ ከፀሎት እንደተነሳሁ ድንገት በተከታታይ የመለከት ድምጽ እሰማለሁ። ይህ የመለከት ድምጽ ምድርን ሁሉ ሞላ። በዚያን የመለከት ድምጽ የማይንቀጠቀጥ ፍጥረት አልነበረም። ያ በተከታታይ የሚነፋው የመለከት ድምጽ የጌታን ምጽአት ነበር የሚያውጀው። ቃላት የለውም፤ ግን ፍጥረት ሁሉ የጌታ ምጽአት ይረዳል፤ ሰማይና ምድር በቅጽበት በክብሩ ተሞላ። እኔ ለመነጠቅ ንጉሼ እያለ፤ እንዴት ይሆን የምነጠቀው እያልኩ ሳለሁ መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው አይነት በቅጽበት ዓይን ተነጠቅሁ። ምን አይነት ደስታ እንደነበረኝ መግለጽ አልችልም።

በዚያን የንጥቀት ኃይል ውስጤ ተለውጦ ቀረ። ሞተው የተነሱ ብዙ ሰዎች አሉ፤ ከእኛ ይልቅ ስለሞት ምንነት በልምምድ ያውቃሉ። እኔም ንጥቀት ሁለቴ ተለማምጃለሁና ለሰው ማስረዳት ባልችልም ለእኔ እንግዳ አይሆንብኝም። ሁለቱም የንጥቀት ልምምድ የጌታ ዳግም ምጽአት ናፍቆት ሞልቶብኝ ቀረ። አሁንም ናፍቆቱ በውስጤ ትኩስ ነው። ባወራውም፣ ብሰማም ደስ የሚያሰኘኝ የጌታ ምጽአት ነው። በአለም ላይ የተመረጡ መዝናኛ ሥፍራዎች ሁሉ ሊያስረሱኝ አይችሉም። ለሰው የሚታየው ሥጋዊ ሰውነቴ እንዳለ ነው። ለሰው የማይታየው የውስጥ ሰውነቴ ግን ሁለት ጊዜም ባለፍኩበት የንጥቀት ኃይል ተለውጦ ቀርቷል። ለእኔ ከሰማያዊ አገር በሥተቀር የሚናፍቀኝ የለም። ይህ የአጭር ጊዜ መንፈሳዊ ሞቅታ አይደለም። ከዚህም በኋላ የሚለውጠውም ነገር የለም።

ክርስቲያን የሆነ ሁሉ በዚህ አይነት ልምምድ ውስጥ ማለፍ አያሥራልገው ይሆናል። ይሁን እንጂ በፀሎት እየተጉ ለሚኖሩ ሁሉ እግዚአብሔር በወደደው መንገድ ክብሩንና ታላቅነቱን ይገልፀላቸዋል።

2. በጸጋ ስጦታዎች ማደግ

“ነገር ግን በጌታችን በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ” (2ኤጥ. 3:18)። ቀደም ሲል እግዚአብሔርንና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ስለ ማደግ አይተናል፤ በመቀጠል ደግሞ በጸጋ ስለ ማደግ በሚለው ኃሳብ ላይ ኢናተኩራለን።

በዚህ ጥቅስ ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ማደግ እንዳለብን ሁሉ በጸጋም ማደግ እንደሚኖርብን ይናገራል። ጸጋ ማለት ነፃ የሆነ የእግዚአብሔር ስጦታ ማለት ነው። ወደ ዋናው ነጥብ ከመሄዳችን በፊት ጸጋን በሦስት ክፍለን እናያለን።

አንደኛው አጠቃላይ ጸጋ የምንለው ሲሆን፡- ይህም ለፍጥረት ሁሉ የተሰጠ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። አየር፣ የፀሐይ ብርሃን፣ የፀሐይ ሙቀት፣ ዝናብ የመሳሰሉት ሁሉ ነፃ የእግዚአብሔር ስጦታዎች ናቸው (ማቴ. 5:45፣ 6:25-30)። ፍጥረት ሁሉ የእነዚህ ነፃ ስጦታ ተጠቃሚ ነው። ስለ እነዚህ ነፃ ስጦታዎች እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑ ሰዎች በጣም ጥቂቶች ሊሆኑ ይችላሉ። ብዙ ሰዎች ተፈጥሮ ያስገኘው ነው ብለው ለእግዚአብሔር አድናቆት የላቸውም። ነገር ግን ተፈጥሮን በራሱ ያስገኘው ምንም ነገር የለም፤ ተፈጥሮን ያስገኘው የሚቆጣጠረውም እግዚአብሔር ነው። ይሁን እንጂ ሰው ሁሉ ከተፈጥሮ ለሚያገኘው ጥቅም ዋጋ መክፈል ቢኖርበት እንዴት መኖር ይችል ይሆን?

ሁለተኛው አዳኝ ጸጋ ወይም ልዩ ጸጋ የምንለው ነው፡- ይህም በኔታ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኝ ደኅንነት ነው (ሮሜ 3:24)። ጸጋ የሚለው ቃል ከደህንነት ጋር በተያያዘ ሁኔታ በክርስትና ሃይማኖት ብቻ የታወቀ ነው። ቢሆንም በሕዝብ ክርስቲያኑ ዘንድ የተለመደ ቃል ሆኖ ሳለ የጸጋ ተጠቃሚዎች ግን በጣም ጥቂቶች ናቸው። እግዚአብሔር ሰዎችን ሁሉ ለመዋጀት ጸጋን እንዳዘጋጀ እያወቁ ሕግን በመጠበቅ በሥራችን እንድናለን ብለው የእግዚአብሔርን ጸጋ የጣሉ ክርስቲያኖች ነን የሚሉ ጥቂቶች አይደሉም። ሐዋርያው ጳውሎስ “ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንዲጸድቅ እንጂ በሕግ ሥራ እንዳይሆን አውቀን ሥጋን የለበሰ ሁሉ በሕግ ሥራ ስለማይጸድቅ እኛ ራሳችን በሕግ ሥራ ሳይሆን በክርስቶስ እምነት እንጸድቅ ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ እምነናል” ይላል (ገላ. 2:16)። እግዚአብሔር ያዘጋጀው ጸጋ ለሁሉም የሚበቃ ስለሆነ የጸጋው ተጠቃሚ ለመሆን የሚያስፈልገው እራስን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር የጸጋ ዙፋን በእምነት በመቅረብ ነው (ዕብ. 4:16)።

ሦስተኛው የጸጋ ስጦታ በመንፈስ ቅዱስ የሚሰጠን ልዩ ልዩ ጸጋ ነው (ሮሜ 12:6)፡- በዚህ ክፍል የምናተኩረው በጸጋ ስጦታዎች አጠቃቀም ላይ ሳይሆን በጸጋ ማደግ በሚለው ኃሳብ ላይ ብቻ ይሆናል። በ2ኛው 3:18 ላይ “በጸጋ እደጉ” ሲል በመንፈስ ቅዱስ

በሚሰጠን ጸጋ ስለ ማደግ ያሳስበናል። በዚህ በሦስተኛ የጸጋ ስጦታ የሚካኑት በክርስቶስ ኢየሱስ ደም የተዋጁና ዳግም ተወልደው ክርስቲያን የሆኑ ብቻ መሆናቸውን ማወቅ ይኖርብናል። ስለሆነም ቅዱሳን ሁሉ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታ አላቸው። “ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደመሆናችሁ፤ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሎ” ይላል (1ኛ. 4:10)።

እግዚአብሔር ለቅዱሳን ሁሉ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችን የሰጠበት ምክንያት በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ለማምለክና ለማክበር ያስችለን ዘንድ ሲሆን በሁለተኛ ደረጃ እርስ በርሳችን ለመተናነጽ እንድንችል ነው (ዮሐ. 4:24፣ 1ቆሮ. 14:26)። ስለሆነም የጸጋ ስጦታን የተቀበለ ለግል ጥቅሙ እንደተሰጠው አድርጎ ማንም ሊያስብ አይገባውም። መንፈስ ቅዱስ ለእያንዳንዱ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎችን መስጠቱ ለጋራ ጥቅም እንጂ ለግል ጥቅም አይደለም።

“ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስን መግለጥ ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል” ይላል (1ቆሮ. 12:7)። በዚህ ጥቅስ ውስጥ “ለእያንዳንዱ” በሚለው ቃልና “ለጥቅም” በሚለው ቃል መካከል በታዋቂነት የቀረ ቃል አለ። ይህም “ለጋራ” የሚል ቃል ነው። አስተውለን ካላየን ለእያንዳንዱ ለጥቅም ይሰጠዋል የሚለውን ቃል “ለጥቅሙ” ይሰጠዋል ብለን በቀላሉ ልናልፈው እንችላለን። የ1980 ዓ.ም. አማርኛ ትርጉም እንደዚህ ተጽፏል “ለእያንዳንዱ መንፈስ ቅዱስን የመግለጥ ስጦታ የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው”። በተጨማሪም ሌሎች የእንግሊዝኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞችን ማመሳከር ይቻላል።

ስለ ጸጋ ስጦታዎች ሲነሳ ብዙ ክርስቲያኖች ቶሎ የሚያስታውሱት በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ስለተጻፉት ዘጠኙ ስጦታዎች ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ሲጽፍ ለምሳሌ ያህል ብሎ ባይጽፍም እነዚህ ለምሳሌ የጠቀሳቸው የጸጋ ስጦታዎች ናቸው። በዚህ ክፍል ውስጥ ያልጠቀሳቸው ነገር ግን በሌላ መልእክቱ “የጸጋ ስጦታ” ብሎ የጠቀሳቸው ሌሎችም የጸጋ ስጦታዎች መኖራቸውን በግልጽ መረዳት እንችላለን። በሮሜ 12:6-8 ላይ የተጠቀሱትን የጸጋ ስጦታዎች ብናይ አገልግሎት፣ ማስተማር፣ መምከር፣ መስጠት፣ ማስተዳደር፣ በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ አልተጠቀሱም።

ይህ ለማስረጃ ያህል ነው እንጂ በሌሎች መልእክቶች ውስጥ በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ የተገለጹ ብዙ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች መኖራቸውን እንረዳለን።

ሐዋርያው ጳውሎስ እነዚህን የጸጋ ስጦታዎች የጠቀሰው አዘውትረው በቤተክርስቲያን የሚገለጹ በመሆናቸው እንጂ ዓላማው የጸጋ ስጦታዎችን በቁጥር ማቅረብ አልነበረም። የጸጋ ስጦታዎች የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ስለሆኑ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በቁጥር ሊወሰን እንደማይቻል ልንገነዘብ ይገባል።

የቃላት አጠቃቀም ጉዳይ ሆነና ነው እንጂ በገላ. 5:22 የመንፈስ ፍሬ ተብለው የተዘረዘሩትም ቢሆኑ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው። ጸጋ ነፃ ስጦታ ነው ካልን ዘንድ እነዚያም የመንፈስ ፍሬዎች እንዲሁ በጸጋ የተሰጡን እንጂ እኛ ስላደረግነው በጎ ሥራ የተሰጡን አይደሉም፤ ወይም ለአንዳንዶች እንደሚመስላቸው መንፈሳዊ ከመሆናችን የተነሳ የምናፈራቸው ባሕርያት አይደሉም። ምክንያቱም ከእኛ የተገኙ ፍሬዎች ሳይሆኑ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች ናቸውና። መንፈስ የሚለው ቃል የሚያመለክተው የሰውን መንፈስ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስን ነው።

የመንፈስ ፍሬ ብሎ በመጀመሪያ ደረጃ የጠቀሰው ፍቅርን ነው (ገላ. 5:22)። በ1ቆሮ. 12:31 ላይ ደግሞ ከሁሉ የሚበልጥ የጸጋ ስጦታን በብርቱ ፈልጉ ብሎ እርሱም ፍቅር መሆኑን በማያያዝ በምዕራፍ 13:1 ላይ ይገልጻል። ስለዚህ የመንፈስ ፍሬ ተብሎ የተጠቀሰው “ፍቅር” የጸጋ ስጦታ ከሆነ ሌሎች ከፍቅር ጋር ተያይዘው የተጠቀሱትም የመንፈስ ፍሬዎች ናቸው ማለት እንችላለን። በተጨማሪም “እምነት” የሚለውን ቃል የመንፈስ ፍሬ ከሚለው ጋር በገላ. 5:22 ላይ የተጠቀሰ ሲሆን በ1ቆሮ. 12:8-11 ላይ ደግሞ የጸጋ ስጦታ በማለት ተጠቅሶ እናገኛለን።

እነዚህ የመንፈስ ፍሬዎች በግል ሕይወታችን እንድንታነጽበት የተሰጡን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ወይም በውስጣችን የሚኖሩ የመንፈስ ቅዱስ ባሕርያት ሲሆኑ የጸጋ ስጦታዎች የምንላቸው ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን ለማንጽ ለጋራ ጥቅም የተሰጡን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ናቸው። ለጋራ ጥቅም መባሉ እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ሌሎችን ለማንጽ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሲሠራ እኛም በጋራ እንደምንታነጽበት

ለማመልከት ነው። መንፈስ ቅዱስ በማናቸውም ሁኔታ በውስጣችን ሲያልፍ ሳያንጸንና ሳይባርከን አያልፍምና።

የመንፈስ ፍሬ የምንለውም ሆነ የጸጋ ስጦታዎች እያደጉ መሄድ እንዳለባቸው ልንገነዘብ ይገባል። ስለሆነም እንዴት ማድግ እንደሚችሉ “በመንፈሳዊ ሕይወት ለማድግ አስፈላጊ ነገሮች” በሚለው ክፍል ውስጥ ወደፊት በዝርዝር የምናየው ይሆናል። ከዚህ ቀጥሎ የጸጋ ስጦታዎችን ከአገልግሎት ጋር በተያያዘ መልኩ በአራት ክፍሉን ለማየት እንሞክራለን።

1ኛ. በመድረክ አገልግሎት ጊዜ የሚገለጡ የጸጋ ስጦታዎች ሲሆኑ እነዚህም ከስብከትና ከማስተማር ጋር የተያያዙ ናቸው።

2ኛ. ከአስተዳደር ወይም ከአገዛዝ ጋር ተያይዘው የሚገለጡ የጸጋ ስጦታዎች ናቸው። የጥበብና የእውቀት ጸጋዎች በሁሉም የአገልግሎት ክፍል ውስጥ አስፈላጊ ቢሆኑም በይበልጥ ግን በእነዚህ በሁለቱ የአገልግሎት ክፍሎች ውስጥ እጅግ አስፈላጊ ናቸው። እውቀት የተሰወረውን ነገር በመንፈስ ቅዱስ መረዳት ሲሆን ጥበብ ደግሞ የተገለጠውን እውቀት በሥራ ላይ የማዋል ዘዴ ነው። ስለሆነም በመድረክ አገልግሎትና በአስተዳደር ሥራ ላይ ያለ ሰው እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ከሌሎች ፍሬ ሊኖረው አይችልም።

3ኛ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በቀጥታ የሚያልፍበት የአገልግሎት ጸጋ ነው። ይህም ትንቢት መናገር፣ መገለጥ፣ ታምራትን ማድረግ የመሳሰሉትን የጸጋ ስጦታዎች የሚያዝ ነው። “የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚያልፍበት አገልግሎት” ሲባል በሌሎች የአገልግሎት ክፍሎች ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ አይኖርም ለማለት አይደለም። ነገር ግን በሦስተኛው የአገልግሎት ክፍል ውስጥ በቀጥታ መንፈስ ቅዱስ ካለፈበት በስተቀር ማንም ሰው ጸጋው አለኝ ብሎ ተዘጋጅቶ ሊፈጽማቸው አይችልም።

ትንቢት ለመናገር፣ ታምራትንም ለማድረግ ትልቅ እምነት ከሰዎች ይጠበቃል ብለን እናስብ ይሆናል። ይሁን እንጂ የእምነትን ኃይል በሚጠቀምባቸው ሰዎች ውስጥ የሚያሳልፈው መንፈስ ቅዱስ ነው። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በራሱ ጊዜ ድንቅና ታምራትን ማድረግ ሲፈልግ ወይም ከእግዚአብሔር ዘንድ መልእክት ለማስተላለፍ ሲፈልግ የሚጠቀምባቸውን ሰዎች በእምነት ሞልቶ በማንሳሳት ማድረግ የፈለገውን ይፈጽማል እንጂ ማንም ሰው በራሱ ጊዜ

ተዘጋጅቶ ከእግዚአብሔር የሆነውን ትንቢት ሊናገር ወይም መገለጥን ሊያመጣ ወይም ድንቅና ታምራትን ማድረግ አይችልም። የመድረክ አገልግሎትና የአስተዳደር አገልግሎት ጸጋ ያለው አገልጋይ በራሱ ጊዜ ተዘጋጅቶ በመንፈስ ቅዱስ ላይ በመታመን አገልግሎቱን መፈጸም ይችላል።

4ኛ. ቅዱሳንን በገንዘብና በጉልበት በማገልገል የሚገለጥ ስጦታ ነው። በሮሜ 12:7-8 ላይ “አገልግሎት ከሆነ በአገልግሎታችን እንትጋ . . . የሚሰጥም በልግስና ይስጥ” የሚል ቃል እናገኛለን። ሁሉንም ዓይነት የእግዚአብሔር ሥራ አገልግሎት ብለን እንጠራዋለን። መስበክ፣ ማስተማርና ማስተዳደርም ቢሆን አገልግሎት ነው። ነገር ግን በሮሜ 12:7-8 ላይ አገልግሎት ተብሎ የተጠቀሰው የጉልበት አገልግሎት ወይም የልግስና አገልግሎትን ነው። ከመጀመሪያው ሲጠቀስ “እንደተሰጠንም ጸጋ ልዩ ልዩ አለን” ብሎ ስለጀመረ አገልግሎትና መስጠት የጸጋ ስጦታዎች ናቸው ማለት እንችላለን። ምንም እንኳን መስጠት ሁሉንም የሚመለከት ቢሆንም በልግስና ለመስጠት በዚህ ጸጋ የተሞሉ ክርስቲያኖች መኖራቸውን ያመለክታል።

ስለሆነም እነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ሁሉም ባለማቋረጥ ማደግ ይኖርባቸዋል። ወደ አገልግሎት ከመሰማራት በፊት በጸጋ ማደግ ያስፈልጋል። በጸጋ የሚያድጉ ክርስቲያኖች አገልግሎታቸው ሊሸፈን አይችልም፤ በጸጋ ያደጉ ክርስቲያኖች አገልግሎታቸው አይሰለችም። በጸጋ ስጦታ ባደጉ አገልጋዮች የምትጠቀም ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ድርቀት አይዛትም። ጸጋን በምትለማመድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ጸጋው ገብቶ የሚያገለግል አገልጋይ ይታወቃል።

ስለዚህም በአገልግሎት ከመጠመድ በፊት በጸጋ ማደግ አስፈላጊ ነው፤ ሁሉም በተሰጠው ጸጋ ቢያድግ የአገልግሎቱን ሥፍራ ያውቃል፤ የአገልግሎቱን ሥፍራ ያወቀ ከሆነ ደግሞ በአገልግሎት ሥፍራ መቆም ይችላል፤ ሁሉም የአገልግሎታቸውን ሥፍራ አውቀው በሚያገለግሉበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትርምስ አይኖርም። ቤተ ክርስቲያንም አገልግሎቷን እየፈጸመች ወደ ክርስቶስ መላት መድረስ ትችላለች።

3. በእግዚአብሔር ፍቅር ማደግ

“ጌታ እርስ በእርሳችሁ ያላችሁን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችሁን ያብዛ ይጨምርም” (1ተሰ. 3:13)። “. . . ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህን እጸልያለሁ” (ፊልጵ. 1:11)። የክርስትና ሕይወት የተመሠረተው በፍቅር ላይ ነው፤ ጌታ ነፍሱን አሳልፎ መስጠቱ ስለ ፍቅር እንደሆነ ተናግሯል። “ነፍሱን ስለ ወዳጆቹ ከመስጠት ይልቅ ከዚህ የሚበልጥ ፍቅር ለማንም የለም” (ዮሐ. 15:13)። “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህ ፍቅርን እናውቃለን” (1ዮሐ. 3:16)።

ፍቅር በመልካም ስጦታ ይገለጣል፤ ይሁን እንጂ መልካም ስጦታ ሁል ጊዜ የፍቅር መግለጫ ላይሆን ይችላል። የእግዚአብሔር ስጦታ ግን ሁልጊዜ ከፍቅር የተነሳ ነው፤ ስጦታው ቀርቶ ቁጣው እንኳን ከፍቅር ነው። እግዚአብሔር ፍቅሩን ለዓለም የገለጠው በመልካም ስጦታ ብቻ ሳይሆን አንድ ልጁን መስዋዕት አድርጎ በመስጠት ነው፤ እርሱም ከመልካም ስጦታ ሁሉ በላይ ነው። እንዲህም ሆኖ የዓለም ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፍቅር አላወቀም። “በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገለጠ በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኳልና” (1ዮሐ. 4:9)።

እግዚአብሔር ልጁን በመስጠት ብቻ አላቆመም፤ ፍቅሩን የገለጠበትን ስጦታ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ለተቀበሉት ደግሞ ፍቅሩን ሰጠ። ሰው ፍቅሩን በተለያየ መንገድ መግለጥ ይችላል፤ ፍቅርን ግን መስጠት አይችልም። እግዚአብሔር ግን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአማኞች ሕይወት ውስጥ ፍቅሩን ያፈላል። “በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋው አያሳፍርም” (ሮሜ 5:5)።

ከራሱ ልብ ፍቅርን አውጥቶ በሚወደው ሰው ልብ ውስጥ ፍቅርን ማፍሰስ ማን ይችላል? እግዚአብሔር ግን ለእኛ ያለውን ፍቅር በልባችን አፈሰሰና አሳየን፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እንደሚወደን ያወቅነው በስጦታው ብቻ ሳይሆን ፍቅሩን ተቀብለን በማየታችን ነው። “የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን ልንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ” (1ዮሐ. 3:1)።

ይህም ፍቅር በአንድ ወቅት በልባችን ፈሰሶ የሚያቆም ሳይሆን ዘወትር ወደ እርሱ በቀረብን ቁጥር አብዝቶ የሚፈሰስ ነው። የጌታ ፍቅር ስፋቱና ርዝመቱ ቁመቱና ጥልቀቱ ምን ያህል እንደሆነ አይታወቅም እጅግ ሰፊ ነው፤ እጅግም ጥልቅ ነው (ኤፌ. 3:18)። የእግዚአብሔር ፍቅር በሚሊዮን በሚቆጠሩ አማኞች ልብ ውስጥ ፈሳል፤ አሁንም ይህ ፍቅር ሳያቋርጥ በልባችን ሲፈስ ቢውል እርሱ አይቀንስም፤ እርሱ ፍቅር ነውና እኛ በፍቅር ውስጥ፤ ፍቅሩም በእኛ ውስጥ እንዲኖር ይሻል (1ዮሐ. 15:9)።

ጌታ ፍቅሩን የሞላኝ እለት ሳስበው ዛሬም ይደንቀኛል። መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ወደጌታ የመጣሁ ብቸኛ መንገደኛ ነበርኩ። ከፍቅሩ ሆኖ በፍቅሩ ገመድ እየሳበኝ ወደእርሱ ያመጣኝ ጌታ ነው። ታዲያ ተራራና ቋጥኝ እየባጠጥኩ በብዙ ፍለጋ ወደራሱ አመጣኝ እንጂ በሜዳ እየጋለበኩ አልነበረም። ጓላ አገኘሁት፤ ያገኘሁት እለት በአጠገቤ ቆሞ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት አጠመቀኝ። ያኔ እንደእኔ በምድር ላይ የተወደደ ያለ አልመሠለኝም ነበር። እኔም ባለማቋረጥ ለሊትና ቀን በምና በፀሎት መትጋት ጀመርኩ። ከስወታዎቼ ምንም አልለመንኩትም። ነገር ግን ፍቅሩን ብቻ ነበር። የእውነተኛ ክርስቲያኖች መለያ ምልክት ፍቅር መሆኑን ተረድቼ ነበርና።

አንድ ፅላት መጽሐፍ ቅዱሴን ተመስጫ ሳነብ እንዲህ የሚል ቃል አገኘሁ። “የሚወደኝን አባቴ ይወደዋል፤ እኔም እወደዋለሁ፤ እራሴንም እገልጥለታለሁ” ይላል (ዮሐ. 14:21)። በተለይ “እራሴንም እገልጥለታለሁ” የሚለው ቃል ልቤ ውስጥ ገብቶ እርሱን ለማየት ልዩ ናፍቆት ፈጠረብኝ። ታዲያ በዚያን ሰዎች ፀሎቴ ይህ ብቻ ሆነ። እንደምወደው በጣም እርግጠኛ ነኝ።

አንድ ምሽት ብቻዬን ሳሎን ተንበርክኬ እንዲህ እያልኩ መፀለይ ጀመርኩ “ጌታ ሆይ ሕልውናህን ተጠራጥራ አይደለም፤ ለሚወደኝ ራሴን እገልጥለታለሁ ብለሃልና እንደምወደህ እርግጠኛ ነኝ። ስለዚህ እንደቃልህ ራሴህን ግለጥልኝ” እያልኩ አጥብቄ እየተማፀንኩት ሳለ ድንገት ከፊት ለፊቴ ድቅን አለ። ከግርማው የተነሳ መልኩን ማየት አልቻልኩም። ብቻ ሥጋዬና አጥንቴ የቀለጠ መሰለኝ፤ ዮሐንስ ባየሁት ጊዜ እንደሞተ ሰው ሆኜ ከእግሩ በታች ወደቅሁ እንዳለው አይነት እኔ የምሞት መሰለኝ። በዚያን ቅጽበት ራሴን ሁለት ሰው ሆኜ አገኘሁት። አንደኛው እኔ እሞታለሁና ተለየኝ የሚል ነበር።

ሁለተኛው እኔ ደግሞ በውስጤ ከሚፈሰው ፍቅሩና ርህራሄው የተነሳ እባክህ አትለየኝ ብሎ የሚማጠነው ነበር። በዚያን ጊዜ ከእርሱ ልዩ ፍቅር ወደውስጤ በማያቋርጥ ሁኔታ እንደጀረት ይፈስ ነበር።

ማንም ሰው ይህን አይነት ልምምድ ቢገጥመው ሁለት አይነት ሰው መሆኑ አይቀርም፤ ስጋችን ግርማውንና ክብሩን መሸከም አይችልምና መንቀጥቀጥና መዘል ይመጣብናል። ነፍሳችን ደግሞ ፊት ለፊት እርሱን ማግኘቱ ጥሩ አጋጣሚ ይሆናልና አትለየኝ ብላ መማፀኗ አይቀርም። ታዲያ ያንን የፍቅር ጌታ አይቶ መርሳት አይቻልም። በምናፈቅረው ሰው መኃል የጊዜና የሥፍራ ርቀት አይቻልም። ለምናፈቅረው ሰው መኃል የጊዜና የሥፍራ ርቀት ሲፈጠር ቀስ በቀስ የነበረው ፍቅር መቀነሱ አይቀርም። አብረንም ብንኖርም ናፍቆት ደግሞ አይኖረንም። ለጌታ ያለን ፍቅር ግን እንደዚህ አይሆንም። ፍቅሩን ጊዜና ሥፍራ አይወስነውም። አብሮን እያለ እንናቀጥለን። ፍቅሩ ሁልጊዜ አዲስ ነው። በእርግጥም እርሱ ትላንትና ዛሬም እስከዘላለም ያው ነው (ዕብ. 13:8)።

ሌላ ጊዜ ደግሞ የፆምና የፀሎት ፕሮግራም ይገፍ በቤት ነበርኩ። ለረጅም ሰዓታት በፀሎት ቆይቼ እረፍት ለማድረግ ተነሳሁ። ተንበርክኬ ስፀልይ ተደግፌ እፀልይበት በነበረ ትንሽ አልጋ ላይ ጋደም አልኩ። ድንገት መንፈስ ቅዱስ በላዬ ላይ እንደአውሎ ነፋስ ወረደብኝ። በዚህ ወቅት አሁንም የእግዚአብሔር ፍቅር እንደጀረት በውስጤ ይፈስ ነበር። ውስጤ በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞላ፤ ብቻ ሁለንተናዬ በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞላ፤ እኔው ራሴ በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ሆንኩኝ፤ ፍቅሩም በውስጤ ሆነ፤ እኔ ራሴ ፍቅር የሆንኩ መሰለኝ።

እንዲሁም ሆኖ ፍቅሩ አይጠገብም። በፍቅሩ ተሞላሁ ስል በውስጤ ስፍራ የሌለ ይመስላል። ግን ፍቅሩ አይጠገብም። ተሞልተን የሚያበቃ አይሆንም። ለረጅም ዓመታት በየደቂቃው እንኳን በውስጣችን ቢፈስ አንጠግበውም። ከዚህን እለት ጀምሮ ሮሜ 5:5 ለእኔ ልዩ ጥቅስ ሆነ፤ “በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለ ፈሰሰ ተስፋው አያሳፍረንም” ይላል። አሁንም የምፈልገው ፍቅሩን ነው። አልጠገብኩትም። ከእርሱ ፍቅር የሚበልጥ ምንም ነገር የለም፤ ሁሉም ሰወታ በፍቅሩ ውስጥ ይገኛልና።

የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን እየፈሰሰና እየጨመረ ሲሄድ በሦስት አቅጣጫ የምንለማመዳቸው ነገሮች አሉ፤ እነዚህን በዝርዝር ለማየት እንሞክራለን።

ሀ. አንዱና የመጀመሪያው ነገር በእግዚአብሔር መወደዳችንን የበለጠ ማረጋገጥ ነው። እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለዓለም በመስጠት ፍቅሩን ገለጠ፤ ይህም በስጦታ የተገለጠ ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ለሚታዘዙት ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጋር ፍቅሩን በልባቸው በማፍሰስ እንደሚወዳቸው ያረጋግጣል (ሐዋ. 5:32)። ታዲያ በእግዚአብሔር መወደድን ከማረጋገጥ የበለጠ ለሰው የሚያስፈልገው ነገር ምን አለ?

እስራኤላውያን በዚህ መልኩ የእግዚአብሔርን ፍቅር ስላልተለማመዱ ችግር በገጠማቸው ቁጥር የእግዚአብሔርን ፍቅር ይጠራጠሩ ነበር። እነርሱ የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚለኩት በዘዳ. 28:1-14 በተዘረዘሩት ምድራዊ በረከቶች ነበር።

በነብዩ ሚልኪያስ ጊዜ የነበሩ እስራኤላውያን ሕይወታቸው በማጉረምረም ተሞልቶ ነበር፤ በቤታቸውም በረከት አልነበረምና በእርሻቸውም በረከት ጠፋ፤ የሚያቀርቡት መስዋዕት ተቀባይነት አጣ። ስለዚህ እግዚአብሔር ክፉዎችን እንጂ እኛን አይወድም አሉ፤ እንዲያውም እግዚአብሔር በአመጸኞች ደስ ይለዋል ብለው አሙት፤ እግዚአብሔርንም ማገልገል ጥቅም የለውም፤ ትእዛዙንም መጠበቅ ኃዘንተኛ መሆን ነው ብለው አሰቡ (ሚል. 2:17፣ 3:14)።

በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በነብዩ ሚልኪያስ በኩል “ወድጃችኋለሁ... ስለዚህ እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም፤ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ ስለዚህ የጠፋችሁ አይደላችሁም” ብሎ ተናገራቸው (ሚል. 1:2፣ 3:6)። እነርሱ ግን እንደምትወደን በምን እናውቃለን? አሉ፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር መወደዳቸውን የሚለኩት በምድራዊ በረከት ነበርና፤ ስለዚህ ምድራዊ ኑሮ አልሳካ ሲላቸው እግዚአብሔር እንደሚወዳቸው መቀበል አቃታቸው። ምድራዊውን በረከት ያጡትም ትእዛዙን ባለመጠበቃቸው ነበር (ሚል. 1:6-8፣ 2:13፣ 3:7-9)። እርሱ በኪዳን የታመነ ቢሆንም እነርሱ በኪዳን አልጸኑም ነበርና በዘዳግም 28:15-68 ላይ የተፃፈው መርገም ተከተላቸው።

እግዚአብሔር በአዲስ ኪዳን የጠራን በሰማያዊ በረከት ሁሉ ሊባርከን ነው፤ “በክርስቶስ በሰማያዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ” (ኤፌ. 1:3)። አሁንም ቢሆን ዝንጉ የሆኑ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ፍቅር በዚህ በምድራዊ ስጦታ ሊያረጋግጡ ይፈልጋሉ፤ ስለሆነም አንድ ቀን የፈለጉትን ሲያጡ በእግዚአብሔር ላይ ማጉረምረማቸው አይቀርም። እግዚአብሔር ልጁን እንኳን ሳይራራ አሳልፎ የሰጠን ስለሆነ ሌላውን ነገር ሁሉ አብሮ እንደሚሰጠን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ይናገራል “ለዝላለች ያልራራለት ነገር ግን ስለራሳችን አሳልፎ የሰጠው ያው ከእርሱ ጋር ደግሞ ሁሉን ነገር እንዲያው እንዴት አይሰጠንም” (ሮሜ 8:32)።

ክርስቶስ ባለጠጋ ሆኖ በእርሱ ድህነት እኛ ባለጠንች እንሆን ዘንድ ስለ እኛ ብሎ ድኃ እንደሆነ ተጽፎልናል (2ቆሮ. 8:9)። ይሁን እንጂ በዚህ ዓለም ባለጠጋ እሆናለሁ ብሎ ክርስትናን የሚቀበል ቢኖር ተሳስቷል። “በዚች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖች ነን” ተብሎ ተጽፏል (1ቆሮ. 15:19)።

የእግዚአብሔርንም ፍቅር በምድራዊ ነገር ለማየት የሚሹ ሰዎች የተመኙትን ሲያጡ የእግዚአብሔርን ፍቅር መጠራጠር ይጀምራሉ፤ እግዚአብሔር ግን አብዝተው ለሚጠጉት ልጆቹ የሚሞላቸው ፍቅሩን ነው። እነርሱ በፈተና ሁሉ ውስጥ ቢገቡ፤ የችግር ማዕበል ቢከባቸው፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር አይጠራጠሩም፤ ያ በልባቸው የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እንደ እሳት ስለሚነድ ለአንድ አፍታ እንኳን የእግዚአብሔርን ፍቅር ሊጠራጠሩ አይችሉም።

ለ. በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የፈሰሰ ፍቅር እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችን እንድንወደው ያደርጋል። በብሉይ ኪዳን ሰዎች “እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ኃይልህ ውደድ” የሚል ሕግ ተሰጥቷቸው ነበር (ዘዳ. 6:5)። ይህም ፊተኛውና ከሁሉም የሚበልጥ ትዕዛዝ ነው፤ እግዚአብሔር ፍቅር ሆኖ ፍቅርን ይፈልጋል። ሆኖም እስራኤላውያን ይህንን ትእዛዝ መፈጸም አልተቻላቸውም። ምክንያቱም ትእዛዙ እግዚአብሔር አምላካቸውን መወደድ እንዳለባቸው ያሳስባቸዋል እንጂ አያዘዛቸውም።

ለአዲስ ኪዳን ሕዝብ ትዕዛዙ እንዳለ ሆኖ ፍቅሩን ጨምሮ ሰጠን፤ በልባችን የፈሰሰው የእርሱ ፍቅር መልሰን እርሱን እንድንወደው አስቻለን። “እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ” ይላል (1ጴጥ. 1:8)።

ለመውደድ ማየት ያስፈልጋል፤ እርሱን ግን ሳናየው እንዴት ልንወደው ቻልን? ምስጢሩም ይህ ነው እግዚአብሔር ልጁን ከሁሉ አብልጦ ይወደዋል (ማር. 9:7)። ስለዚህ በልባችን ያፈሰሰው ፍቅር ልጁን የሚወድበት ፍቅር ስለሆነ ያ በልባችን የፈሰሰ የእግዚአብሔር ፍቅር እርሱን ሳናየውም እንድንወደው ያደርገናል። ስለዚህ ነው ጌታ “ከእኔ ይልቅ አባቱን ወይም እናቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም፤ ከእኔ ይልቅ ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ አይገባም” ያለው (ማቴ. 10:37)። የእግዚአብሔርን ፍቅር ተቀብሎ ከእርሱ ይልቅ ሌላውን አብልጦ የሚወድ ቢኖር በእርግጥ የእርሱ ሊሆን አይችልም፤ ለምን ቢባል ከእርሱ የተቀበልነውና በወሰጣችን የፈሰሰው የእግዚአብሔር ፍቅር ልጁን ከሁሉ አብልጦ የሚወድበት ፍቅር ስለሆነ ነው።

ይሁን እንጂ ፍቅር በአንድ ወገን ምርጫም ስለሆነ ከእርሱ ይልቅ ሌላውን የሚወድ አይጠፋም፤ በኤፌሶን የነበረ መጋቢ ቀደም ሲል ይህን ፍቅር ተለማምዶ ነበር፤ በጊላ ግን ቀስ በቀስ ለጌታ ያለው ፍቅር መቀነስ ጀመረ። ሆኖም በአገልግሎቱ ይተጋ ስለነበር ለጌታ ያለውን ፍቅር በአገልግሎት ማካካስ እንደጀመረ አልታወቀውም። ጌታ ግን “የቀደመውን ፍቅርህን ትተሃልና ንስሐ ግባ፤ አለበለዚያ መቅረዝህን እወስድ-በሃለሁ” አለው (ራዕ. 2:1-2)።

በዚህ ዘመን ያሉ ብዙ አገልጋዮች ለጌታ ያላቸውን ፍቅር በአገልግሎት ብዛት ማረጋገጥ ይፈልጋሉ፤ እርሱ ግን በልባችን ውስጥ ያለውን ፍቅር ይመዝናል። ስለሆነም መቅረዙ እንዳይወስድበት የሚሻ ታማኝና ልባም ባሪያ ከሁሉም አስቀድሞ ለጌታው ያለውን ፍቅር ይጠብቃል። ፍቅር ሳይኖር ሁሉ ቦታ በአንድ ጊዜ መገኘት ቢቻልስ ምን ይጠቅማል?

“በስምችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮህ ናስ ወይም እንደሚንሸዋሸዋ ጽናጽል ሆኜአለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ ምስጢርንም ሁሉና እውቀትንም ሁሉ ባወቁ፤ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ።

ደሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፤ ሥጋዬንም ለእሳት መቃጠል እሳልፌ ብሰጥ ፍቅር ግን ከሌለኝ ምንም አይጠቅመኝም።” (1ቆሮ. 13:1-13)።

እነዚህን ቃላት መተንተን አያስፈልግም፤ ሁሉም በግልጽ ተቀምጠዋል። በእግዚአብሔር ፍቅር ተሞልተን ስንተረፈረፍ ብቻ ነው ለእነዚህ የፍቅር መግለጫዎች እውነተኛ መልስ መስጠት የምንችለው። የፍቅርን ምንነት በቃላት መማር አይቻልም፤ በመንፈስ ቅዱስ ስንሞላ ያን ጊዜ የእግዚአብሔር ፍቅር ይገባናል።

የእግዚአብሔር ፍቅር መለኪያ የለውም፤ እርሱም ሰፍሮ አይሰጥም። አእምሮን አያስትም እንጂ የእግዚአብሔር ፍቅር ሲበዛ እንደ እብድ ያደርጋል። እብድ ካለው ባህርይ ይሉኝታን አያውቅም፤ ክብሩን አይጠብቅም፤ ዝናንም አይሻም፤ ቢያዋርዱትም ቅር አይለውም፤ ተስፋ አይቆርጥም፤ ከፍ ከፍ ቢያደርጉትም ትእቢት አይሰማውም፤ በንጉሥነቱ ብዛት አይታለልም። ስለዚህ እብድን የሚያከብረው የለምና ያገኘው ሁሉ ይወግረዋል፤ ቢሆንም ዝም ማሰኘት አይቻልም፤ ቢገርፉት፤ ቢወግሩት፤ ቢያስሩት፤ ቢጠፍሩት መለፍለፉን አይተውም፤ እንዲህም ሆኖ የሚሰማው አያጣም።

የእግዚአብሔር ፍቅር ሲበዛ እንዲህ ያደርጋል፤ የፍቅር ዋጋ ከሁሉ ይበልጣል ብሎ የጻፈልን ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ እብድ የተቆጠረበት ጊዜ ነበር። እርሱም እንደ እብድ ለሚቆጥሩት መልስ ሲሰጥ “እብዶች ብንሆን ለእግዚአብሔር ነው” አለ (2ቆሮ. 5:13)። እንደ እብድ ያስቆጠረው ምንድን ነው? ቢባል ስለ ክርስቶስ በየዝያውና በየአደባባዩ መስበክ ነው። ታዲያ ሰዎች ለፍላፊና እብድ አድርገው ቆጠሩት (ሐዋ. 17:18)። እርሱ ግን ይህንን የማደርገው የክርስቶስ ፍቅር ግድ ብሎኝ ነው ይላል (2ቆሮ. 5:14)። ቢሆንም የሚሰማ አላጣም።

በቆሮንቶስ የነበሩ አንዳንድ ክርስቲያኖች ይልቁንም አገልጋዮች የነበሩ ይንቁት ነበር። የሚሰጡት ምክንያት አይታወቅም፤ እርሱ ከሚሰጠው መልስ እንደምንረዳው ግን የሐዋርያነት ሥልጣን የለውም ብለው ሳይሆን አይቀርም (1ቆሮ. 9:1)። ወንጌልን በመጀመሪያ የሰበከላቸውና ያደራጃቸው እርሱ ስለነበር ሐዋርያነቱን መካድ አልነበረባቸውም። ስለዚህ የሐዋርያነቴ ማረጋገጫ እናንተው ናችሁ ይላቸዋል (1ቆሮ. 9:2)። “ማንም ትምክህቴን ከንቱ ከሚያደርግብኝ ሞት ይሻለኛልና” ያለበትም ጊዜ ነበር

(1ቆሮ. 9:15)። እራሱን እያዋረደ በመኖሩ ንቀውታል፤ እንደሌሎቹ ሐዋርያትም መብቱን ባለመጠቀሙ የሐዋርያነት ሥልጣን ባይኖረው ነው ብለው አስበው ይሆናል። እርሱ ግን ከእነዚህ ከዋነኞቹ ሐዋርያት በአንድ ነገር እንኳ እንደ ጎደልሁ ራሴን አልቆጥርም። . . . ወይስ የእግዚአብሔርን ወንጌል ያለ ደመወዝ ስለ ሰበክሁላችሁ፤ እናንተ ከፍ እንድትሉ ራሴን እያዋረድሁ ኃጢአት አድርጌ ይሆንን?” (2ቆሮ. 11:5-7) ይላል። ይቀጥልና “እኔ ራሴ ካልከበድሁባችሁ ከዚህ በቀር ከሌላ ቤተ ክርስቲያን ያነሳችሁበት በምን እኮ ነው? ይህን በደሴን ይቅር በሉልኝ በማለት ልብ በሚሰብር ሁኔታ ይወቅሳቸዋል (2ቆሮ. 12:13) ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ሥልጣን እንዳለው ሰው ሆኖ ራሱን ጠብቆ አልኖረም፤ በሄደበት እንደ እብድ በድንጋይ ይወገራል፤ በበትር ይደበደባል፤ በጅራፍ ይገረፋል፤ ይህ ሁሉ ሲደርስበት የክርስቶስ ፍቅር ግድ ብሎት እንደሆነ ይናገራል፤ ሰዎች ግን ናቂት፤ ፍቅር ያስንቃልና (መኃል. 8:7)። ስለዚህ በየሄደበት የሚወገረውን ሰው መሪያቸው አድርገው ለመከተል አልፈለጉም።

ፍቅር ሌላውን ሁሉ እስኪረሳ ድረስ የሚያስበውና የሚያወራው ስለሚያፈቅረው ብቻ ነው። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሥፍራ ሳይመርጥ፤ ልዩነት ሳያደርግ፤ የሚያፈቅረውን ክርስቶስን ለሁሉ ሰበክ። መቼም እብድ ባለበት ብዙ ሁከት ይኖራልና ሐዋርያው ጳውሎስ ባለፈበት ከተማ ሁሉ ሁከትና መናወጥ ይሆን ነበር (ሐዋ. 16:20፤ 17:5፤ 13፤ 18:29፤ 21:30፤ 23:9)።

ጳውሎስ ወንጌልን በመስበኩ በደረሰበት መከራ ተማሮ አያውቅም፤ እንዲያውም ስለሚያፈቅረው ክርስቶስ የበለጠ መከራን ለመቀበል እድል ቢያጋጥመውም በሞቱ እንኳ እርሱን እንዲመስል ይመኝ ነበር (ፊልጵ. 3:11)። ከክርስቶስ ፍቅር ማን ይለየናል? መከራ ወይስ ጭንቀት፤ ወይስ ስደት፤ ወይስ ረሃብ፤ ወይስ ራቂትነት፤ ወይስ ፍርሃት፤ ወይስ ሰይፍ ነውን ስለ አንተ ቀኑን ሁሉ እንገደላለን እንደሚታረዱ በጎች ተቆጠርን ተብሎ እንደተጻፈ ነው። በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን ሞት ቢሆን፤ ሕይወት ቢሆን፤ መላእክትም ቢሆን፤ ከፍታም ቢሆን፤ ዝቅታም ቢሆን ልዩ ፍጥረትም ቢሆን በክርስቶስ ኢየሱስ ጌታችን ካለ ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን እንዳይችል ተረድቻለሁ” ይላል (ሮሜ 8:35-39)።

ሐዋርያው ጳውሎስ መግለጽ የፈለገው የክርስቲያኖችን ብርቱነት ሳይሆን የክርስቶስን የፍቅር ብርታት ነው። በክርስቶስ ፍቅር የተሞላ ደካማ ሰው እንኳ ቢሆን ከአሸናፊዎች ይበልጣል። መከራና ችግር ቢጠዘበት የማይረታ ሰው የለም። በዓለም ብርቱ የተባለ ሰው እንኳን ይህ ሁሉ ቀርቶ ከእነዚህ በአንዱ ምክንያት ከሚወደው ሰው ሊለይ ይችላል። የጌታ ፍቅር የበዛለት ግን ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ሁሉ በየተራ ቢገጥሙት ከክርስቶስ ሊለዩት አይችሉም፤ እነዚህን ሁሉ ተረማምዶ ወደ ጌታው ይደርሳል፤ ያ የክርስቶስ ፍቅር ብርቱ ሰንሰለት ስለሆነ ከእነዚህ በአንዱም ሊበጠስ አይችልም። ይህንን ለማረጋገጥ ግን በእግዚአብሔር ፍቅር መሞላት ያስፈልጋል፤ ያ የፍቅር ምንጭ አሁንም ይፈልቃል። የብዙዎች ፍቅር በቀዝቀዘበት በዚህ በመጨረሻው ትውልድ እንኳን አላቋረጠም፤ የተጠማም ይምጣ አሁንም እግዚአብሔር ፍቅር ነው።

ሐ. የእግዚአብሔር ፍቅር እርስ በርስ እንድንዋደድ ያስችለናል። ሁለተኛው የአሪት ሕግ ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ የሚል ነው (ማቴ. 22:39)። ይሁን እንጂ ለእስራኤላውያን ይህንንም መፈጸም አልተቻላቸውም። በአዲስ ኪዳን ጌታ “እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ እኔ እንደወደድኳችሁ እናንተ ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትእዛዝ እስጣችኋለሁ” አለ (ዮሐ. 13:34)። የትኛው ትእዛዝ ነው የሚከብደው? ያለ ጥርጥር የአዲስ ኪዳን ትእዛዝ ይበልጣል፤ ምክንያቱም እርሱ በወደደን ልክ እንድንዋደድ ያዝዛልና፤ እርሱ እንዴት ነው የወደደን ብንል፤ “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቷልና በዚህ ፍቅርን አውቀናል” ስለዚህ “እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል” ይላል (1ዮሐ. 3:16)።

ለብሉይ ኪዳን ሰዎች የተሰጣቸው ሕግ ነው፤ ለእኛ የተሰጠን ግን መንፈስ ቅዱስ ነው፤ ከላይ እንዳየነው በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር አለ፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በመንፈስ ቅዱስ በልባችን ሲፈስ እርስ በርሳችን ያፋቅረናል። ይህ እንደሚሆን ስለሚያውቅ ነው “እርስ በርሳችሁ ፍቅር ቢኖራችሁ ደቀ መዛሙርቴ እንደሆናችሁ ሰዎች ሁሉ በዚህ ያውቃሉ” ያለው (ዮሐ. 13:35)። ምክንያቱም የእርሱ የሆኑት ሁሉ እርስ በርሳቸው ፍቅር እንደሚኖራቸው እርግጠኛ ነው። ከዚህ ተነስቶ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “ጌታ እርስ በርሳችሁ ያላችሁን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችሁን ያብዛ ይጨምር” ያለው (1ተሰ. 3:12)።

ታዲያ ፍቅርን የሚጨምርና የሚያበዛ እርሱ እስከሆነ ድረስ ፍቅር ቢያንሰኝ እኔ ለምን እጠየቃለሁ የሚል ይሆናል። እርግጥ ነው ፍቅር ሰጭ እግዚአብሔር ነው፤ ነገር ግን ቀደም ሲል እንዳየነው በአንድ በኩል ፍቅር ምርጫ እንደሆነ ማሰብ ይኖርብናል። ስለዚህ አንድ ሰው ከፈለገ ሰው ሁሉ የጠላውን መውደድ ይችላል፤ ደግሞም ሰው ሁሉ የወደደውን መጥላት ይችላል። ሐዋርያው ጳውሎስ ፍቅርን ተከታተሉት ያለው ለዚህ ነው (1ቆሮ. 14:1)። ስለዚህ ምርጫችንን ፍቅር ስናደርግ ያን ጊዜ ለሁሉ የሚሆን ፍቅርን መንፈስ ቅዱስ በልባችን ያፈላል። የሚጠሉንን እንኳን ለመውደድ ምርጫ ብናደርግ የሚጠሉንን ለመውደድ የሚያስችለንን ፍቅር ከእርሱ እናገኛለን። እግዚአብሔር የሚጠሉትን ይወዳቸው የለምን? (ሮሜ 5:10)።

ለፍጥረታዊ ሰው የሚጠሉትን መውደድ የማይቻል ነገር ነው፤ ነገር ግን ማንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ይሆናል (2ቆሮ. 5:17)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ሲፈስስ አሮጌውን ባህርያችንን ይለውጥና ፍቅር ይሞላናል፤ ከዚያም የሚጠሉንን እንኳን መውደድ አንቸገርም፤ የብዙዎች ፍቅር በቀዝቀዘበት በዚህ በመጨረሻው ትውልድ እንኳ ፍቅርንም ምርጫ ማድረግ ይቻላል። “ከእመሳም ብዛት የተነሳ የብዙዎች ፍቅር ትቀዝቀዛለች” ተብሎ የተነገረን ይህ ያለንበት ትውልድ ነው (ማቴ. 24:12)። ቢሆንም የብዙዎች ተባለ እንጂ የሁሉም አልተባለምና ከጥቂቶቹ ውስጥ ለመሆን ምርጫ ማድረግ ይቻላል።

ሰዎችን ገለል አድርገው እግዚአብሔርን ብቻውን ማገልገል የሚሹ ሰዎች ይኖራሉ። አገልጋይ ማለት የእግዚአብሔር ተላላኪ ማለት ነው፤ የእግዚአብሔር መልእክት ፍቅሩ ነው፤ ስለዚህ ያለ ፍቅር ወደ ሰዎች ቢኬድ የእግዚአብሔርን መልእክት ማበላሸት ይሆናል። የፍቅር ቃል በአፍ ብቻ ቢከማች ምን ዋጋ አለው? “ልጆች ሆይ በሥራና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት አንዋደድ” ተብሎ ተጽፏል (1ዮሐ. 3:18)። ስለዚህ ፍቅራችን ሁል ጊዜ ትኩስ እንዲሆን ከፈለግን የፍቅር አባት ወደ ሆነው ጌታ መቅረብ አለብን። እርሱ ግብዝነት የሌለበትን ለሁሉ የሚሆን ፍቅር ያበዛልናል (1ተሰ. 3:13)። ለሰዎች የሚኖረን ፍቅር በሦስት ዋና ዋና ነገሮች ላይ ተደግፎ ማደግ እንዳለበት ከመጽሐፍ ቅዱስ እንረዳለን፤ እነርሱም የሚከተሉት ናቸው።

1ኛ. በእውቀትና በማስተዋል ላይ መመሥረት አለበት፤ “ፍቅራችሁ በእውቀትና በማስተዋል ሁሉ ከፊት ይልቅ እያደገ እንዲበዛ ይህንን እጸልያለሁ” (ፊልጵ. 1:11)። ማናቸውንም ነገር ለማወቅና ለመረዳት ረጋ ብሎ ማየትና ማስተዋል ያስፈልጋል። ማስተዋል ማለት በስሜት ከመነዳት ይልቅ እርቆ ማየት ወይም ጠለቅ እድርን ማሰብ ነው። ስለዚህ ማስተዋል የንደለው ሰው ለማፍቀርም ሆነ ለመጥላት የፈጠነ ይሆናል። ፍቅር እንደ እሳት ነው፤ ስለሆነም በውስጣችን ግልብልብ እሳት እንዳይሆን ማስተዋል ያስፈልገናል። እውቀትና ማስተዋል የንደለው ፍቅር ዘለቁታ አይኖረውም፤ እንደ ገለባ እሳት ቶሎ ተያይዞ ቶሎ ሊጠፋ ይችላል። በማስተዋል የተያዘ ፍቅር ግን እንደ በረሃ ግንድ ነው፤ ቀስ ብሎ ይያያዝና መሃል ላይ ሳይጠፋ እስከ መጨረሻው ይዘልቃል።

2ኛ. በንጹሕ ልብና በንጹሕ ሕሊና ላይ የተመሠረተ መሆን አለበት፤ “የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ከንጹሕ ልብና ከበን ሕሊና የሚወጣ ፍቅር ነው” (1ጢሞ. 1:5)። ፍቅር በአንድ መልኩ ስሜት ነው፤ ፍቅር የሚለው ቃል አንድ ቢሆንም የስሜት ዓይነቱ ብዙ ነው፤ ፍቅር ነው ብለን ሁሉንም ዓይነት ስሜት በውስጣችን ማስተናገድ የለብንም። ሰውን ሁሉ መውደዳችን ከንጹሕ ልብ የመነጨ መሆኑን ማረጋገጥ አለብን። የራሳችንን ሕሊና ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ሕሊና መጠንቀቅ ደግሞ ይጠበቃል። ሰዎች ፍቅራችንን በበን ሕሊና እንዲቀበሉት ማድረግ የእኛ ፈንታ ነው። ያለማስተዋል የሚገለጥ ፍቅር በን ሕሊና ሊያሳጣ ይችላል። በሰዎች ዘንድ በን ሕሊና ማጣት ሰዎችን ያሳጣናል። ያለንበት ጊዜ ከላይ እንዳየነው አብዛኛው ሰው ሕሊናው የቆሸሸበት ዘመን ነው፤ ሕሊናው የቆሸሸበት ሰው ደግሞ ንጹህ ፍቅርን አያሰብም።

3ኛ. በግብዝነት ላይ ያልተመሠረተ መሆን አለበት፤ “የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ግብዝነት ከሌለበት የሚወጣ ፍቅር ነው” (1ጢሞ. 1:5)። ግብዝነት ያልሆኑትን መሆን ማለት ነው (ስለ ግብዝነት ወደፊት የምናያበት ክፍል ይኖራል)። እውነተኛ ፍቅር ባለበት ግብዝነት እንደ እድፍ ነው። እውነተኛ ፍቅር ባለበት የግብዝነት ፍቅር ይታወቃልና የሌለውን ፍቅር ከመግለጽ መቆጠብ ማስተዋል ነው።

የግብዝነት ፍቅር ያለ ምርኩዝ አይቆምም፤ እግዚአብሔር ግን እንዲሁ ያለ ምርኩዝ እንደወደደን እኛም እርስ በርሳችን እንዲሁ እንድንዋደድ አዝዞናል። ፍቅር ለሚወዱት ብቻ ከሆነ ከግብዝነት የነፃ አይሆንም። የትእዛዝ ፍጻሜ ግን ግብዝነት ከሌለበት ፍቅር የሚወጣ ነው። በጥቂቶች ላይ የተመሠረተ ፍቅር ግብዝነት ያለበት ነው። ይሁን እንጂ እውነተኛውን ፍቅር ራሳችን መፍጠር አንችልም፤ እውነተኛውን ፍቅር የምናገኘው ከጌታ ብቻ ነው። ስለዚህ ጌታ በወደደን ፍቅር እርስ በርሳችን መዋደድ ብንመርጥ ለሁሉም የሚሆን ፍቅር እርሱ ሊሰጠን እንደሚችል ልንገነዘብ ይገባናል።

4. የእግዚአብሔር ድምጽ መለየት፤

“በጎቼ ድምጹን ይሰማሉ እኔም አውቃቸዋለሁ ይከተሉኝማል” (ዮሐ. 10:27)። በመጀመሪያ እንደተመለከትነው መንፈሳዊ ዕድገት የማያቋርጥና መጨረሻ የሌለው ዕድገት ነው። ስለሆነም በሁሉም አቅጣጫ እንደሚገባ ለማደግ ረጅም ዓመታት ሊወስድ እንደሚችል መዘንጋት የለብንም። ጊዜ ለሁሉም ነገር አስፈላጊ ቢሆንም በመንፈሳዊ ዕድገት ግን ለሁሉም እኩል አይሠራም፤ ለምን ቢባል ጊዜውን የበለጠ የሚጠቀምበት ቀድሞ ሊያድግ ስለሚችል ነው። ኤሊሁም ለኢዮብና ለጓደኞቹ ዕድሜን በተመለከተ እንዲህ አለ “እኔ በዕድሜ ታናሽ ነኝ እናንተ ግን ሽማግሌዎች ናችሁ፤ ስለዚህም ሰጋሁ ... የዓመታትም ብዛት ጥበብን ባስተማረች ነበር፤ ነገር ግን በሰው ውስጥ መንፈስ አለ። ሁሉንም የሚችል የአምላክ እስትንፋስ ማስተዋልን ይሰጣል። በዕድሜ ያረጁ ጠቢባን አይደሉም፤ ሽማግሌዎችም ፍርዱን አያስተውሉም ስለዚህ ስሙኝ አለ (ኢዮ. 32:6-10)።

ስለ እግዚአብሔር ድምጽ ስናስብ የሰውን ድምጽ በጀርሶችን እንደምንሰማው የሰው ድምጽ ዓይነት አድርገን ገምተን ይሆናል። የምንሰማው ድምጽ አየሩን እየገፋ ወይም እያርገበገበ የሚመጣ አይደለም። የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ ሰው ሲመጣ ምንም ዓይነት ድምጽ ማስተላለፊያ አያስፈልገውም፤ አየር በሌለበት ሕዋ ውስጥም እንኳን ያልፋል።

የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ ሕይወት የሚመጣባቸው ብዙ መንገዶች አሉት። በየትኛውም መንገድ ይምጣ ነገር ግን ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት መቻል አለበት፤ በጎቼ

ድምጹን ይሰማሉ ይላልና። ደግሞም በሌላ ሥፍራ “እርሱ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ የሚሰማውን ሁሉ ይናገራል እንጂ ከራሱ አይነግርምና፤ የሚመጣውንም ይነግራችኋል” ይላል (ዮሐ. 16:13)። ስለዚህ ክርስቲያን የእውነትን ቃል ከእግዚአብሔር መቀበል የሚችለው የእግዚአብሔርን ድምጽ መስማት ከቻለ ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት የማይችል ክርስቲያን ተመሳሳለው በሚመጡ ድምጾች መወሰዱ አይቀርም። የእግዚአብሔርን ድምጽ አስመስሎ ሰይጣን በመሸንገል ብዙዎችን ያስታልና (2ቆሮ. 11:3፤ ራዕ. 12:9)። ስለዚህ የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ እንዴት እንደሚመጣና አስመስሎ የሚመጣውንም ድምጽ እንዴት መለየት እንደምንችል በጥንቃቄ ማጤን ይኖርብናል። የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት ብዙ መንገድ ቢኖርም ዋና ዋና የሆኑትን ሦስት መንገዶች እናያለን።

አንደኛው መንገድ የሰውን ድምጽ በምንሰማበት ሁኔታ የእግዚአብሔር ድምጽ የምንሰማበት ጊዜ አለ። በዚህ ጊዜ የምንሰማውን የእግዚአብሔር ድምጽ በአጠገባችን ያሉ ሌሎች ሰዎች ላይሰሙት ይችላሉ። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን የብላቴናው ሳሙኤል ልምምድ ነው። ሳሙኤል ብላቴና በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔር ታቦት ባለበት ተኝቶ ሳለ እግዚአብሔር ደጋግሞ ጠራው። ሳሙኤል ዓሊ የጠራው መስሎት ደጋግሞ ወደ ዓሊ ይሮጥ ነበር። ዓሊ በወቅቱ ከእርጅናው የተነሳ ዓይኖቹ ፈገዘው ነበር፤ ቢሆንም ጆሮው በደንብ ይሰማ ነበር። ምክንያቱም ሳሙኤል ዓሊ የጠራው መስሎት ዓሊን እነሆ አለሁ ሲለው ዓሊ አልጠራሁም ይለው ነበር። ለሳሙኤል ይሰማው የነበረው የእግዚአብሔር ድምጽ ለዓሊ ግን አይሰማውም ነበር። ዓሊ የእግዚአብሔርን ድምጽ ያልሰማበት ምክንያት ከላይ እንደተጠቀሰው የእግዚአብሔር ድምጽ አየሩን እያርገበገበ የሚመጣ አልነበረም።

እግዚአብሔር ድምጹን ማሰማት የፈለገው ለሳሙኤል ብቻ ነው። እግዚአብሔር ድምጹን ማሰማት ከፈለገ እንደ መብረቅ ለሕዝቡ ሁሉ ማሰማት ይችላል፤ በዚህም መልኩ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ድምጹን ያሰማበት ብዙ ጊዜ መኖሩን እናስተውላለን። በጉባኤው ውስጥ ለአንድ ሰው ብቻ የሚሰማ የእግዚአብሔር ድምጽ ለሌሎች ላይሰማ እንደሚችል መገንዘብ አለብን።

በዚህ ሁኔታ የምንሰማው የእግዚአብሔር ድምጽ ከምንችላቸው ቋንቋዎች ውስጥ በአንደኛው ሊሆን ይችላል፤ ለምሳሌ ሐዋርያው ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ “ሳውል ሳውል ስለምን ታሳድደኛለህ?” ብሎ ተናገረው፤ (ዮሐ. 10:26)፤ ጳውሎስ የእብራይስጥ ቋንቋ ይችል ስለነበር በዚህ ወቅት ጌታ የተናገረው በእብራይስጥ ቋንቋ እንደነበር እናስተውላለን። የብሉይ ኪዳን ነብያት ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔርን ድምጽ በዚህ ሁኔታ ሰምተው ይጽፋ እንደነበር እንገነዘባለን።

ሁለተኛው የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት መንገድ በፍንደቃ መልክ ነው። እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ኃሳቡን ወደ እኛ ይልካል (ዮሐ. 16:12-15)። በዚህን ጊዜ በታላቅ ፍንደቃ ወይም በታላቅ ደስታ ይሞላናል። በዚህ መልኩ ወደ እኛ የሚመጣው የእግዚአብሔር ድምጽ ወይም መልእክት በሰዎች ቋንቋ ሳይሆን ኃሳቡ በቻ ነው በውስጣችን የሚፈስሰው፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ኃሳብ ወደ እኛ ሲመጣ እግዚአብሔር በውስጣችን ያፈሰሰውን ኃሳብ በመረጥነው ቋንቋ መግለጽና ማብራራት የእኛ ፈንታ ይሆናል።

በሌላ አንፃር ደግሞ የእግዚአብሔር ድምጽ በውስጣችን ከሚወለደው ከራሳችን ኃሳብ መለየት መቻል አለብን። ብዙውን ጊዜ በመንፈሳዊ ግለት ውስጥ ስንሆን የራሳችንን ኃሳብና ወደ እኛ የሚመጣውን የእግዚአብሔር ኃሳብ መለየት ያስቸግረን ይሆናል፤ ምክንያቱም ከላይ እንደተገለጸው የእግዚአብሔር ኃሳብ በውስጣችን መፍሰስ ሲጀምር ታላቅ ፍንደቃ ይሰማናል፤ እኛም ደግሞ አእምሮ ያለን ስለሆንን ኃሳቦችን በውስጣችን ማፍለቅ እንችላለን። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሆንን በውስጣችን የሚፈጠረው ኃሳብ ከእግዚአብሔር የመጣ ኃሳብ ሊመስለን ይችላል። እንግዲህ እዚህ ላይ ነው የእግዚአብሔርን ድምጽ ለመለየት ብስለትና ልምምድ የሚያስፈልገው።

ይሁን እንጂ ከእኛ ውጭ የሆነ ኃሳብ በውስጣችን ሲፈስ በማስተዋል ሆንን መለየት መቻል አለብን። የእግዚአብሔር ኃሳብ ወደ ውስጣችን ሲፈስ በትዝታ መልክ አይደለም፤ ከእኛ ውጭ የሚመጣው ኃሳብ ውስጣችንን ሰንጥቆ ይገባል፤ ቀስ በቀስ እያሰላሰለን የምንደርስበት ኃሳብ አይሆንም። የራሳችን ኃሳብ ከሆነ አእምሮአችን ምክንያት ሲፈጥር ይታወቀናል፤ ቀደም ሲል ከሰማነው ነገር ጋር ወይም በውስጣችን ከቆየ ጉዳይ ጋር

የምናገናዝበው ነገር ይኖራል። የእግዚአብሔርን ኃሳብ ከምንም ነገር ጋር ሳናገናዝብ ከታላቅ ፍንደቃ ጋር እንደተከማቸን ኃይል ድንገት በውስጣችን ሲፈስስ ይታወቀናል። ያ በውስጣችን የመጣው የእግዚአብሔር ኃሳብ በዓመታት ውስጥ ሊረሳን አይችልም።

ሦስተኛው የእግዚአብሔር ድምጽ ወደ እኛ የሚመጣበት መንገድ በሰዎች በኩል ነው። ብዙውን ጊዜ በሰዎች የሚመጣ የእግዚአብሔር ድምጽ በትንቢት መልክ፤ በስብከት ውስጥ ወይም ምክር በምንቀበልበት ጊዜ ሊሆን ይችላል። በእነዚህ ሁኔታዎች ወደ እኛ የሚመጣ የእግዚአብሔር መልእክት የመጀመሪያ ሳይሆን ቀደም ሲል ለሰማነው ማረጋገጫ ሊሆን ይችላል፤ ወይም አጥብቀን እንድንረዳ ሊቀስቅስን የመጣ መልእክት ይሆናል። የሐዋርያው ጳውሎስን ልምምድ ብናይ ጥሩ ግንዛቤ ይሰጠናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ከሦስተኛው የሚሰዩናዊነት ጉዞው በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቆረጠ፤ በጉዞው ላይ እያለ ነቢያት በኢየሩሳሌም መካከራ እንደሚጠብቀው ይናገሩት ነበር (ሐዋ. 21:4-11)። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን አስቀድሞ ይህ እንደሚደርስበት ያውቅ ስለነበር ማገናዘብ ችሏል (ሐዋ. 20:23)።

በሰዎች በኩል የሚመጣውን ድምጽ የእግዚአብሔር ኃሳብ ነው ብሎ ለመቀበል እጅግ ጥንቃቄና ማስተዋል በተሞላበት ሁኔታ ማስብ ያስፈልጋል። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን በጎች ለማባበል ሰይጣን በሰዎች ሊጠቀም ስለሚችል ነው። ብዙ ክርስቲያኖች የሚያባብልና የሚያሞካሽ ቃል መሰማት ይፈልጋሉ። መልእክቱ ተግባሩ ከሆነባቸው የእግዚአብሔር ኃሳብ ነው ብለው ባለማስተዋል ላይቀበሉ ይችላሉ። የእግዚአብሔርን ድምጽ የተለማመደ ብስለት ያለው ክርስቲያን ከሆነ ግን መልእክቱ ምንም ዓይነት ይዘት ይኑረው፤ ከእግዚአብሔር የሆነውንና ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ኃሳብ ይለያል።

ንጉሥ አክሁብ ጉተ ሰው ነበር፤ ስለዚህም እግዚአብሔር በሚክያስ የነገረውን ማስጠንቀቂያ ከመቀበል ይልቅ ያደነቁትን ነቢያት ድምጽ ሰምቶ ጠፋ (2ኛ 18:4-22)። የእስራኤል ነገሥታትና የሕዝብ አለቆች ብዙ ጊዜ እውነተኛ ነቢያቶችን አይቀበሉም ነበር። ኤርምያስ ስለ ኢየሩሳሌም መፍረስና መጥፋት ትንቢት ሲናገር ይቃወሙት ነበር። ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ባዶ ተስፋ የሚተነብዩትን ነቢያት ይሰሙና ይከተሉ ነበር።

ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሆነውን መልእክት ለመለየት በማስተዋል ቢመረምሩ ኖሮ እነርሱም ሆኑ ልጆቻቸው ባልጠፉም ነበር።

ታላላቅ በሚመስሉ ሰዎች በኩል የሚመጣውን መልእክት ከእግዚአብሔር ነው ብሎ ለመቀበል ብዙ ሰዎች አይችሉም፤ የእግዚአብሔርን ነገር ዝቅ ብለን እንድንቀበል አንዳንድ ጊዜ ባልታወቁና በተናቁ ሰዎች በኩል ሊመጣልን ይችላል። አስተዋይ ሰው ግን የዕቃውን ዓይነት ብቻ ሳይሆን በዕቃው ውስጥ ያለውን ነገር ይመረምራል።

“ነገር ግን የኃይሉ ታላቅነት ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ እንዳይሆን ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለ” (2ቆሮ. 4:7)። የክበረን ገንዘብ ማን በሸክላ ዕቃ ውስጥ ያኖራል? በሸክላ ዕቃ ውስጥ የክበረ ነገር አለ ብሎ ማን ያስባል? እግዚአብሔር ግን ታላቅ ኃይሉን ለመግለጽ የክበረውን ነገር በሸክላ ዕቃ ውስጥ ሊያኖር ወደደ፤ ስለሆነም ወደ እነዚህ ሸክላዎች መምጣት ምናልባት ራስን ዝቅ ማድረግ ይጠይቅ ይሆናል።

ከእግዚአብሔር ድምጽ ጋር ተመሳሰለው ከሚመጡ ሌሎች ድምጾች እንዴት መጠበቅ እንችላለን? መጽሐፍ ቅዱስ ሰይጣንን ሸንጋይ ወይም አስመሳይ ነው ይለዋል (ኤፌ. 6:11፤ 2ቆሮ. 11:3)። ሰይጣን የእግዚአብሔርን በጎች ከመንጋው ነጥሉ የሚወስደው በኃይል ሳይሆን በማባበልና በመሸንገል ነው። ስለዚህም የራሱን ኃሳብ ወደ ሰዎች የሚያደርሰው ብዙ የተለያዩ መንገዶች ቢኖሩትም ዋና ዋናዎቹ መንገዶች ድምጹን ቀጥታ በመላክ፤ የራሱን ኃሳብ በማስተላለፍና በሰዎችም በመጠቀም ነው።

የእግዚአብሔርን ድምጽ በቀጥታ ሰማን የሚሉ ብዙ ሰዎች እንዳሉ ሁሉ የሰይጣንንም ድምጽ ሰማን የሚሉ ብዙ ሰዎች መኖራቸውን እናያለን። ሰይጣን ድምጹንም ሆነ ኃሳቡን ያለምንም መሣሪያ ወደ ሰው መላክ ይችላል፤ ራሱ መንፈስ ስለሆነ በፈለገው መልክና ቅርጽ መገለጥ ይችላል።

ሱንደር ሲንግ ሰይጣን ሊያታልለውና ሊሸነግለው እንዴት ወደ እርሱ መጥቶ እንደነበር እንዲህ ሲል መስክሯል፡-

“... ሌላ ማታ ደግሞ ከሥራዬ በኋላ ወደ ጫካ ገብቼ በድንጋይ ላይ ተቀምጦ ስለ ምን እንደምጸልይ ላሳብ

ጀመርኩ። ይህን እያሰብኩ በተመስጦ ሆኜ ሳለሁም አንድ ሰው መጣብኝ፤ በእስተያየቱና በአነጋገሩ በልብሱ ባለ ግርማ አምላክን በተለምዶ የሚያገለግል መስሎ ታየኝ። ነገር ግን የዓይኑ አገላለጥ የማታለልና የተንኮል የእስትንፋሱን የጢስ እቶን የሚመስል ገሃነማዊ ሆኖ ይታይ ነበር። እንዲህም ብሎ ተናገረኝ፡ “ቅዱስ ክቡር ጌታ ሆይ በጸሎትዎ መካከል በመግባቴ ይቅርታዎትን። ነገር ግን ስለ ፍቅር በስመ አብ ይቅር ይባላልና ወደ እርስዎ አምጥቶ ያለ ኃሳብ ይስሙኝ። ይህኛ ራስዎን መንና ለብዙ ሰዎች ጥቅም የተሰዋች ሕይወትዎ ለእኔ ለብቻዬ ሳይሆን እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ብዙዎች አስደንቃለች።

ነገር ግን ምንም ሥጋዎና ነፍስዎ ለአምላክ ክብርና ለሌሎችም ጥቅም ቢሰዋት እነዚያ የሚበዙትስ በእምነት እንኳን አያዩዋትም። በሞቀ ክርስትናዎ በጂዎች የሚቆጠሩ ክርስቲያኖችን እንዳንቃቁ እርግጥ ነው። ከእነርሱ የሚበዙት ግን ምንም አላመኑዎትም። እንዲያስ እንደ ኃሳቤ በሕንዳውያን ወይም በመሐመዳውያን ዘንድ መሪ ቢሆኑ አይቻልዎትምን? አሁንም ምክራን ቢሰሙ እነርሱ እንደ እርስዎ የመሰለ መንፈሳዊ መሪ ይፈልጋሉና ጄዎች ሰዎች በትህትና እያከበሩዎ በኋላዎ ሲከተሉዎ እናይ ነበር።” ይህንን በሰማሁ ጊዜ ድምጹን ከፍ አድርጌ ጮኼ አንተ ሰይጣን በጎችን የምትነጥቅ ተኩላ መሆንህን ፈጥኜ አውቄያለሁ ወደ ሕይወት ከምታስገባው ቀጭንዋ መንገድ አውጥተህ ወደ ሞት በምታስገባው ሰፊ መንገድ ልታስገባኝ ፈልገሃል። እኔ ግን ለዚያ ሕይወቴን ስለ እኔ ላሳለፈልኝ ሕይወቴን ያለኝንም ሁሉ ለእርሱ ላስገዛው እወዳለሁ። አሁንም ሂድ ከእኔ ራቅ ከአንተ ጋር ምንም ጉዳይ የለኝም አልኩት ይህንንም በሰማ ጊዜ ከንፈሩን እየነከሰና በቂጣ እያጥረመረመ ሄደ” (ሱንደር ሲንግ መግቢያ ውስጥ ሁለተኛ ራዕይ፡ አማርኛ ትርጉም)።

ሱንደር ሲንግ የገጠመው ሁኔታ ሐዋርያው ጳውሎስ “ሰይጣን የብርሃንን መልእክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና” ያለውን ያስታውሰናል (2ቆሮ. 11:14)።

ሰይጣን መንፈስ ስለሆነ ኃሳቡን ወደ ሰው መላክ ይችላል፤ ጌታ በፋሲካ ምሽት ከሐዋርያቱ ጋር እራት እየበላ ሳለ ዲያብሎስ በአስቆርቱ ይሁዳ ልብ አሳልፎ እንዲሰጠው ኃሳብ አገባበት ይላል

(ዮሐ. 13:2)። በዚህን ጊዜ ሰይጣን ራሱ ገባበት ማለት አይደለም፤ የገባበት ከዚያ በኋላ ነው (ዮሐ. 13:27)። በዚህ መልኩ ሰይጣን ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖችን ሁሉ መፈተኑ አይቀርም፤ ይሁን እንጂ የዚያን የአፍቃሪ ድምጽ የተለማመዱ ክርስቲያኖች የሰይጣን ኃሳብ መልካም መስሎ እንኳን ወደ እነርሱ ቢመጣም እንግዳ ነገር ስለሚሰማቸው “በኢየሱስ ስም” ብለው መገሰጸቸው አይቀርም። ጌታ “በጎቼ ድምጹን ያውቃሉ ከሌላው ግን ይሸሻሉ” ያለው ለዚህ ነው (ዮሐ. 10:4-5)። ሰይጣንን ተቃውሙት ከእናንተ ይሸሻል ተብሎ የተጻፈልንም ለዚህ ነው (ያዕ. 4:7)።

ሱንደር ሲንግ የገጠመው ሁኔታ እኔንም የገጠመኝ ነገር ነበር። በአንድ ወቅት እኔንም ሊያታልለኝ ወደእኔ የመጣበት ሁኔታ አይረሳኝም።

ጊዜው ረዘም ያለ ጊዜ ነው። በእምነቱ ምክንያት ከቤተሰቡ ተወደ አንድ ወንድም ከእኔ ጋር ይኖር ነበርና፤ ቀንና ለሊት በፀሎት አብረን እንተጋ ነበር። እንደልማዳችን አንድ ለሊት በፀሎት በረከት ውስጥ እያለን ድንገት የእግዚአብሔር መላእክ ይዞኝ ወደሰማይ ወጣ። ሐዋርያ ጳውሎስ እንዳለው ከነሥጋዬ ይውሰደኝ ወይንም ያለሥጋዬ ይውሰደኝ አላወቅሁም። ብቻ መወሰዴን አውቃለሁ። በዚያን ጊዜ ይሰማኝ የነበረው ፍንደቃ ልዩ ነበር። በሰማይ ብዙ አልቆየሁም፤ በሰማይ ያየሁትም ነገር አልነበረም፤ ብዙም ርቀን አልሄድንም። የወሰደኝ መልእክ መልሶ አመጣኝና ብዙ ሳይቆይ ሁለተኛ ይዞኝ ወደሰማይ ወጣ። አሁንም ያየሁት ነገር አልነበረም፤ ወደሰማይ ይዞኝ የሚመላለሰው መልእክ ማን መሆኑን ለማወቅ ፈልጌ ነበር። ነገር ግን ማን እንደሆነ አላወቅሁትም። እንዲሁ በግምት ገብርኤል ይሆናል ብዬ በማለብ፤ “ገብርኤል በኢየሱስ ስም ወዴት ነው የምትወስደኝ” አልኩት። አሁንም በሰማይ ብዙ ሳይቆየኝ መለሰኝ። ያ ልምምድ ልዩ ጉጉት አሳደረብኝ። እዚያም መቆየትን ናፈቅሁኝ። ይህንን እያሰብኩ ሳለ በዚያን ቅጽበት ውስጥ ሰይጣን እንደጥላ በፊቴ ቆመና “እኔም መንፈስ ነኝ፤ ልብህን ስጠኝና ያገርህ ልውጣ” አለኝ። ይህ እነጋገሩ ጊዜ አልወሰደበትም፤ ቅጽበታዊ ነበር። እኔም በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ነበርኩና ወዲያውኑ “ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደመጣ የማይታመን መንፈስ ከእግዚአብሔር አይደለም” አልኩት። እኔም ይህንን ስናገር ጊዜ አልወሰደብኝም፤ ቅጽበታዊ ነበር። በዚያን ጊዜ መብረቅ እንደወረደ አይነት ብን ብሎ ጠፋ።

ምንም እንኳን የእኔን መንገድ አይቶ ቢመጣም ማን መሆኑን በመንፈስ ቅዱስ አወቅሁት። በፊቴ እንደጥላ ሲቆም እጅግ የሚቀፍ ነበር። ድምፁም ያንኑ ያህል የሚቀፍ ነበር። ድምፁ እንዴት እንደሚቀፍ መግለጽ ያሥቸግራል፤ ብቻ እጅግ ይቀፋል። የእግዚአብሔርን መንፈስ የተቀበሉ ክርስቲያኖች በዚህ መልኩ የሚመጣውን የወይጣንን ድምፅ መለየት እንደሚችሉ እርግጠኛ ነኝ።

ሰይጣን ብዙ ክርስቲያኖችን የሚያስትበት ሌላው መንገድ ሰዎችን የጽድቅ አገልጋዮች አስመስሎ በመላክ ነው። “ይህ ድንቅ አይደለም” ሰይጣን ራሱ የብርሃንን መልእክ እንዲመስል ራሱን ለውጧልና። እንግዲህ አገልጋዮች ደግሞ የጽድቅ አገልጋዮች እንዲመስሉ ራሳቸውን ቢለውጡ ታላቅ ነገር አይደለም ፍጹሜያቸውም እንደሥራቸው ይሆናል (2ቆሮ. 11:14-15)። እንዲህ ዓይነት ሰዎች በኢፌሶን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነበሩ (ራዕ. 2:1-2)። ነገር ግን በዚያ የነበረው መጋቢ በጥንቃቄ ይከታተላቸው ስለነበር ኋላ ሐሰተኞች መሆናቸውን ደረሰባቸው። ምናልባት ለብዙ ጊዜ በጌታ ስም ሰብከው ይሆናል፤ እንደነዚህ ዓይነቶቹ ኢየሱስ በሕይወታቸው ሳይኩበር በእፋቸው “ጌታ፣ ጌታ” ሲሉ ይታወቅባቸዋል። በመንፈስ ቅዱስ ሆነው በውስጣቸው እያከበሩት የጌታን ስም የጠሩት ደግሞ እንዲሁ ይታወቃሉ (1ቆሮ. 12:1-3)።

ብዙውን ጊዜ ሰይጣን ያልበሰሉ ክርስቲያኖችን የሚያስተው የእግዚአብሔር አገልጋይ በሚመስሉ ሰዎች ነው። እነዚህ የእግዚአብሔርን ቃልና የክርስቲያኖችን ቋንቋ እየተናገሩ ስለሚመላለሱ ቶሎ ሳይታወቅባቸው ይችላል። በተለይ ጉጉ የሆነ ክርስቲያን በእጃቸው ለማስገባት ጊዜ አይወስድባቸውም (ቲቶ 1:11፣ 2ጴጥ. 2:14፣ 2ብሥ. 3:6-7)። በመልካምና በሚያቆላምጥ ንግግርም ተንኮል የሌለባቸውን ሰዎች ልብ ያታልላሉ (ሮሜ 16:18፣ ይሁዳ 16)።

ሰይጣን ክርስቲያኖችን በወጥመዱ ለመያዝ ሁልጊዜ ውሸት እየተናገረ ሳይሆን አብዛኛውን ጊዜ እውነተኛ የሆኑትን መልእክቶች እያስተላለፈ የእግዚአብሔርን እውነተኛነት በሰዎች መልእክት ማረጋገጥ የሚፈልጉ ሰዎችን በቀላሉ በማታለል ነው። እውነተኛ ትንቢቶች መልእክተኛው ከእግዚአብሔር መሆኑን ያረጋግጡልናል እንጂ የእግዚአብሔርን እውነተኛነት አያረጋግጡልንም፤ እግዚአብሔር ለዘለዓለም እውነተኛ ነውና (ዘዳ. 18:20-27)።

ስለሆነም የእግዚአብሔርን እውነተኛነት ለማረጋገጥ የሚፈልግ ሰው በቀላሉ ሊሰጥ ይችላል። ሰይጣንም እውነተኛ መልእክት ማስተላለፍ ከቻለ የሰይጣን መሆኑን እንዴት መለየት ይቻላል? የሚል ሰው ይኖራል። እግዚአብሔር መናፍስት የመለየት ጾጋን ሰጥቶናል። በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ክርስቲያኖች ሁሉ በጉንነት ካልተወሰዱ በስተቀር የሰይጣንን ድምጽ ሊለዩ ይችላሉ ብዬ አምናለሁ። መንፈስ ቅዱስ የጌታን ድምጽ ሰምተን እንድናከብረው እንደሚያስችለን ሁሉ እንዲሁም ደግሞ የሰይጣን ድምጽ በየትኛውም አቅጣጫ ቢመጣ እንድንቃወመው ይገፋፋናል። በእርግጥ የረቀቀውን የሰይጣንን አሠራር ለመለየት በመንፈሳዊ ሕይወት ማደግ ያስፈልጋል።

ሐዋርያው ጳውሎስ በፊልጵስዩስ የገጠመውን እንደ ምሳሌ ወስደን ብናይ ትምህርት ይሰጠናል። የምዋርተኝነት መንፈስ የነበረባት ያች ግሪካዊት ባሪያ እነ ጳውሎስን ባየች ጊዜ “የመዳንን መንገድ የሚነግሩዋችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው” እያለች ለብዙ ቀናት ትጮህ ነበር፤ ንግግርዋ እውነት ነው፤ እነ ጳውሎስ የመዳንን መንገድ የሚያስተምሩ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ናቸው። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን አልተቀበለውም፤ ለምን ቢባል መልእክት አስተላላፊው ማን መሆኑን አውቆ ነበርና፤ ስለዚህ ለቋት እንዲሄድ አዘዘው (ሐዋ. 16:16-18)።

የሰይጣን ድምጽ በየትኛውም መንገድ ይምጣ ይቀፋል፤ በቆዳችን ላይ የሚኮሰኩስ ነገር ሲሄድ እንደሚቀፈን ሁሉ የሰይጣን ድምጽ ሲመጣ ውስጣችንን ይቀፈናል፤ መንፈሳችን ይቆጣል፤ በዚያን ጊዜ ሳናመነታና ሳናብሰለስል በጌታ ስም መገሰጽ ይኖርብናል (ያዕ. 4:7)።

አንዳንድ ጊዜ ደግሞ እግዚአብሔርም ሳይልካቸው ሰይጣንም ሳይልካቸው ከእግዚአብሔር መልእክት አለን ብለው የሚመጡብን ወገኖች ይገጥሙናል፤ እንዴት መለየት እንችላለን? በዚህ ዓይነት ወደ እኛ የሚመጡ ወገኖች ምናልባት ጤናማ ክርስቲያኖች ሊሆኑ ይችላሉ። በጸሎት ጊዜ በፍንደቃ ውስጥ ሆነው ስለ እኛ በሚያስቡበት ጊዜ ከእግዚአብሔር መልእክት ያገኙ መስጧቸው ይሆናል። ይሁን እንጂ መልእክታቸው ከእግዚአብሔር እንደምንሰማው ድምጽ ልባችንን ሰነጣጥቆ የሚገባ ላይሆን ይችላል፤ ወይም ደግሞ ከሰይጣን እንደሚመጣው ድምጽ

የሚያውኩን ላይሆን ይችላል። ስለዚህ ዝም ብለን ብንሰማቸው እንደማናቸውም ጊዜ ዓይነት የሰው ንግግር ብቻ ይሆንብናል። ይሁን እንጂ ሳናስደነግጣቸው በእርጋታ ቀስ ብለን ልናስረዳቸው ይገባል እንጂ መልእክቱን እንደተቀበልን መስለን መሸኘት አይገባም። ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ሕይወት ልንጠነቀቅ ይገባል፤ ዝም ብለን መተው በስህተታቸው እንዲቀጥሉ ማበረታታት ይሆናል። ራሳችንንም ልዩ መንፈሳዊ ብቃት እንዳለን በመቁጠር ሌሎችን ተስፋ ማስቆረጥም አይጠበቅብንም።